Mailed on Friday, 12th December 2008.

MAGYAR ÉLET
Hungarian Life

Price $ 3.20
Including GST

AZ AUSZTRÁLIAI MAGYARSÁG EGYETLEN HETILAPJA * THE ONLY HUNGARIAN WEEKLY IN AUSTRALIA

No 2580. 18 December 2008. Printed post approved – PP 349034/00008 L. évfolyam 50. szám 2008. december 18.

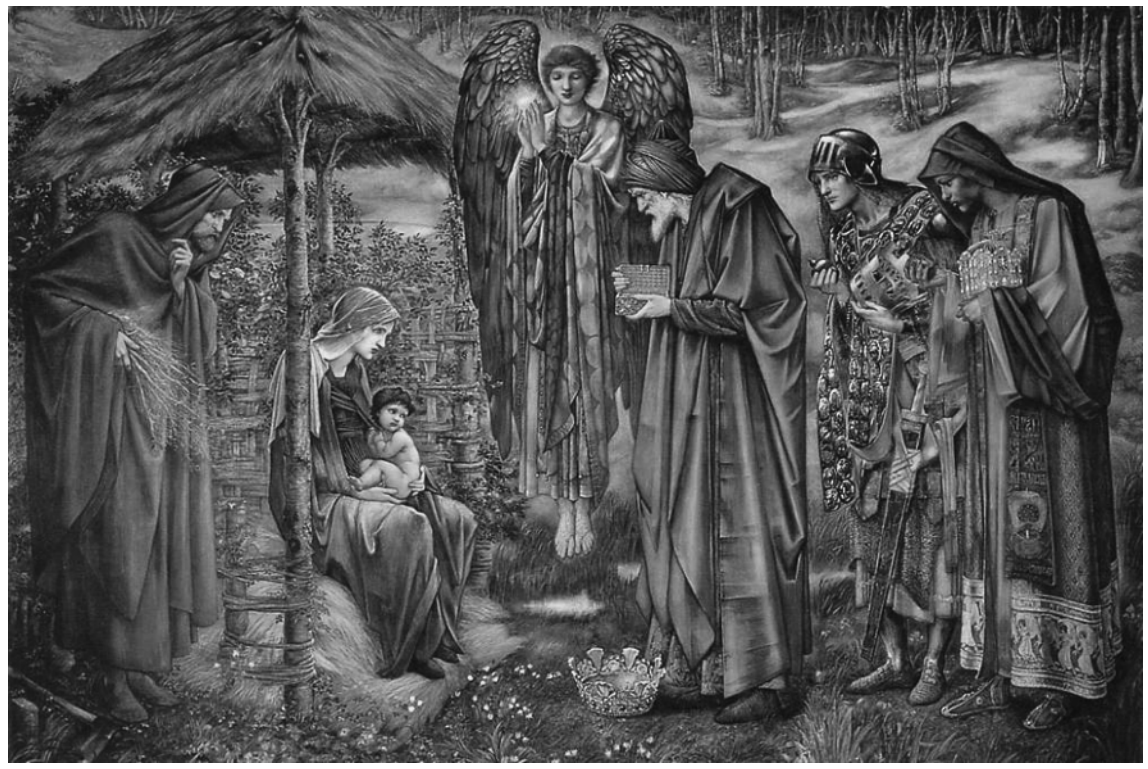

Kosztolányi Dezső

Ajándék

Arany virgácsot, vörös ördögöt és ezüst cukorkát veszek egy ötéves kisleánynak. A cukrászdában, ahol ezen az ünnepestén szorongok, velem együtt egész tömeg várakozik. Miniszteri tanácsos és kis pesztonka, grófné és vargainas egymás mellett. Mindegyik vásárolni akar, s adni, adni.

Nézegetem őket. Feltűnik, hogy milyen áhítatosak, boldogok valamenynyien. Mintha az a szándék, hogy visznek valamit valakinek, máris kielégítette volna őket. Nem türelmetlenkednek, nem tolakszanak. Szemükben előre az ünnep lángja tündöklik föl, az öröm visszfénye. Belefeledkeznek az ácsorgásba. Senki se siet. Ott állanak a pogány-keresztény emlékek között, s szemlélik az évezredek során elcsenevészedett és megszelídült jelképeket, a kegyesen bearanyozott vesszőnyalábokat, a pokolvörös hártyapapírba csomagolt édességeket, melyek még a germán hitregéből maradtak itt, s földi létünk legnagyobb kérdéseire emlékeztetnek bennünket, a bűnre és bűnhődésre, az erényre és jutalomra. Tűnődve válogatnak közülük. Gondolatban szeretnék elvinni az egész cukrászdát kedveseiknek. Ez a megindult és csöndes embercsoport egy másik embercsoportot idéz eszembe, az estélyi ruhás hölgyeket és frakkos urakat, akik előkelő kerti ünnepélyek tortákkal, pástétomokkal rakott asztalait rohamozzák meg, hogy mennél előbb érkezzenek oda, mert ezek nem adni akarnak, hanem kapni, kapni.

Vajon melyik is a nagyobb boldogság? Az ősembert úgy képzeljük el, hogy ragadozó volt, s csak a birtoklásban találta meg barbár örömét. De ez nyilván tévedés. Ma is ismerjük a vad népeket, melyek hajlam, műveltség, lelkialkat tekintetében egy szinten mozognak a hajdani ősemberrel. Ezek pedig nem ilyenek. A kutatók, akik náluk jártak, azt vallják, hogy egyik legnagyobb — mindennapos —szenvedélyük az ajándékozás. Így például a pápuák csak azért termesztik burgonyájukat, hogy odaadják másoknak. Gyűjtenek is kagylót, gyöngyöt, de hatalmukat nem a birtoklásban érzik, hanem az adakozásban. Amint Roheim Géza elmésen és talpraesetten mondja: „Apró ajándékokkal ingerlik egymást." Tulajdonuk voltaképp mozgó holmi. Amijük van, azt állandóan csereberélik. Kis ajándékot adnak, s titokban nagyobbat remélnek helyette: szeretetet.

Bizonyára mi is az ősemberek ivadékai vagyunk. Szeretünk kapni, de adni talán még inkább. Csak nagyon kevesen vannak, akik vérmérsékletük szerint teljesen beérik a kapás örömével. A kapás valaminek a beteljesülése és vége. Az adás azonban valaminek az ígérete és kezdete. Van-e olyan kincs és gazdagság, mely ne volna a maga valóságában siralmas szegénység ahhoz képest, amit csak remélünk?

Álmodozásomból a cukrász rezzent föl, aki az iránt érdeklődik, mit vásárolok. Megveszem az arany virgácsot, a vörös ördögöt és az ezüst cukorkát. De még mindig sokáig időzöm a cukrászdában. A többiek is, akik már csomagjukat ott szorongatják hónuk alatt. Élvezik a pillanatot. Ez az igazi ünnep. Amikor kimegyünk az utcára, szinte sajnáljuk azokat, akik csak kapni fognak.

(Pesti Hírlap, 1935. december 8.)

Tunyogi Csapó Gábor

A szenteste története

— Papa, papa, ugye elmeséled megint, hogy is volt azon a szentestén? — A kis Bori rövidszoknyás forgószélként rohant át a tágas lakószobán, és átölelte az apját, aki éppen az utolsó csillagszórókat tekerte rá az embermagasságú fenyő legfelsőbb ágára.

— Naná, hogy elmondja — kiabálta Feri, aki alig maradt el húga mögött. Ő már persze méltóságán alulinak tartotta volna, hogy átölelje apját. — Ugye elmondod, apu? A szentestén a szenteste történetét... Muszáj elmondani.

— Ugyan, gyerekek! — intette le őket az apjuk, ami persze álszent képmutatás volt, hiszen titokban nagyon büszke volt arra, hogy felcseperedő gyermekei — Feri már tizenkét éves volt, Bori meg kilenc — még mindig nagyra becsülték a papa meséjét. — Hányszor hallottátok már? Hiszen kívülről tudjátok! Tanultátok az iskolában is...

— Ugyan, apu! Az iskolában! Süket duma! — Feri fölényesen legyintett.

— Senki nem tudja olyan szépen, mint te! Senki!

— Csodálatosan szép éjszaka volt — kezdte Bori ragyogó szemmel. — Természetesen hó nélkül, ott akkor sem volt hó, ma sincsen, az az éjszaka mégis fehérebb volt és fényesebb, mint nálunk a legtisztább téli éj... Nem, papi, igazán! Senki nem tudja ilyen szépen!

— Te lány, hiszen kívülről tudod az egészet!

— Na és? Baj az? — Bori hangja könyörgőre fordult.

— Pont ez a hecc benne — tódította Feri.

— Jó, jó, ha mindenáron akarjátok, — adta meg magát elégedetten az apa. A két gyermek ujjongva futott a széles fotelhez, amelyen még mindig kényelmesen elfértek mindketten, illedelmesen leültek, s apjuk arcára függesztették tekintetüket, amikor az helyet foglalt velük szemben, a másik fotelben.

— No hát... — kezdte az apa. — Csodálatosan szép éjszaka volt, természetesen hó nélkül, ott akkor sem volt hó, ma sincsen, az az éjszaka mégis fehérebb volt és fényesebb, mint nálunk a legtisztább téli éj. Az izzó csillagok között magasan lebegett a telihold, az egész eget földöntúli fény töltötte be, amilyet sem azelőtt, sem azóta nem látott emberfia. A Betlehem nevű városkában azonban ezt nem vette észre senki, az emberek sajnos mindig hajlottak a vakságra, s ezen bizony nem változtatott az utolsó ezerkilencszázkilencvenhat esztendő sem. A városka szűk, tekervényes utcáin fiatal emberpár botorkált küszöbről küszöbre, szállást keresve. Mindenki láthatta, hogy alig állnak a lábukon, de...

— Mindenki láthatta volna, papa, — igazította helyre Bori az elbeszélés menetét. Az apa mosolyogva bólintott.

— Mindenki láthatta volna, igazad van, Bori, de senki nem akarta látni. Mindenütt elutasították őket, mert az emberek...

— Buták és önzők — mondta a két gyerek egy hangon.

— Úgy van, és sajnos ezen sem változott semmi azóta — folytatta bólogatva az apjuk.

— Ó, ha tudták volna... — suttogta Bori kellemes borzongással.

— Hülyeség — oktatta ki a bátyja. — Akkor állatian unalmas lenne az egész.

— Hogy beszélsz? Szégyelld magad! — háborodott fel Bori.

— Hogy beszélek? Így beszélek! Talán nincs igazam, apu?

— Na, na... Amit mondtál, bizonyos szempontból igaz, de ahogy mondtad...

— Na látod! — kiáltott egymásra a két gyerek azonos szavakkal, mert mindkettő úgy érezte, az apa neki adott igazat.

— Szóval, az ifjú párt mindenütt elutasították — folytatta gyorsan az apa, meg akarván előzni a csírázó veszekedés kifejlődését. — Pedig szegény asszony már csaknem összeesett. De hiába, akárhol kopogtattak is, minden ajtó zárva maradt. Támolyogtak hát tovább és...

Ezúttal a lakásajtó elektromos gongjának dallamos zengése szakította félbe az elbeszélést. Az apa bosszúsan ráncolta a szemöldökét, az anya idegesen szaladt be a konyhából.

— Hát ez meg mi — támadt neki szokott idegességével a férjének —, vársz valakit?

— Dehogy várok — védekezett a férfi. — Nem is tudom, ki az ör...

Az elektromos gong újra megszólalt.

— Nahát, ez aztán! — Az anya összecsapta a kezét. — Ilyen nincs! Hát már a szentestén sincs nyugta az embernek?

— Te, nem lehet, hogy... — suttogta Bori a bátyja fülébe. — Te, az lehet, hogy...

— Hülyeség — mordult rá halkan Feri. Rövid megfontolás után meg is ismételte. — Hülyeség.

A gong hangja harmadszor zengett végig a lakáson. Az anya idegesen összerándult. Az apa gyámoltalanul megemelte a vállát, torkát köszörülte, megigazította a nyakkendőjét, és az ajtó felé indult. A gyerekek követni akarták volna, de az anya visszatartotta őket a lakószobában.

A lakásajtó közvetlenül a kertre nyílt, amint az gyakran előfordul földszintes családi házaknál. A kinyíló ajtó keretét ezüstös fényt árasztó köd töltötte be, s e titokzatos sugárzás közepén két árnykép állott, egy vézna férfi, fáradtan lecsüggő vállal, s egy elformátlanodott asszonyi alak.

— Bocsásson meg, uram... — A fáradtságtól rekedt hang szinte csak suttogott. — Bocsásson meg, de fényt láttam... Legalábbis azt hiszem... És gondoltam... Ha megkérhetném... Ha tudnának szállást adni... Az asszonyom már összeesik... Hiszen látja, ebben az állapotban... Csak erre az egyetlen éjszakára...

— De ilyet... Ki hallott már ilyet? — A megzavarodott apa hangjából határtalan elképedés beszélt.

— Itt vannak! Ők azok! — suttogta Bori. Ki akart surranni az előszobába, de anyja a karjánál fogva visszahúzta.

— Ha csak pár órára is — könyörgött tovább a rekedt hang. — Hogy kicsit megpihenjen szegény. Hiszen már lépni sem tud.

— De hát... Hogy jut egyáltalán erre a gondolatra, ember? — tört ki az apa.

— Attól félek, eltévesztette az ajtót. Ez nem hotel vagy fogadó, hanem magánlakás. Érti? Menjen...

— Nincs nekünk pénzünk, uram. Semmink sincs, nem tudnánk fizetni — suttogta végképp megtörve a hang.

— Ó hát ez... Ezt igazán sajnálom... De hát... Igazán nem tudom... — Az apa érezhetően elbizonytalanodott.

— Engedd be őket, papi, engedd be őket! — Bori hangja tisztán csengett, mint az üvegharang.

Kellemes karácsonyi ünnepeket kívánunk kedves olvasóinknak

BOLDOG NÉVNAPOT KÍVÁNUNK!

December 18.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Auguszta nevű olvasóinkat.

Auguszta: Az Augustus (magyarul: Ágost) név latinos nőiesítése.

Köszönthetjük még: **Ágoston, Dezső, Graciella, Rufusz, Töhötöm** nevű barátainkat.

December 19.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Viola nevű olvasóinkat.

Viola: Régi magyar női név a latin viola (ibolya) szóból.

Köszönthetjük még: **Bonifác, Orbán, Oros, Pelágia, Urbán** nevű barátainkat.

December 20.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Teofil nevű olvasóinkat.

Teofil: A görög Theophilosz név latinosított formájának rövidülése. Jelentése: Isten kedveltje, vagy Istent kedvelő.

Köszönthetjük még: **Domonkos, Eugén, Ignác, Keresztély, Krisztián** nevű barátainkat.

December 21.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Tamás nevű kedves olvasóinkat.

Tamás: Az arameus Teomo névből. Jelentése: iker. Innen a görögök vették át Thomasz formában, mivel a görögben volt egy ilyen alakú szó, melynek jelentése: csodálatos.

Köszönthetjük még: **Atanáz, Balambér, Julianna, Témizs** nevű barátainkat.

December 22.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Zénó nevű kedves olvasóinkat.

Zénó: Rendkívül ritka, latin eredetű férfinév.

Köszönthetjü még: **Zoltán, Gábriel, Kunó, Melissa, Anasztázi**a nevű barátainkat.

December 23.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Viktória nevű kedves olvasóinkat.

Viktória: A győzelem istennőjének latin Victoria nevéből. A név a latin victoria (győzelem) szó megszemélyesítése.

Köszönthetjük még: **Viktor, Győző, Ancilla, Dagobert, Dagomér** nevű barátainkat.

December 24.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Ádám és Éva nevű kedves olvasóinkat.

Ádám: a bibliai első ember neve, **Éva** a felesége.

Köszönthetjük még: **Elvira, Eulália, Áron, Ábris** nevű barátainkat.

DOLLÁR ÁRFOLYAM
2008. december 11-én
1.00 AUD = 134.04

A DUNA
TV vételéhez szükséges antenna felszerelésért hívja az AAA Com Satellite Systems
díjmentes számát:
Ausztráliában 1300 22 22 66
Új-Zélandon 0800 000 885

Németh Zsolt és Tőkés László

Tőkés László változtatna

„Újra kell gondolni a magyar nemzet Trianonnal kapcsolatos szemléletét” — jelentette ki **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) elnöke Budapesten tartott rendkívüli sajtótájékoztatóján. Az erdélyi politikus — több decemberi történelmi esemény mellett — a kettős állampolgárságról tartott sikertelen népszavazás évfordulójához kötötte gondolatait. Trianon gyógyítása címmel cselekvési programot szorgalmazott, s ezt a sajtótájékoztatón jelen levő **Németh Zsolt**, a parlament külügyi bizottságának fideszes elnöke és **Toró T. Tibor**, az EMNT alelnöke is támogatta. Tőkés László szerint „az önsajnáltató, meddő múltba nézés vagy a még oly nemes, múltsirató emlékezés félrevezető és káros”. „Trianon jelenünkre és jövőnkre kiható következményeitől kell szabadulnunk, ezekből kell kigyógyulnunk. Elég volt a hazugságpolitikából és a helyzetünket sújtó politikai hazugságbeszédből” — mondta a református püspök, s a trianoni trauma kezelésének egyik útját a történelemoktatás felülvizsgálatában és reformjában jelölte meg. Kitért arra is, hogy a szomszédos országokkal kötött alapszerződéseket újra kell tárgyalni, és az egykori magyar területekért cserébe jogokat kell követelni a magyar kisebbségek számára az utódállamoktól.

Németh Zsolt kijelentette, hogy a következő magyar kormánynak kiemelt ügyként kell kezelnie a határon túli magyarok és a határokon átívelő nemzetegyesítés ügyét. „Az új kormánynak az állampolgárság kiterjesztésének a problémáját is meg kell oldania” — mondta a fideszes politikus. Németh Zsolt kitért arra, hogy a baloldali hatalom által megszüntetett Magyar Állandó Értekezlet újraszervezésére kiváló alkalmat kínál az egyre inkább romló magyar–szlovák viszony.

Tovább épül a Haza dombja

Több mint száz hazai és az elszakított területeken lévő településekről hozott maréknyi földdel gazdagodott az óbudai országzászló alatt lévő Haza dombja, a magyar együvé tartozás ünnepén.

A 2004. december 5-i, kettős állampolgárságról szóló népszavazás utáni vasárnapon a Magyarországért Egyesület minden évben megrendezi a magyar együvé tartozás ünnepét, hogy a referendum lesújtó eredményének ellenére erősítsék a nemzeti összetartozást. Az esemény egyik legfontosabb mozzanata, hogy bárki, saját vagy számára kedves településről egy-egy marék földet hozzon a Haza dombjára, hozzájárulva ezzel az egységet megtestesítő szimbólum épüléséhez. Idén egy, az erdélyi Szent Anna-tó mellől hozott kis fenyőfát is elültettek a domb mellé.

„2004. december 5. rádöbbentett bennünket arra, hogy lelkiekben milyen mélyen van az ország. Ehhez hozzáadódtak a 2006. őszi események és az idén november elején történt dunaszerdahelyi brutális magyarverés is, amikor a szlovák rendőrök gyakorlatilag ugyanazt tették az ártatlan emberekkel, mint két évvel ezelőtt a saját rendőrségünk” — mutatott rá beszédében **Kelemen András**, az egyesület alelnöke, fideszes országgyűlési képviselő. Úgy jellemezte az anyaországi és a határon túli magyarságot, mint kenyeret és annak

Az idén az erdélyi Szent Anna-tó mellől hozott fenyőt ültették el

MAGYAR

héját. „A kettő nem létezik a másik nélkül, ha lerántjuk a kenyér héját, akkor a belseje is megszikkad” — hangsúlyozta. **Molnár Attila**, az egyesület másik alelnöke a nemzet egységének megteremtésére utalva azt mondta: „A sötétség még nő, de a mélyben már elindultak azok a változások, amelyek a fény megszületéséhez vezetnek.” Molnár szerint egyesületük a közeljövőben kiadja a legutoljára százötven évvel ezelőtt megjelent Magyar Történelmi Alkotmányt.

Az ünnepségen **Molnár V. József** néplélekrajz-kutató, a nemzeti összetartozás feléledéseként jellemezte az idei csíksomlyói pünkösdöt, amelynek alkalmából 64 év óta először jutott el egy magyar mozdony által húzott vonat Erdélybe, és gördült el egészen Gyimesbükkig, az ezeréves határig.

Újra a Kossuth és a Petőfi szólhat az éterből

Visszakaphatják tradicionális neveiket a Magyar Rádió csatornái. A közmédium kuratóriuma elfogadta az erre vonatkozó javaslatot, kérdés, hogy ezután a hagyomány vagy a marketing ereje érvényesül-e jobban.

Egyhangúlag elfogadta a Magyar Rádiót felügyelő közalapítvány kuratóriuma azt a javaslatot, amelynek értelmében a közmédium csatornái visszakapnák tradicionális elnevezéseiket. A korábbiakban megszokott Kossuth, Petőfi és Bartók megnevezések visszaállítása mellett ismét a teljes nevét használnák a közmédiumnak, azaz Magyar Rádiónak hívnák a mostanában elterjedt MR rövidítés helyett.

A grémium döntése szerint a visszaállás bizonyos határidőn belül történne, azaz nem befolyásolná a médium több, most is zajló reklámkampányát, amelyekben még a rövidített neveket használják. A döntés nem érinti a három új

Magyar Élet
Hungarian Life
Felelős szerkesztő és kiadó: Márffy Attila
Sydneyi szerkesztő: Józsa Erika
Főszerkesztő: Csapó Endre

Irodák:

Melbourne
15 Roselyn Crescent.
East Bentleigh, Vic. 3165
Tel. : (03) 9557-2422
Fax: (03) 9563-9101
E-mail:
amarffy@netspace.net.au
Levélcím: P.O. Box 210,
Caulfield, Vic. 3162

Sydney
22 Marinella Street
Manly Vale, NSW. 2093
Telefon: (02) 9907-6151
E-mail:
hungarianlifesydney@gmail.com

Hirdetési díjszabás: $ 5.50/cm/column (Incl. GST)
(Hasábonként 1 cm mély és 5 cm széles)
Előfizetés egy évre GST-vel együtt $ 160.-

Advertising rate: Classified: $ 5.50/cm/col. (Incl. GST)
Half page: $ 300.— Full page: $ 550.—
Translation and artwork free of charge.

Proprietor and Publisher: Hungarian Life Publishing
Printed by Attila Márffy, 15 Roselyn Cresc. East Bentleigh, Vic. 3165.

A Magyar Élet Kiadóhivatalának
P.O. Box 210, Caulfield, Vic. 3162

Megrendelem

A Magyar Életet ____ évre Mellékelek $ _____-t.
Előfizetési díj egész évre (50 szám) GST-vel együtt $ 160.—
Félévre (25 szám) GST-vel együtt $ 80.—
Külföld egy évre: Magyarország $ 240.- NZ $ 220.-
A Magyar Életnek **régi** előfizetője vagyok ☐
új előfizetője vagyok ☐

Név _____

Cím _____

_____Postcode_____

A csekket **HUNGARIAN LIFE** névre kérjük kiállítani.
MONEY ORDER átutalása esetén kérjük, ne felejtse el a postán kapott nyugtát azonnal **elküldeni** hozzánk a fenti címre.
A nevet és a címet olvasható nagybetűkkel kérjük kitölteni.
Címváltozás esetén szíveskedjék a régi címet is közölni.

HÍREK

rádióadót — a nemzetiségi műsorokat sugárzó MR4-et, a parlamenti csatornát, az MR5-öt és a regionális műsorokat adó MR6-ot —, valamint a rádió logóját sem.

A hagyományos névhasználat visszaállítását a kuratóriumon belül tevékenykedő, **Szavak Ereje** munkacsoport kezdeményezte elsőként, s később a grémium elnöksége és civil delegáltak is támogatták.

Kovács Flórián civil kurátor, a Szavak Ereje munkacsoport tagja szerint az országos közszolgálati adók külföldön is a teljes nevüket használják. „A hallgatók nagy része is ehhez az elnevezéshez szokott hozzá — mondta a Magyar Hírlapnak. — A kuratórium a korábban használt nevek visszaállítását javasolja a Magyar Rádió szimfonikus zenekara, énekkara, valamint gyermekkórusa esetében is. Beadványunk azért is kapott teljes támogatottságot, mert a nagykuratórium összes tagjának fejében a mai napig Kossuth, Petőfi és Bartók rádióként él a három adó, mostani elnevezésüktől függetlenül."

Such György, a rádió elnöke korábban többször kijelentette, hogy a negyvenes évek végén felvett Kossuth és Petőfi neveket kommunista örökségnek tartja, a kuratórium mostani döntése után viszont közölte, a közmédium vezetése tanulmányozza az ügyet.

Jelkép a szükséget szenvedő embertársért, a szolidaritásért

Különleges akciót indított a Katolikus Karitász nyolc egyházmegyei szervezete, hogy felhívja a figyelmet a társadalom peremére szorultak iránti szolidaritás fontosságára. A nemzetközi hagyományú kezdeményezés lényege, hogy az adományozó járókelők gyertyát gyújthatnak a szegényekért és az elesettekért.

Az idén először szervezi meg a hazai Katolikus Karitász az Egymillió csillag elnevezésű akciót. A kezdeményezés célja, hogy felhívja a magyar társadalom figyelmét arra, hogy szükség van az összetartozás szellemének, az emberi szolidaritás érzésének erősítésére. Az akció egyben üzenet a társadalom peremére szorultaknak is: nincsenek magukra hagyva. „A kezdeményezés tíz évvel ezelőtt indult Franciaországból, majd néhány évvel később csatlakozott a többi között Spanyolország, Németország és Svájc, majd 2006-tól a Caritas Internationalis önállóan is részt vesz az akcióban. Az idén hazánkkal együtt már tizenkét országban gyújtanak gyertyákat a szegényekért a falvakban és a városokban" — tájékoztatta lapunkat **Écsy Gábor**, a Katolikus Karitász országos igazgatója.

Az akció Magyarországon nyolc egyházmegyében kezdődött el a helyi Karitász-szervezetek szervezésében, és egy hétig tart. A gyakorlatban ez úgy néz ki, hogy a főbb közlekedési csomópontokon és tereken az önkéntesek gyűjtik az adományokat a rászorulóknak, és a jótékony járókelők gyertyát gyújthatnak, jelképesen is kifejezve ezzel szolidaritásukat. A fővárosban egyebek között a Deák téren, a Blaha Lujza téren és a Szent István-bazilikánál találkozhatunk majd a szervezet munkatársaival.

Az igazgató elmondta, azokban az országokban, ahol már hagyománya van az akciónak, a nagyobb templomok körül csillagformát raknak ki a meggyújtott gyertyákból. Reméli, a jövőben ez hazánkban is hasonlóképpen lesz, hiszen mostantól minden évben megszervezik majd a jótékonysági akciót. Az utóbbi évek tapasztalata alapján kifejtette: egyre többen fordulnak hozzájuk, sokan olyanok, akik addig más segélyszervezetek ajtaján kopogtattak hiába.

„A régiek úgy tartották: valahányszor lehull egy csillag, meghal valaki a Földön. És valahányszor fellobban egy csillag fénye, szeretet gyúl egy emberi szívben" — hangzik a kezdeményezés mottója. Écsy Gábor szerint most, amikor a gazdasági válság miatt egyre többen veszítik el a munkahelyüket, egyre többen kerülnek bizonytalan helyzetbe, különösen nagy szükség van az egymásra utaltság tudatának erősítésére.

Mint mondta, minden egyes gyertya a Karitász kiáltása az elesettekért, az idősekért, a betegekért, és a rászorultakért, „szimbólum a szükséget szenvedő embertársért".

Norvég diákok Böjte atya árváiért

Miriam Sare negyedik éve a Semmelweis Egyetem hallgatója. Hazájában egy újságcikk hatására indult el a gyűjtés

Hazánkban tanuló skandináviai fiatalok gyűjtenek támogatásokat, így segítve a kiszolgáltatott árva gyerekeket felkaroló **Böjte Csaba** atya áldozatos munkáját.

Lehet-e esélye a Déva környéki elhagyatott gyárak, roskadozó tömbházak környékén csellengő gyereknek arra, hogy a nyomort és mocskos utcákat hátrahagyva iskolába, később egyetemre kerüljön, majd emberhez méltó módon élhesse le az életét? Akik megismerték Böjte Csaba atyát és munkásságát, egyértelműen igennel felelnek a kérdésre. Így tesz a Norvégiából érkezett Miriam Sare is, aki negyedik éve a Semmelweis Egyetem orvostanhallgatója, a segélyprogram egyik fő szervezője.

Körülbelül hatszáz norvég diák tanul nálunk, kétharmaduk Budapesten, és igen aktív közösségi életet élnek. Két évvel ezelőtt hazájuk nagykövete vacsorára hívta meg őket, ekkor hallottak először a ferences szerzetes gondoskodó programjáról, majd személyesen is megismerték Böjte atyát, aki kisugárzásával, őszinte kedvességével rögvest nagy hatást gyakorolt rájuk. Nem sokkal később útnak indultak, s mélységesen felkavarta őket mindaz, amit Déva környékén, illetve a közeli Zsil völgyében tapasztaltak. Pedig Miriam Sare sokfelé megfordult már a világ szegényebbik felén, de a bezárt, lepusztult gyárak, az ajtó nélküli házak látványa így is nyomasztóan hatott rá. Hideg októberi napon érkeztek az erdélyi végekre, ahol a gyerekeknek rendes meleg ruhájuk sem volt, a házakat nem fűtötték. Mindannyiukban megérlelődött a döntés: lehetőségeikhez mérten segíteniük kell.

Azóta többször visszatértek a helyszínre, egyik alkalommal újságíró honfitársukat is magukkal vitték, aki terjedelmes cikkben számolt be a nyomorúságos körülményekről és arról, miként ad mégis egyre több gyermeknek reményt Böjte Csaba. A norvég olvasók ekkor találkozhattak először az atya és pártfogoltjai idehaza valószínűleg sokak által ismert történetével, ekkor hallhattak hírt az 1992 óta működő gondoskodó rendszerről. A cikk megjelenését követő napon egy olvasó egymillió forint értékű adományt ajánlott fel, példáját pedig sokan követték kisebb-nagyobb összeggel. A norvég diákok Budapesten minden évben jótékonysági bált szerveznek, s mára körülbelül hat és fél millió forint támogatást gyűjtöttek össze. (A projektről részletesen a **www.studenthjelp.com** oldalon számolnak be.)

A pénzzel a dévai Szent Ferenc Alapítvány kolozsvári terveit szeretnék támogatni, a Böjte atya által felkarolt fiatalok ugyanis ott, a nagyvárosban tanulnak tovább, elszállásolásukhoz azonban épületre, illetve a már meglévő ingatlan bővítésére, felújítására van szükség. Októberben húsz norvég fiatal ismét útnak indult, ezúttal ásót, kapát ragadtak, s rendbe tették a renoválás alatt álló kolozsvári ház kertjét.

Munka még akad bőven, ám jövő ilyenkor a már most is az alapítvány kollégiumában lakó diákokon túl további húsz–huszonöt fiatal számára nyílik lehetőség továbbtanulásra a Szamos partján. Nemrég Böjte atya Norvégiában járt, hogy kint élő magyarokkal, érdeklődőkkel találkozzon. Segítői bíznak benne, hogy látogatásának köszönhetően is tovább nő a támogatási kedv.

Miriam Sare azt meséli, magyar cégek is beszálltak az adományozásba, némelyikük pénzt ad, mások hasznos tárgyakat, kinek mire van lehetősége, márciusban pedig újból rendeznek jótékonysági bált is.

A diáklány másfél év múlva elvégzi az egyetemet, ám Magyarországtól és Erdélytől nem akar elszakadni, mint ahogy a segélyprogramtól sem. Azt mondja, lehet, hogy orvosként kipróbálja majd magát a világ valamelyik távoli, még nyomorultabb részén, de szervezetük akkor sem feledkezik meg a dévai csodatevőről és pártfogoltjairól.

Magyar Karácsony a Szeretet Lángjával

Idén karácsonykor a szentföldi Szeretet Lángja fogja össze a világ különböző tájain élő magyarokat. Ünnepeljen a Duna Televízióval, kövesse velünk a Szeretet Lángjának útját öt kontinensen, magyartól magyarig!

A Szentföldről, a betlehemi Születés Templomából indul útjára karácsony havában a Láng, amely a szeretet tüzét lopja szívünkbe és érezteti: együtt vagyunk — legalább most, karácsony ünnepén. A magyar cserkészek segítségével először Bécsbe, Páduai Szent Antal Templomához érkezett a szent tűz, amelyet innen osztanak szét a világ négy égtája felé.. A nemes feladatot a Duna Televízió is magára vállalta: december 14-én este az adó budapesti székhelyére jött a Láng, hogy másnap útjára induljon Kárpát-medencébe, Kárpátaljára, Felvidékre, Erdélybe és Délvidékre. A Duna Televízió műsorai segítségével a nézők is figyelemmel kísérhetik útját. Ugyanakkor mindazok, akik részesülni akarnak a szeretet öröméből, meggyújthatják saját szeretetlángjukat személyesen, a Duna Televízió aulájában, illetve virtuálisan a szeretetlang@dunatv.hu címen.

Szenteste összeérnek majd a szálak: a Szeretet Lángja útjának végcéljaihoz érkezik, a magányosokhoz, rászorulókhoz. A Duna Televízió nézői együtt ünnepelhetnek az erdélyi és kárpátaljai családokkal, hiszen naponta többször is élő kapcsolásban láthatjuk, miként készülődnek ismerőseink. Este pedig a tévé stúdiója köti össze mindazokat, akik öt földrész magyarjainak ünnepében részt kívánnak venni.

Érezzük hát együtt a Szeretet Lángjának melegét, ünnepeljünk együtt a Duna Televízióval!

www.dunatv.hu/aszeretetlangja

Nem lesz sokkal drágább idén a fenyőfa

Nem várható a fenyőfák árának jelentős emelkedése az idén — mondta el **Kissné Szabó Fruzsina** a Magyar Kertészeti Árudák Egyesületének elnöke. Várhatóan a tavalyi árszinten marad a karácsonyfának való első osztályú fenyőfák métere: lucfenyőt 1000-2500 forintos, ezüstfenyőt 3000-4000 forintos, normann fenyőt pedig 5000-8000 forintos áron lehet megvásárolni a kereskedőktől.

Kissné Szabó Fruzsina szerint az idén 2,8 millió család vásárol majd fenyőfát — átlagosan 5000-6000 forintért —, amelynek 80 százaléka vágott fenyő, míg a maradék 20 százalék földlabdás, kiültethető fenyő.

Kissné Szabó Fruzsina elmondta: a lucfenyők és ezüstfenyők nagy részét Vas, Zala és Somogy megyében termelik, azonban egyre több helyen jelenik meg a normann fenyő is. Ez a fajta 80 százalékban még mindig dán import, és mivel fejlődése viszonylag lassú — 5-10 év alatt éri el a karácsonyfa-méretet — lényegesen többe kerül a többi fajtánál.

Teleki, de nem Pál

Vagy a váratlanul megérkezett hideg tette, vagy egy háromnapos cigánylakodalom, tény mindenesetre, hogy a szocialista Teleki László, a miniszterelnök romaügyi megbízottja annyi marhaságot hordott összevissza a hét végén, hogy azt megszámlálni is nehéz lenne. A cigány politikus először csütörtökön fogalmazott úgy a TV2 Mokka műsorában, hogy kifejezetten örülne, ha etnikai indíttatású előzménye lenne a pécsi kettős gyilkosságnak. A műsorvezető ekkor megdöbbenve kérdezett vissza Telekitől, hogy tényleg etnikai indíttatású gyilkosságban reménykedik-e. A kérdésre a romaügyi megbízott igennel felelt.

A volt roma államtitkár később ennél is tovább ment, kijelentette, ha bebizonyosodna, hogy etnikai alapon történt a támadás, az elindítana egy olyan folyamatot, ami fölerősíthetné azt a helyzetet, amely sokkal több eredményt hozhatna a magyarországi cigányság számára.

Az írás kapcsán megszólalt Csík Tamás, a C-press roma hírügynökség tulajdonosa, főszerkesztője is, aki nem volt boldog Teleki veretes szózatától, és csodának tartaná, ha pártja, az MSZP ezek után még beengedné a nyomorultat a Parlamentbe.

A Bors című hetilap úgy értesült, a két elhunytnak azért kellett átköltöznie a másvilágra, mert még az e világon súlyos, ki nem fizetett tartozásaik voltak, etnikumtól függetlenül.

Hogy aztán ebben az egészben Teleki László roma frontember hol lát — és remél — etnikai kapcsolatot, azt talán majd elmondja egyszer. Jelenleg nem tudni a terveiről.

Hadititok

Olimpiai ezüstérmes lett Erfurtban a magyar katonaszakács-válogatott. Ám erről pillanatnyilag nem lehet beszélni. A Honvédelmi Minisztérium főzőmestereit állítólag megeskették, hogy még a szimpla lecsó koordinátáiról sem szivárogtathatnak ki hírt. Kötéltáncot jár a katonaszakácsok egzisztenciája.

Lapunk szeretett volna beszámolni a nem mindennapi eredményről, a katonaszakácsok élményeiről, ám a HM hetek óta halogatja a választ interjúkérelmünkre, vagyis nem engedélyezi, hogy beszélgessünk a csapat tagjaival. Egyedül Szekeres (Vidám) Imre lenne jogosult nyilatkozatra, de ő most éppen nevetgél valahol.

A szép sikerek ellenére a mieink jóval szerényebb körülmények között vehetnek részt a versenyeken külföldi társaikhoz képest. Számukra nem adatik meg például, hogy a legtöbb csapathoz hasonlóan nagy hűtőkamionnal érkezhessenek a verseny helyszínére, és annak a szállodának a konyhájában készülhessenek, ahol laknak.

Ami biztos, valami nagy disznóság van a háttérben. A tárca azért is tarthat a szakácsok nyilatkozataitól, mert a HM a hírek szerint tíz katonai objektumban próbálta magánosítani az étkeztetést az elmúlt időszakban, ám azon kívül, hogy elvertek egy talicskányi pénzt, senki nem lakott jól. Csak néhány buksza dagadt meg. Pedig legalább a kuktákat tekintve ütőképes lehetne a magyar honvédség.

Pilhál György
(Magyar Nemzet)

KARÁCSONY

Életem legszebb karácsonya

Lovas fogatunk lassan közeledett a város felé, régen láttam már a családi otthont, ami már annyira hiányzott. Végre, hogy elhallgattak a fegyverek és befejeződött a háború, én is haza mehettem a nagyszüleimtől. Sankó bácsi, a fogatos próbálta türelmetlenségemet elterelni és nagy szakértelemmel magyarázta, ha elhaladtunk egy útszélén heverő kiégett harci jármű mellett: ez egy német, ez meg egy ruszki tank.

Beérve a városba, sok romba dőlt, üszkös épület emlékeztetett a borzalmas időkre. Meglepett, hogy nem az utcánk felé megyünk. Kérdésemre az öreg csak annyit mondott: — Már máshol laktok, a tiétekben most az orosz kommandó tanyázik.

A szükséglakás kicsi és dohos szagú volt, talán régen nem is erre a célra használták, de engem az akkor nem érdekelt, csak az, hogy otthon vagyok. Nagy örömmel öleltem meg édesanyámat, nem késlekedve a kérdéssel:

— Hát édesapám hol van?

— Elvitték az oroszok még tavaly, azt sem tudjuk, hogy hol van, talán Kárpáton túlon, talán Szibériában —válaszolt könnyes szemmel édesanyám.

Egy világ omlott össze bennem. Próbáltam kis tudatomban megfejteni a dolgot. Hisz ő nem volt bűnöző, mindenki szerette és tisztelte. Becsületes iparos ember volt. Sehogy sem sikerült ezzel a gondolattal megbarátkoznom.

Az események gyorsan követték egymást. Az iskola is megkezdődött, nekem új volt minden, hiszen az elsőt kezdtem. Bátyám, Sutyi, mint egy „pótpapa" nézett utánam. Édesanyánk, — ki egy törékeny kis asszony volt — mint egy varázsló teremtette elő számunkra az élelmet és szükséges dolgokat. Még ma sem értem — öreg fejjel —, hogyan csinálta.

Az első perctől szerettem az iskolát. Egy új világ nyílt ki előttem. Nagy buzgalommal rajzoltam a betűket, számokat, szinte röpültek a hetek, az idő is kezdett hidegre fordulni. Nem múlt el nap, hogy ne emlegettük volna édesapánkat. Vajon most hol van? Él-e még? Édesanyám ilyenkor szorosan magához ölelt, éreztem, zokogását fojtja vissza. Próbálta elterelni figyelmünket a közelgő karácsonyról, na meg a Jézuskáról mesélt nekünk. Tavaly a karácsonyt a háború elvitte, amolyan „sztálingyertyás" karácsony volt.

Az iskolában mindenkit meglepett, hogy a tanító néni a Télapóról beszélt, nem a Jézuskáról. Pár nap múlva a feszület is eltűnt az osztályterem faláról és egy kopaszodó, szakállas ember képét tették ki. Utáltam a kép sunyi mosolyát! A december meghozta az igazi hideget, a tüzelő ellátás is akadozott.

Bátyám a barátaival esténként, a vasúti töltés mellett gyűjtögették a vagonokból lepotyogott szenet.

Az én hintalovam is a kályhába masírozott.

— Szegény karácsonyunk lesz — mondogatta esténként édesanyánk. Én azért valamiben bíztam.

Esténként vacsora előtt a szomszéd gyerekekkel futkároztunk, fogócskáztunk a házunk előtti parkban.

Az egyik alkalommal nem voltam elég ügyes és hamar kiestem. A szomszéd fiú, Cibulka Misi, aki nem rég jött meg a vegyesboltból, említette, hogy a másik utcában egy öreg, félig katonaruhás, rongyos öltözetű ember kérdezősködött felőlünk.

—Talán hír édesapánkról! — villant át az agyamon. Anyukánk tudta nélkül nem mehettünk messzebbre, most ezt mégis megszegve a bolt irányába futottam. A sarkon befordulva az esti szürkületben egy rongyos, meggörnyedt embert pillantottam meg. Közelebb érve láttam, hogy lábán nem cipő vagy bakancs, hanem valami rongybocskorféle van. Hirtelen megtorpan-tam. Ez mégsem lehet ő. Ő egészen más, derekabb volt. Valami mégis azt súgta, meg kell néznem közelebbről és megkérdezni.

— Kit tetszik keresni, bácsi? —kérdeztem gyanakvó hangon.

Ő közelebb lépett és valamit mormogott. A sötétben nem láttam tisztán, csak annyit, hogy a sovány, beesett arcból két csillogó szem nézett rám.

„Ez csak ő lehet!" — nyilallt a szívembe. De ő biztosabb volt és felkiáltott:

— Totyikám! Kisfiam, te vagy az?

— Én vagyok édes… — de több szó nem jött ki a torkomon. Örömömben majdnem eldöntöttem olyan gyenge volt. Nem törődve szúrós, borostás arcával, csókjaimmal halmoztam el. Kézen fogva mentünk hazáig. Még most is érzem sovány, csontos kezének szorítását.

Felpillantva a csillagos égre, halkan ezt mondtam:

— Jézuska, köszönöm neked, én már megkaptam a karácsonyi ajándékom.

Bozsik Tamás

A szenteste története

— Fogd be a szád! — kiáltott rá az anyja, s visszalökte a gyereket a lakószobába. — Maguk pedig menjenek az állomási misszióhoz, vagy az üdvhadsereghez! — kiabált az ajtó felé. — Mit képzelnek? Egyszerűen berontani vadidegen emberekhez, még hozzá éppen szentestén! Csukd be az ajtót, Ferenc, azonnal csukd be!

— Nagyon sajnálom. — Az apa a vállát vonogatta, bizonytalanságát mintha elfújták volna. — Igazán lehetetlent kívánnak, be kell látniok maguknak is. — Becsapta az ajtót, de rövid megfontolás után újra fölrántotta. — Próbálják meg a rendőrőrszobán — kiabált, pedig már nem is látott senkit. — Ott biztosan kapnak valami segítséget. Jobbra a második utca.

A titokzatos, áthatolhatatlanul fénylő ködből válasz érkezett; ez azonban egészen más hang volt, tisztán és mélyen kondult, de hidegen és keményen.

— Mégse volt fény az, amit látni véltem.

Az ajtó végképp becsukódott. Az apa ezúttal beakasztotta a biztosító láncot is, kétszer ráfordította a kulcsot, aztán visszatért a lakószobába, ahol az anya a hangosan zokogó Borit korholta.

— Ne csinálj cirkuszt, Bori! Mit tudod te, miféle emberek voltak? Hajléktalanok, csavargók, talán bűnözők is! Kinek jutna egyéként eszébe így bekéredzkedni egy idegen otthonba? Álmunkban még a torkunkat is elvághatták volna! Ó, a kalács! Te jó ég, a kalács!

Megfordult, és kiszaladt a konyhába. Bori sírt még egy sort, Feri mély gondolatokba merülve bámult maga elé, mintha a perzsaszőnyeg mintáit tanulmányozta volna. Az apa le-föl járkált a szobában, megigazított néhány állítólag ferdén lógó képet a falon, aztán a szobájukba küldte a gyerekeket, hogy elrendezhesse az ajándékokat a gazdagon díszített karácsonyfa alatt.

A szenteste története befejezetlenül maradt. Nem is esett szó róla, soha többé.

Karácsony reggelén

Hajnali négykor egyszeriben kiszállt az álom a férfi szeméből. Az apja mindig ilyenkor ébresztette, hogy segítsen a fejésnél. Különös, hogy mennyire beleivódott a fiatalkori megszokás! A papa már harminc éve halott, négykor mégis felébred. Persze megtanulta már, hogy ilyenkor a másik oldalára forduljon és tovább aludjék, de ezúttal, december huszonötödike lévén, nem próbálkozott ilyesmivel. De mit is jelent most a karácsony varázsa? Már a saját gyerekei is felnőttek, kirepültek. Magukra maradtak a feleségével. Tegnap az asszony azt mondta:

— Olyan fáradt vagyok, Robert. Csak holnap díszítsük fel a fát!

Bólintott és a fenyő kint maradt a konyhai szélfogóban.

Miért olyan éber ma éjjel? Hiszen még éjszaka van, tiszta és csillagos. A holdat nem látni, de csillagok fantasztikusak. Amikor erre gondolt, a csillagok mindig óriásinak és ragyogó fényűnek tetszettek így, karácsony előtt, különösen az egyik az összes többinél nagyobb és fényesebb. Szinte mozogni látta, mint azon a réges-régi éjszakán.

Tizenöt éves volt, még az apja farmján lakott. Imádta az apját. Csak akkor jött rá erre, amikor egyszer néhány nappal karácsony előtt véletlenül meghallotta a szülei beszélgetését.

— Mary, én úgy restellem reggelenként felverni Robot! Növésben van, kell neki az alvás. Ha látnád milyen mélyen alszik, amikor bemegyek hozzá! Bárcsak egyedül is boldogulnák.

— De nem boldogulsz, Adam! — felelte keményen az anyja. Egyébként nem gyerek már. Ideje, hogy kivegye a részét a munkából!

— Igen — ismerte el az apja —, de akkor is utálom fölkelteni.

Ezek a szavak valamit megállítottak benne. Hiszen a papa szereti őt! Többet nem is kérette magát reggelenként, nem piszmogott az öltözéssel. Kipattant az ágyból és álmosságtól vakon tántorgott, csukott szemmel rángatta magára a ruhát, de felkelt.

Aztán azon a szentestén, tizenöt éves korában, lefekvés után néhány percig a másnapra gondolt.

Bárcsak szebb ajándékot adhatna az apjának! Szokás szerint elment a tízcentes boltba, és vett neki egy nyakkendőt. Addig szépnek is talál-ta, de most azon tépelődött, miért is nem hallotta idejében a szüleit, ak-kor egy kicsit többet spórolt volna össze.

Feküdt az oldalán, felkönyökölt, és kinézett az ablakon. A csillagok fényesen ragyogtak, fényesebben mint valaha, különösen az egyik, meg is fordult a fejében, hogy talán tényleg a betlehemi csillag.

— Apu — kérdezte egyszer kiskorában — mi az a jászol?

— Amiből az állatok esznek az istállóban, mint nálunk.

Szóval Jézus istállóban született, és a pásztorok meg a napkeleti bölcsek az istállóba vitték neki az ajándékot!

Ez a gondolat most szöget ütött a fejébe. Miért ne adhatna valami különleges ajándékot ő is odakinn, az istállóban az apjának? Korán felkelne már négy óra előtt, kiosonna az istállóba, és elintézné az egész fejést. Meg tudja csinálni egyedül, még ki is almoz, és mire az apja hozzá akar kezdeni, látja majd, hogy minden kész. Mindjárt tudni fogja, hogy ki csinálta.

Magában kuncogva bámulta a csillagokat. Igen ezt fogja tenni, csak nem szabad túl mélyen elaludnia.

Legalább húszszor felébredt, s minden alkalommal gyufát gyújtott, hogy megnézze régi óráját: így jött el az éjfél, félkettő, aztán kettő.

Háromnegyed háromkor kibújt az ágyból, felöltözött. Leóvakodott a nyikorgó falépcsőn, és kilépett az éjszakába. Az a nagy, rőt arany fényű csillag alacsonyabbra ereszkedett az istáló fölött. A tehenek álmosan és meglepetten fogadták. Nekik is korán volt még.

Mindegyiknek vetett egy kis szénát, aztán fogta a sajtárt, meg a nagy tejeskannákat.

Mosolyogva gondolt az apjára és kitartóan fejt, a tej vastag sugárban fröcskölt az edénybe, csak úgy habzott. Ez egyszer nem munkának érezte a fejést. Valami más volt ez: ajándék az apjának, aki szereti őt. Elkészült, a két kanna megtelt, szépen letakarta őket és gondosan becsukta a tároló ajtaját, nem felejtette el ráfordítani a kallantyút. Helyére tette a fejőszéket, az ajtó mellé, és felakasztotta a tisztára mosott sajtárt. Azután kiment az istállóból és bereteszelte maga mögött az ajtót.

A szobájába érve már csak egy perce maradt, hogy a sötétben lehányja magáról a ruhát, és beugorjon az ágyba, mert már hallotta is, hogy jön lefelé az apja. Fejére húzta a takarót, hogy elfojtsa zihálását. Nyilt az ajtó.

— Rob! — szólt be az apja. — Ideje fölkelni fiam, az állatokat karácsonykor is el kell látni.

— Mindjárt — dünnyögte álmos hangon.

— Előremegyek, igyekezz utánam!

Az ajtó becsukódott, ő meg mozdulatlanul feküdt tovább, alig tudta visszatartani a nevetést. Pár perc múlva már a papa is tudni fogja.

Csigalassúsággal vánszorogtak a percek — tíz, tizenöt, nem is tudja mennyi —, aztán végre ismét meghallotta az apja lépéseit. Az ajtó kinyílt, nem moccant.

— Rob!

— Igen, apa!

— Te büdös… — nevette el magát az apja, valami furcsa szipogó nevetéssel. Azt hitted, lóvá tehetsz, he?

Már ott állt az ágya mellett, tapogatva kereste, lehúzta róla a takarót.

— Boldog karácsonyt, apa!

Megtalálta az apját, görcsösen belekapaszkodott, érezte ölelő karját. A sötétben nem láthatták egymás arcát.

— Köszönöm, fiam! Ennél szebbet még soha senkitől…

— Azt akartam apa, hogy tudd menynyire… — buktak ki belőle önkéntelenül is a szavak. Nem tudta folytatni.

— Na, azt hiszem, visszamegyek lefeküdni — szólalt meg a férfi egy pillanat múlva. — De nem, a kicsik már felébredtek. Most jövök rá, hogy még sohasem láttalak benneteket, amikor meglátjátok a karácsonyfát. Mindig odakünn voltam az istállóban. Gyerünk le!

Felkelt, másodszor is felöltözött, együtt siettek le a karácsonyfához. Kisvártatva a nap kúszott a fényes csillag helyére. Micsoda karácsony volt! Kis híján újra elfogta a gyengeség, miközben szégyenlős büszkeséggel hallgatta az apját, aki az anyjának és kisebbik testvéreinek mesélte, hogy és mint csinált meg Rob mindent egyedül.

— Ez a legszebb karácsonyi ajándék, amit valaha kaptam, fiam, és minden karácsonyi reggelen emlékezni fogok rá, amíg csak élek.

Odakinn most lassan aláhanyatlott a fényes csillag. A férfi felkelt, köntöst és papucsot vett, felsettenkedett a padlásra, hogy előkeresse a karácsonyfadíszes dobozt. Lehozta a nappaliba, aztán behozta a fát. Kicsi fácska volt — amióta a gyerekek elköltöztek, nem vettek nagyobbat —, de szépen beállította a tartóba. Nagy gonddal díszíteni kezdte. Hamar elkészült, az idő épp olyan gyorsan telt, mint azon a réges-régi istállóbeli hajnalon.

Bement a dolgozószobájába a kis ékszerdobozért, elővette a feleségének szánt kis gyémánt csillagot. Nem nagy, de finom munka. Felkötötte az ajándékot a fára, aztán leült és nézte. Nagyon szép, és hogy meglepődik majd az asszony!

Valahogy mégsem volt elégedett. Meg akarta mondani neki, hogy menynyire szereti. Már rég nem esett szó közöttük az ilyesmiről, pedig nagyon is szerette, még sokkal inkább, mint fiatal korukban. Ez jelentette életében a legnagyobb örömet: az, hogy szeretni tud! Biztosra vette, hogy vannak, akik képtelenek bárkit is szeretni. Benne viszont még mindig elevenen élt a szeretet.

Hirtelen eszébe villant, hogy ez attól a naptól van így, akkor fogant meg benne a szeretet, amikor megtudta,

Kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és egészségben gazdag új évet kívánunk minden jóbarátnak és ismerősnek szeretettel

MEZŐ FERI és MARIKA

hogy az apja szereti. Igen, ez az igazság: csak a szeretet ébreszthet szeretetet.

És ő most újra és újra képes tovább adni ezt az ajándékot. Ezen a megszentelt karácsony reggelen a feleségének kell adnia. Leírhatja levélben, amit az asszony majd elolvas, és örökre megőriz. Az íróasztalához ült és hozzákezdett a szerelmes levélhez: „Egyetlen Szerelmem!…”

Pearl S. Buck

Boldog Karácsonyt!

A gyertyák fénye

A gyermekkor karácsonyait nem lehet elfelejteni. A rebbenő gyertyák fénye évtizedek sötétjén is átvilágol. Olykor a csengő hangját is hallani vélem, hogy a következő pillanatban felpattanjon az ajtó, és gyermeki áhítattal álljunk a Csoda előtt, amely megint bekövetkezett.

A karácsonyt a várakozás teszi igazán édessé, az advent a bizonyosságtól terhes csodavárás, hogy a hívogató csengő újra megszólal, hogy a fenyőszagú félhomályban újra együtt énekelhetünk, és megajándékozhatjuk egymást.

De vajon a gyertyák fényében mi vár ránk a fa alatt? 2008-ban mi lesz a közös nagy ajándék? Mit készítettünk egész évben? Mert azok a gyenge fényű gyertyák szívünk legmélyébe világítanak. Számot kell adnunk arról is, mi rejtezik ott? Szeretet vagy gyűlölködés? Megértés vagy békétlenség?

Közeledik a karácsony. Sok millió magyar családban csendül fel majd a „Mennyből az angyal”. Lélekben készüljünk az ünnepre. Rajtunk múlik, mivel ajándékozzuk meg egymást, mivel lepjük meg magunkat.

A. G.

Csángó Jézus

A Székelyföldön még él a szó: elcsángált — és azt jelenti „elkószált, elvándorolt”.

A moldvai csángó népcsoport neve

ma is eleven — bár archaikus — nyelvi elem. Modern megfelelője talán ez lehetne: menekült. És aki manapság rádiót hallgat, televíziót néz, az az érzése támad, ismét csángál a világ. És talán Jézus a legcsángóbb csángó — immár több mint kétezer éve. Ezért nem csodálkozom azon, hogy a legszebb Jézuska vers csángó földön született:

„Paradicsom mezeibe
Aranyszőnyeg leteritve.
Azon vagyon rengő bőcsű,
Abban fekszik Úr Jézuska:
Jobb kezibe arany vessző,
Bal kezibe arany alma,
Megzúdítá a vesszejét:
Zúg az erdő, zeng a mező.
Mint Úr Jézus keresztfáját,
Mert az vérrel virágozik,
Szentlélekkel gyümölcsözik.”

Sz. G.

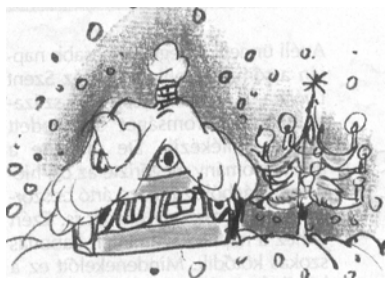

Mit jósol a hagyma?

Karácsonyhoz számos népszokás, nem egy babona is fűződik. Ősi aranyszabály például, hogy mire beköszönt az ünnep, mosott ruha ne lógjon a kötélen, mert ha idejében le nem kapkodják, emberhalál, vagy jószághalál lesz a „szellemek” büntetése. Hasonlóan köztudott, hogy a karácsonyi vacsoraasztalról az étkezés végén a morzsákat tenyérre kell söpörni és másnap reggel az állatok elé szórni, hogy el ne hulljanak. De némi morzsát üvegbe is tanácsos tenni, mert a vízbe megfőtt karácsonyi morzsa leszűrt leve a fülbe cseppentve elmulasztja a fülfájást. A karácsonyi asztalon égett gyertya csonkját sem szabad kidobni, inkább gondosan el kell tenni, mert egy álló esztendeig mágikus ereje van: behegeszti a sebeket. Vacsora után időjóslásra adhatja a fejét az ember, nem kell hozzá más, mint tizenkét cédula és egy fej vöröshagyma. Minden cédulára más hónap nevét írjuk, majd szétvágjuk a hagymát tizenkét részre, elosztjuk a cédulákra és minden darabot csipetnyit megsózunk. Éjfélkor azután megnézzük a hagyma tenyészetünket. Amilyen nedves egy-egy hagyma darab, olyan nedves, azaz csapadékos lesz az a hónap, amelynek neve az alatta fekvő cédulán áll.

Mit ettek régen?

Az év végi ünnepeken, főként karácsonykor nagy volt a legtöbb háznál a trakta, finom falatok, jóféle italok kerültek az asztalra. A hajdani magyar nagyuraknál ilyenkor asztalos is sürgött-forgott a konyhán. Minden sült alá méretre szabott új tálat kanyarított, mert a babona szerint csak azt a házat érte szerencse, ahol új tálban tálalták a húsokat. De volt még egy „alkalmi munkás” karácsonykor a konyhán: az ostyasütő diák, aki többnyire egész évre való tandíját megkereste az ünnep előestéjén. A vacsora általában borlevessel kezdődött. Majd behozták az almával és kimagozott aszalt szilvával töltött sült kacsát, ezt követte a főtt sonka és füstölt csülök tárkonnyal „kedvesítve”, majd a malacszalonnás, tehénhúsos tejfeles káposzta, a savanyú pecsenye, amolyan vadas szósszal leöntve meg a gyömbéres csuka. Édességből kevesebb volt a választék: mandula tortát kínáltak, mézbe forgatott aszalt szőlőt, és rózsavízzel illatosított mazsolás kalácsot.

A szegényebb családoknál nyúlgerinc, vagy hal volt a hagyományos karácsonyi vacsora, hiszen vadhoz, halhoz ingyen is hozzá lehetett jutni némely fortéllyal. Desszert helyett meg a mákosguba járta, mivel már akkor is hittek benne, hogy aki karácsonykor mákot eszik, annak megfiadzik a pénze, a garas szaporítása meg az éppen az anyagi javakban kevésbé dúskálóknak volt a legnagyobb értéke.

Miként díszítsünk?

Karácsonyfa vagy feldíszített fenyőág nélkül szinte nem is lenne karácsony a karácsony. Dísz is kapható bőven, csillogó üveg göböcskéktől, ezüst és arany boán át toboz manócskákig az utcai bódékban, meg a

boltokban. Mostanában azonban inkább a saját készítésű díszek divatja járja. A karácsonyfa díszítésben egyre nagyobb szerepet kap az egyéni ötlet, az egyéniség. Mind több mama süt otthon a fára habcsókot, mézeskalácsot. Még házilag barkácsolt mézeskalács-házikó is kerül sok helyen a fa alá, a gyereknép nagy örömére. A papa kis Betlehemeket farag, vagy papírból csillagokat, angyalokat szab. A pingponglabda fejű házi angyal, vagy baba sem ritka, de lehet baba bármiből: dióhéj bölcsőbe fonalból, a fára almából gombszemekkel, kócparókával a fa alá. A gyerekek sem maradnak restek. Pattogatott kukoricát fűznek cérnára karácsonyfa fűzérnek. Alufóliából hajtogatott kis hajót fényes dísznek, lágyított viaszból harangot formálnak. De hát úgy igazi a karácsony, ha „tulipános”, ahogy egykor az Alföldön mondták. Azaz, ha minél tarkább: olyan színes mint az öröm.

Mikor ügyeletes Ámor?

Mindig és természetesen karácsonykor is. Ott röpköd a terített asztalok körül. Aki ügyeletes, az ki is faggathatja egyről-másról. Hogyan, miről, arra vonatkozóan hadd idézzük a múlt századi vasárnapi újság tanácsait: „Karácsony estéjén a leány kössön egy száll haját annak a széknek a lábához, ahol a legidősebb családtag ül vacsora közben. Amilyen foglalkozásról az illető evés közben beszélni kezd, az lesz a leányzó jövendőbelijének foglalkozása. És kenje be a leányzó a szája szélét mézzel, úgy vacsorázzon, hogy majdani ura olyan édesen szeresse őt, amilyen édes a méz. Karácsonykor a lány senki fiának csókot ne adjon, mert a karácsonyi csók árt a szépségnek. Ellenben főzzön puhára borsót, s hányja azt a falra, ha ott ragad, akkor a lánynak következő karácsonykor bekötik a fejét.”

Hogyan szeressünk gyertyafényben?

Kipihenve! Szeretni ugyanis csak kipihent testtel és lélekkel lehet. A fáradt ember ingerlékeny, elnyűtt és mogorva. Önmagához sincs egy jó szava, nem hogy mások felé tudna szeretetet, azaz belső pozitív energiát kisugározni. Márpedig a karácsony valóban a szeretet ünnepe. Ilyenkor van együtt a család, ilyenkor áhítja mindenki a szép szót, a szemekben is visszatükröződő mosolyt. Csakhogy karácsony a nagy fáradságok ideje is. Sütni, főzni, elmosni az ünnepi edényt, ajándékokat csomagolni, fát díszíteni, megannyi megterhelés. Olykor már úgy érezzük, hogy el sem bírjuk. Pedig hát dehogynem bírjuk, ha jól bánunk magunkkal. Úgy kell szervezni a dolgunkat, hogy déli harangszóra nagyjából minden kész legyen. Az asztal megterítve, rajta a fagyöngy, meg a gyertya. A karácsonyfa már csillog, a vacsora elkészítve a sütőben, csak be kell alatta gyújtani. Egy elégedett pillantás körbe, és zsupsz, máris fejest ugrunk az ágyba, alszunk egy jót. Kell ez a jótékony elő-karácsonyi álom, hogy a gyertyagyújtás idejére újra frissek legyünk, és képesek a szeretet adására és befogadására.

Wass Albert

Volt egyszer egy ember, aki az ő háza udvarán oszlopot épített az ő Istenének.
De az oszlopot nem márványból faragta, nem kőből építette,
hanem ezer, meg ezer apró csillámló homok-szemcséből,
és a homok-szemcséket köddel kötötte össze.
És az emberek, akik arra járva látták, nevettek rajta és azt mondták: bolond.
De az oszlop csak épült, egyre épült, mert az ember hittel a szívében építette az ő Istenének.
És amikor az oszlop készen állott, az emberek még mindig nevettek
és azt mondták: majd a legelső szél összedönti.
És jött az első szél: és nem döntötte össze.
És jött a második szél: és az sem döntötte össze.
És akárhány szél jött, egyik sem döntötte össze,
hanem mindegyik szépen kikerülte az oszlopot, amely hittel épült.
És az emberek, akik ezt látták, csodálkozva összesúgtak és azt mondták: varázsló.
És egy napon berohantak az udvarára, és ledöntötték az ő oszlopát.
És az ember nem szitkozódott és nem sírt, hanem kiment megint az ő udvarára
és hittel a szívében kezdett új oszlopot építeni az ő Istenének.
És az oszlopot most sem faragta márványból, sem nem építette kőből,
hanem megint sok-sok apró homok-szemcséből
és a homokszemcséket köddel kötötte össze.

Szentgotthárd, 1926. november 14.

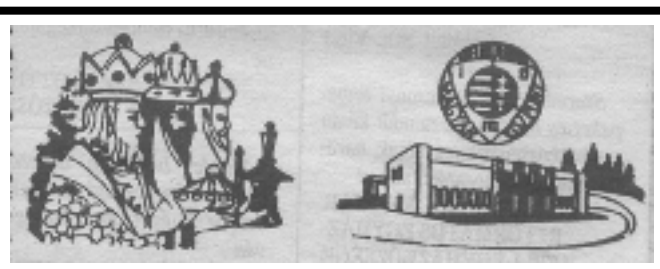

Kellemes karácsonyi ünnepeket
és boldog új esztendőt kíván
minden magyar honfitársnak és barátnak
a Melbourni Magyar Központ
négy szövetkezetének igazgatósága

MAGYAR CÍMTÁR

NSW-I MAGYAR SZÖVETSÉG, SZERVEZETEK, EGYESÜLETEK, EGYHÁZI KÖZÖSSÉGEK, ISKOLÁK

NSW-i Magyar Szövetség, PO Box 469 Marrickville NSW 2204, Kardos Béla, Tel.: 9558 1878, Fax 9558 3649. —— Délvidéki Magyar Szövetség, 31 Glendenning Rd. Glendenning, NSW 2761, Tel.: 9675-2103, Bejczi László 9628-7027. —— Magyar Ház, 1—5 Breust Pl. Punchbowl 2196, T.: 9759 6974, Nagy László Tel.: 9642 2968. —— Szent Erzsébet Otthon, 1 Symonds Rd. Dean Park 2761, Tel.: 8818-8501, Fax: 9626 5756

Társadalmi és karitatív szervezetek:

Szent Erzsébet Karitász Társaság. 120 Parramatta Rd. Ashfield 2131, Tel.: 9799 5469. —— Ausztráliai Magyar Kisebbségi Alap, Bánki Éva 118 Boronia Rd. Greenacre NSW 2190, Tel.:9793 2789.

Társadalmi és érdekközösségi szervezetek:

Ausztráliai Magyar Szent Korona Társaság, Csapó Endre, PO Box 187, Merrylands, NSW. Tel.: 9635-4286. Email: mecsapo@bigpond.com —— Blacktowni Magyar Nyugdíjasok Társasága, Tehel Matuska Magda, 10 Taranaki Ave. Lethbridge Park NSW 2770, Tel.: 9628 7879. —— Hungarian (Magyar) Social Club, 706—708 Smithfield Road, Edensor Park NSW 2177. Tel.: 9610 6226, Fax.: 9610 0123.

Bajtársi szervezetek

Független Magyar Szabadságharcos Szövetség Ausztrália, v. Bene Ferenc elnök. FMSZSZ P. O. Box 10. Helensburg, NSW. 2508. Tel./Fax: 4294-1919.

Magyar egyházközösségek és lelkészek:

Magyar Katolikus Lelkészség – Parramattai Egyházmegye, Ft. Bakos István lelkész, PO Box 23., Stanhope Gardens, NSW 2768. Telefonszám (02) 98520580 és 0414699316. , E-mail: istvan.bakos@huncathsyd.com Web: www.huncathsyd.com

Magyar Evangélikus Egyházközség, Nt. Breglec Árpád, 6 Park Ave. Kingswood, NSW 2744, Tel.: 4721-0720. —— Magyar Református Egyház, Nt. Péterffy Kund, Tel.: 9677-9614, Mob.: 0416 370 100, Email: mresydney@yahoo.com.au Cím: P. O. Box 72, Strathfield 2135. ——

Magyar Iskolák és Ifjúsági Szervezetek

Flemingtoni Magyar Iskola, Exeter Rd. Homebush West, NSW 2140, Katona Rózsa, Tel.: 9750 2792. —— Bankstowni Állami Magyar Középiskola, Mona Street, Bankstown, NSW 2200, Sólyom Judit, Tel.: 9314-0247. — Magyar Cserkész Otthon, Melville Reserve, Hampstead Rd. Homebush West, Tel.: 9764 1687. —— Kodály Népi Tánccsoport, PO Box 522 Winston Hills, NSW. 2153. —— MaciKlub Magyar Játszócsoport, Cserkészotthon, Melville Reserve, Hampstead Rd. Homebush West, Csizmadia Rita Tel: 9586 3894, maciklub@3066.org

SZAKMAI CÍMTÁR

Cukrászat:
Sweet Kiss Cake Shop,
343-345 Clovelly Rd. Clovelly 2031,
T.: 9664-2654

Wellington Cake Shop,
157 Bondi Rd. Bondi 2026
(Opp. Wellington St.) Tel.: 9389-4555.

Ékszerész:
Gáspár János, Suite 304, 3rd Floor,
155 King St. Sydney.
Tel./Fax: 9232-1603,
mobile 0425-201-872.

Építész/Builder:
Horváth L. Lic. No. 3730 C,
P.O. Box 1515, Dee Why. 2099.
Tel.: 0418-202-518.

Étterem, Vendéglátás:
Corner 75, Csaba és Zsuzsa
magyar étterme
75 Frenchmans Rd. Randwick 2031.
Tel.: 9399-5712.

CAFE ZIZI
magyar kávézó és étterem
14 Norton Street, Leichhardt,
Tel.: 9569-2111

Magyar italok
Goulburn Wine & Spirits
9 Brisbane St. Darlinghurst 2010
Tel 9264-8459, fax 9264-8941.

Fodrászat:
Juliet Hair and Beauty Studio,
Shop 5/177 Glenayr Ave.
Bondi Beach. Tel.: 9365-1455

Fogorvos:
Dr. Oliver Szakáll, 14 Hillend Rd.
Doonside, 2767. Tel.: 9622-4177.

Fogsor specialista:
Dental Prothetist, North Bondi.
Tel.: 9388-2216.

Hentes:
Bavarian Smallgoods and Butchery
Shop 4, Bartlett St. Ermington.
Tel.: 9638-7809, Fax: 9684-6371.

Borászat:
TRANSYLVANIA Winery and
Restaurant (Cooma előtt a főúton)
T: (02)6452-4374, Fax: (02) 6452 6281.

Motel:
Tarcutta Halfway Motor Inn (Magyar vezetés alatt), Hume Highway,
Tarcutta. Tel.: (02) 6928-7294,
Fax: (02) 6928-7128.

Orvos:
Dr. Halász Elisabeth GP.
170 A Wardell Rd. Dulwich Hill,
2203. Tel.: 9559 2511.

Szállító, Költöztető:
OSS (World Wide Movers Pty. Ltd.)
36—38 Bearing Rd. Seven Hills, 2147
T:(02) 8825 9300, Fax: (02) 8825 9333.

Tolmács, Fordító:
Bárány Márta,
Tel: 9211 3664, Fax: 9280 0340

Utazási Iroda:
Hidas Zita,
Tel.: 9924-3012, Fax 9924-3234,
E-mail: zita.hidas@tpg.com.au

Ügyvédek:
Esther Simons, 19 Birrel St. Queens Park, NSW 2022 (Bondi Junction)
Tel.: 9387 6382, Fax: 9369 5457

A. B. Török & Company, Ground Floor 27-29 Burwood Rd. Burwood 2134.
Tel.: 9745-4988, Fax: 9715-2440.

Vasrács, Vasmunka:
Ilosvay Gusztáv, 19 High St.
Gladesville 2111. Tel.: 9604 4562.
Mob.: 0412-264-890, AH: 9879-6496.

Légkondícionálás – Hőszigetelés
Épületek légkondícionálása, hőszigetelése és vakolása. Európai technológia, kiváló minőség garanciával. Lic. No. 176117C Péter Zoltán 0420-725-623, Palla Gábor 0405-839-566

HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=

Nagyszabású jótékonysági koncertet rendeztek november 14-én a budapesti Papp László Sportarénában, ahol a somlyói árvaház felújításának költségeihez mintegy nyolcezer ember járult hozzá jegyvásárlással.

„Benne vagyok a csodában, szemem előtt zajlik ennek a szép intézménynek a születése, és mégis is olyan hihetetlen, döbbenetes, ahogy a jó Isten építi az Ő Országát: néhány őszinte, igaz dallam, egy koncertjegy, ezt megszorozva 7-8 ezer nagylelkű emberrel, és mindezt hozzáadva néhány igaz székely ember nagylelkűségéhez, akik nem pénzért adják ki ezt a csodaszép fekvésű csíksomlyói ingatlant vállalkozóknak, hanem őseink döntését tiszteletben tartva ingyen átengedik a bajban lévő gyermekeknek. És ennyi ember összefogásából megszülethet egy épület, melyben 120 fiatal otthonra talál. Minden tanévben 120 székely fiatal a csíksomlyói Szűzanya lábánál nevelkedhet, válhat becsületes, tisztes-séges, jóravaló emberré”— olvashat-juk Böjte Csaba vallomását a mag-nificat.ro honlapon. A Hargita Népének Csaba testvér elmondta, hogy az új intézményt nyáron szeretnék felszentelni, az ünnepségre pedig meghívja a Papp László Sportarénában fellépett művészeket is.

A somlyói kollégiumban a Szent Ferenc Alapítvány rendszerében élő középiskolás és egyetemista fiatalokat szeretné elhelyezni Csaba testvér.

Bíró Albintól, a Csíki Magánjavak igazgatói tanácsának tagjától megtudtuk, évi egy euróért, tehát jelképes összegért bocsátják a Szent Ferenc Alapítvány rendelkezésére az épületet azzal a feltétellel, hogy decemberig megkapják a felújítás ütemtervét. Utóbbinak tartalmaznia kell a felújítás határidejét is. Amennyiben ezt a határidőt a bérlő nem tartja be, felbontják a szerződést. Így szeretnék elejét venni annak, hogy ismét évekig kihasználatlanul álljon a somlyói épület. A szerződés aláírása előtt az igazgatói tanács tagjai meglátogatták a Szent Ferenc Alapítvány tusnádfürdői és szárhegyi otthonát, azt vizsgálva, milyen minőségű felújítási munkát végeztek az épületen, és milyen hatással vannak ezek az otthonok a település közösségére. Mind az építkezés, mind a rendeltetés szempontjából kifogástalannak találták a két intézményt. Szárhegyen, ahol a község lakói eleinte kissé fenntartással fogadták az árvaházat, az intézmény egyértelműen pozitív hatását tapasztalták a vizsgálódók. Bíró Albin elmondta azt is: a Gyulafehérvári Római Katolikus Érsekség és a Ferenc-rend egyaránt írásban adta egyetértését és támogatja a Szent Ferenc Alapítványt.

* * *

Féléves csúszásban van a szabadkai Népszínház felújítása, amit 23 éve zártak be életveszély miatt. A műemlékvédelmisek szerint kifogásolható a felújítás.

Nem a környezetébe illő módon újítják fel a helyi Műemlékvédelmi Intézet szerint a Népszínházat a vajdasági Szabadkán. A hivatal azt kifogásolja, hogy az idén fennállásának 100. évfordulóját ünneplő színház épülete az építkezés első szakaszában túlzottan magasra sikeredett - olvasható a Vajdaság Ma hírportálon Az épület csaknem tíz méter magas, ami a műemlékvédelmi szakemberek szerint túlságosan szembeötlő az alacsonyabb homlokzatú környező épületek mellett. A munkálatok tervezői azzal érvelnek, hogy a megújuló színházépület a régihez képest sokkal gazdagabb és sokrétűbb funkciókat is befogad majd, de a felújítás további szakaszaiban ügyelni fognak majd arra, hogy összhangba kerüljön a környezetével.

A Népszínház felújításának munkálatai a tervekhez képest mintegy fél éves késében vannak, mert a bérlőket nem tudták időben kiköltöztetni a színház épületéből. A szabadkai városi képviselőtestület tavaly tavasszal szavazta meg a 23 éve életveszély miatt bezárt Népszínház újjáépítését. Előtte a tervezés és az engedélyeztetés tíz évet vett igénybe.

A Népszínház a szabadkai főtérre néző, hatoszlopos bejárati része műemléki védettségű. A házat 1854-ben Skultéty János tervei szerint építették, és a Pest városához címzett szálloda működött benne.

***

A szlovák miniszterelnök elutasította magyar partnere hatpontos javaslatcsomagját, amelyet a novemberi révkomáromi találkozón fogalmazott meg Gyurcsány Ferenc kisebbségi kérdésekben. Robert Fico kijelentette: Szlovákiában „a magyar kisebbség jogai biztosítva vannak”, és Gyurcsány Ferenc javaslatai „elfogadhatatlanok”.

Válasza mind a hat pontban elutasító, és már tájékoztatta is erről kormánya tagjait. „Nem látunk semmiféle okot

A cseh felelősség

Figyelemre méltó az a cikk, ami nemrég a cseh konzervatív Lidove Noviny napilapban jelent meg Bohumi Dolezal tollából. A cikk szerzője szerint a magyar—szlovák konfliktusos helyzethez egykoron a cseh elődök is hozzájárultak, és tulajdonképpen történelmileg ők is felelősek. A szlovákiai magyarok döntő többsége nem önszántából került Csehszlovákia fennhatósága alá, hanem azért, mert Masaryk és Benes Szlovákia déli részén keresztül vitték a „stratégiai határt”. Dolezal kifejti, hogy míg Magyarországon a szélsőségeseknek nem sikerült bejutniuk a parlamentbe, Szlovákiában a kormánykoalició részét alkotják. Az oktatásügyi tárca a nacionalista Szlovák Nemzeti Párt kezében van, s a pártelnök Slota gyakran tesz magyarellenes kijelentéseket.

Visszatérve a történelemhez, a cseh politológus szerint a Habsburg-birodalomnak nem sikerült kialakítania egy politikai nemzetet, és az egyik utódállam, Csehszlovákia az egységes hazából azonnal kizárta az ún. kisebbségeket (németeket, magyarokat, lengyeleket, ruszinokat), és a cseh politikusok azzal próbálták meggyőzni a világot, hogy a szlovákok tulajdonképpen csehek. A szudétanémetek kitelepitését (Benes dekrétumok) Dolezal szerint „nem nehéz háborús bűnnek minősíteni”. A továbbiakban Dolezal rámutat arra, hogy miután Közép-Európa megszabadult az orosz igától, a Monarchia felbomlásának örökségét elfedte az Európai Unió. Ez a szőnyeg alatt továbbra is létezik és olyan pillanatban teszi bizonytalanná a régiót, amikor újra szót kér az ébredező orosz imperializmus.

A cseh felelősséggel kapcsolatban teljesen igazat kell adnunk a cseh politológusnak. A zseniális propaganda munkát, amit Masaryk és Benes Londonban és Párizsban elvégeztek, kitűnően illusztrálja az a mondat, amit az „Independent Bohemia” (Független Csehország) című Masaryk memorandumban (1915) találhatunk. A memorandumot Masaryk a brit kormánynak és angol barátainak küldte. Az új állam déli határa Masaryk szerint megy „from Ungvár to Kassa along etnographical boundaries down the river Ipoly to the Danube, including Pressburg...” azaz „Ungvártól Kassáig néprajzi határokat követve le az Ipoly folyóig, a Dunáig, beleértve Pozsonyt...” Ha megvizsgáljuk ezt a mondatot, akkor csak elcsodálkozhatunk azon, hogy Masaryk milyen ügyesen bedobja a „néprajzi határ” kifejezést anélkül, hogy ennek a határnak a terjedelmét meghatározná, vagy kötelezné a cseheket, hogy nem „stratégiai”, hanem néprajzi szempontok szerint fogják ezt a határt meghúzni. A mondatból nem tűnik ki, hogy a néprajzi határ hol lesz, Ungvár és Kassa között, vagy Kassa és az Ipoly között, az Ipoly és Pozsony között, vagy az egész leendő magyar—csehszlovák országhatár majd egybeesik a néprajzi határral. A cseh politikus számított arra, hogy az angol olvasó, aki soha nem hallott Ungvárról, Kassáról és az Ipolyról, csak egy dologra fog majd emlékezni: a Masaryk féle néprajzi határra, amivel a magyarok elégedettek lehetnek. A végeredményt tudjuk: a trianoni határ nem néprajzi, hanem stratégiai (rabló) határ.

Dunaszerdahely, ahol a magyar szurkolókat az idén az ultranacionalista tót állam rendőrei agyba-főbe verték, 1918-ban még a színmagyar Csallóköz legnagyobb városa. A magyarokat saját bevallása szerint utáló brit diplomata, Sir Harold Nicolson is látta az alakulóban levő magyar—csehszlovák határ igazságtalanságát és megpróbálta keresztülvinni a békekonferencián azt, hogy Csallóközt ne csatolják el Magyarországtól, de ezt a Benes vezette cseh politikusok meghiúsították. Talán erről is írhattak volna a cseh sajtóban, mert itt valóban nem lehet a felelősséget a Nagyantantra vagy a békekonferenciára háritani. Azt, hogy a hajdan színmagyar Dunaszerdahely stadionjában ma már nem szabad magyar nemzeti szimbólumokat felmutatni, ezért elsősorban a „mintakép demokrata” cseh politikusok felelősek. Ezek a „demokraták” néprajzi határokról prédikáltak, de „stratégiai” (értsd rabló) határokat rajzoltak a térképekre.

Mindenesetre Bohumi Dolezal célba talált, s mikor nagyon derűlátóak vagy talán naivak vagyunk, akkor reméljük, hogy egyszer megnyílnak a cseh levéltárak a magyar és minden más kutató történész előtt. Remélhetjük-e még azt is, hogy a cseh sajtó végre tárgyilagosan jelenti a magyar—tót eseményeket. s lesz-e alkalom arra, hogy a csehek vállalnak egy közvetítő szerepet abban a viszályban, amiért ők is felelősek?

Befejezésül: nagyon hasznos lehetne az, hogy Dolezal cikkét a budapesti SZDSZ liberális és hasonszőrű „haladók” is elolvasnák, mert ettől talán lelassulnának a magyar-rugdaló reflexeik.

Kroyherr Frigyes

=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK

újabb kisebbségi törvények elfogadására" — jelentette ki Fico. Szlovákia már most is széleskörűen finanszírozza a magyar kisebbségi iskolákat, oktatási intézményeket, ezért elutasítja a magyar kisebbség támogatásának növelését.

Pozsony határozottan elutasította a magyar kormányfő azon javaslatát is, hogy a két ország kisebbségi iskoláiban kölcsönösen használhatóak legyenek az anyaországban kiadott tankönyvek. „Szlovákiában az iskolák csak olyan tankönyveket fognak használni, amelyeket a Szlovák Köztársaság oktatásügyi minisztériuma jóváhagyott vagy ajánlott" — fejtette ki a kormányfő, majd leszögezte: „Semmi esetre sem fogjuk használni azokat a tankönyveket, amelyeket a Magyar Köztársaság hagyott jóvá."

Fico szerint „értetlenséget" váltott ki Pozsonyban és a kormány számára elfogadhatatlan az a magyar követelés, hogy változtassák meg, illetve nyilvánítsák semmissé a szlovák törvényt, amely tiltja más országok nemzeti jelképeinek használatát a szlovákiai belföldi sportrendezvényeken. A dunaszerdahelyi DAC-Slovan labdarúgó mérkőzésen lejátszódott botrányos események után elfogadott törvény minden ország jelképeire érvényes — állította a szlovák kormányfő.

***

Néhány hónapos felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt négy fiatal férfit a járási bíróság a szlovákiai Nyitrán, mert tavaly októberben a városi Régi Színház előtt fiatalokat bántalmaztak - jelentette a TASR szlovák hírügynökség. A Markíza kereskedelmi televízió szerint az egyik elítélt ugyanaz, mint aki megtámadta Malina Hedviget, a nyitrai egyetem magyar nemzetiségű hallgatóját. Részleteket a televízió nem közölt.

A csallóközi lány azt állítja, hogy két ismeretlen azért verte meg az utcán 2006 nyarán, mert magyarul beszélt. A rendőrség két hétig nyomozott a tettesek után, aztán arra a következtetésre jutott, hogy a lány találta ki az egészet, ezért vizsgálat indult ellene. A legfőbb ügyészség 2007 őszén vette át az ügyet, de érdemi fejlemény azóta sincs.

A most elítélt négy férfi közül három fejenként három hónapos — másfél évre felfüggesztett —, míg egy két hónapos — egy évre felfüggesztett — szabadságvesztést kapott. A bőrfejűek középiskolás diákokat támadtak meg a színház előtt. Ez az eset két héttel azután történt, hogy mintegy 10-15 neonáci fiatal diákokra támadt és néhányukat megsebesítette.

Ján Stark, a nyitrai regionális rendőrség akkori igazgatója néhány nappal az incidens után azt állította, hogy mindez nem történt meg. „Öt kamera felvételeit ellenőriztük, harminc ember foglalkozott az üggyel. Senki közülük semmit nem látott, semmit nem talált" — jelentette ki Stark. Hasonlóan nyilatkozott Robert Kalinák belügyminiszter. „Kétszer ellenőriztem a nyitrai Régi Színháznál történt esetet. Mindenki azt állította, hogy nem történt semmi" — állította Kalinák egy héttel az incidens után. A nyitrai regionális bíróság ezekkel az állításokkal szembehelyezkedve ítélte feltételes börtönbüntetésre a támadókat.

***

„Az Eperjesi Kerületi Ügyészség elutasította azt a beadványt, amelyben büntetőeljárás megindítását indítványozták Ján Slota, a Szlovák Nemzeti Párt elnöke ellen. (…) Kifogásolt beszédében Slota a magyarokat mongoloknak, elődeiket betyároknak és gyilkosoknak, míg a turulmadarat papagájnak nevezte. Az ügyészség az elutasítás indoklásában egyebek között kifejtette: nem biztos, hogy Slota a magyarokról beszélt, s a szlovák jogrend szerint valamiféle következtetés alapján senki ellen sem indítható eljárás." *(MTI, november 30.)*

Az Eperjesi Kerületi Ügyészségben valószínűleg csupa okos ember üldögél. Ha valamiben nem biztosak, utánanéznek az esetnek. Lakik egy ember arrafelé, nekik derék honfitársuk, Ján Slotának hívják. Elég ritkán hozza szóba a zulukat és az irokézeket, a magyarokról viszont a szokásos két liter borovicska után olykor megnyilatkozik. Mondják, nem rajong értünk, de ezt módfelett nehéz bizonyítani. Eperjesen ugyanis nem adnak holmi gyanúra. A magyaroknak viszont soha nem lehet igazuk Pozsonytól Királyhelmecig, erre azért figyelni illik a paradicsomi Szlovákiában, a többségi nemzet ősi demokráciájában.

A bölcs eperjesiek szerint, idézem, "a szövegben egyszer sem fordul elő konkrétan a magyar nemzet kifejezés, csupán jelzők vannak, amelyeket a beadvány szerzői Slotának tulajdoníthatnak". Ján Slota az eperjesi álláspont szerint tehát nem a magyarokat szidta, turulmadara nyilván minden népnek van a világon, mongolokat és betyárokat pedig leginkább Skandináviában, a fjordok világában találni.

Nekünk pedig az a véleményünk, hogy akadnak a világon teljességgel primitív, betegesen iszákos, egy amőba színvonalán vegetáló, családi és nemzeti alapon kisebbségi érzéssel megvert politikusok, akik pontos lenyomatai koruknak s hazájuk szellemi és erkölcsi színvonalának.

Persze konkrétan nem gondolunk senkire. Csak általánosságban látjuk így a dolgot.

Szentesi Zöldi László
(Magyar Hírlap)

***

A múlt vasárnapi romániai választás után még nem világos, hogy mely pártok kormányozhatnak, de komoly az esély, hogy az RMDSZ ellenzékbe szorul. A szociáldemokraták nagykoalíciót ajánlottak a liberálisoknak, azzal a feltétellel, hogy az RMDSZ-t kihagyják.

A román szociáldemokrata párt (PSD) a legtöbb szavazatot, de csak a második legtöbb mandátumot nyerte el a múlt vasárnapi választásokon. A szociáldemokraták úgy döntöttek, hogy a győztes PD-L nevű párttal szívesen lépnének koalícióra. Előzetesen egy feltételt kötöttek ki: az RMDSZ nem lehet tagja a koalíciónak.

A jobboldali liberális PD-L korábban felajánlotta együttműködését az RMDSZ-nek, de nyitottnak mutatkoztak a PSD felé is.

Mostanáig a várhatóan ellenzékbe szoruló PNL és az RMDSZ kormányozták az országot, a szociáldemokraták külső támogatásával.

Markó Béla, az RMDSZ elnöke nem érti, hogy a PSD miért zárkózik el ennyire a magyar párttól, hiszen a szociáldemokraták miniszterelnökjelöltje korábban azt mondta, hogy készek az együttműködésre. „Az RMDSZ-el partnerséget vállaló szervezetek a másfélmilliós magyar közösséggel kívánnak együttműködni. Aki visszautasítja ennek lehetőségét, hogy a magyar érdekvédelmi szervezettel alakítson ki koalíciót, a párbeszédet kívánja megszakítani a romániai magyarsággal" — fogalmazott.

***

Alig hozott érdemi eredményt a megromlott magyar–szlovák kapcsolatok javításában Sólyom László államfő érsekújvári munkalátogatása szlovák partnerénél, Ivan Gasparovicnál. A két államfő szombaton találkozott a felvidéki városban. Sólyom László eredményesnek nevezte a megbeszélést, mondván, hogy államfőként csökkenthetik a feszültségeket. Nem a sérelmek szítására, hanem az okok tisztázására használták fel a találkozót. „Elmondtam, hogy Magyarországon nincsen szlovákellenesség, és ismertettem olyan szociológiai felméréseket, amelyek szerint a magyarok a szlovákokat tekintik a magukhoz leginkább hasonlító nemzetnek" — közölte a magyar államfő, és bírálta, hogy a szlovák kormány tagjai részéről gyakran hangzanak el szélsőséges kijelentések. „Érthetetlen, miért van Szlovákiában olyan hangulat, mintha a magyarok fenyegetnék Szlovákia szuverenitását, vagy integritását" — jelentette ki. Kérte szlovák kollégájától, hogy írja alá azt a törvényt, amely lehetővé teszi a magyar helységnevek feltüntetését a magyar tankönyvekben. Gasparovic közölte, hogy a jogszabályt még nem ismeri, de kiáll az említett taneszközök használata mellett. Sólyom azt is javasolta, hogy Gasparovic kezdeményezze a parlamentnél a kisebbségi törvény megalkotását, amire a szlovák államfő azt válaszolta, neki nincs törvénykezési jogköre. Miután pedig a magyar köztársasági elnök felvetette a szlovák kisebbségi ombudsman intézményének a felállítását is, a szlovák államfő kijelentette: Szlovákiában az általános ombudsman foglalkozik a kisebbségek kérdéseivel is. A szlovák államfő megjegyezte, nem az volt a feladatuk, hogy mindenben megegyezzenek, de tárgyalásaik légköre hozzájárulhat a magyar–szlovák kapcsolatok javulásához.

KÖSZÖNTSE AZ ÚJÉVET MAGYAROK KÖZÖTT!

Meghívó

a Punchbowli Magyar Ház

SZILVESZTERI BÁL-jára

1—5 Breust Place, Punchbowl

December 31. este 7 órától

A vidám hangulathoz a közkedvelt

Rácz András

szolgáltatja a zenét

Ének, zene, tánc, humor

Bősze Ferenc

közreműködésével

Léghűtéses terem, bár szolgálat,
kávé, sütemények, értékes tombola
Belépődíj vacsorával egységesen 50 dollár

Jelentkezés, asztalfoglalás december 29-ig
este 6 óra után: Katona Rózsa 9750 2792,
Kozák György 9759 2435

MONDJON EGY „HELLO"-t AUSZTRÁLIA LEGJOBB JELZÁLOG ÜGYNÖKÉNEK*

Hívja Adrian Kleman-t

a 0404 128 128 számon

Ez bizalom. Ez Aussie

*Australian Banking & Finance Magazine Awards 2008

Alarm-system,
security camera, intercom, digitalis antenna
és a Duna TV
telepitése.
Nagy Gábor
Telefon / Fax:
(03) 95236630
Mob: 0411812320

TRUMBLE SZANTO LAWYERS

ÜGYVÉDI MUNKAKÖZÖSSÉG

TANÁCSADÁS MINDENFÉLE ÜZLETI ÜGYBEN
HÁZ ÉS MÁS INGATLAN ADÁSVÉTELE ÉS BÉRLÉSE
VÉGRENDELETEK KÉSZÍTÉSE ÉS VÉGREHAJTÁSA
KÉPVISELET PERES ÜGYEKBEN
ÖRÖKSÉG ÜGYEK
KÖZLEKEDÉSI ÉS ÜZEMI BALESETEK
BEVÁNDORLÁSI ÜGYEK
CSALÁDI ÜGYEK ÉS VÁLÓPEREK
TÁRSULÁS FINANSZÍROZÁS
ADÓSSÁGOK BEHAJTÁSA
MAGYARORSZÁGI VONATKOZÁSÚ ÜGYEK INTÉZÉSE
KÖVETSÉGI HITELESÍTÉS

MAGYARUL BESZÉLÜNK

10 CECIL PLACE, PRAHRAN 3181
Telefon: 9529 6222
Fax: 9529 6777
Email: tsz@tsz.com.au

Bagin Lívia

Szeretni tehozzád szegődtem

Minden nap elszólít közülünk valakit az Úr, hogy megszülettünk, azzal mindjárt megkaptuk a halálos ítéletünket is, előbb vagy utóbb mennünk kell.

Átutazók vagyunk itt a földön — tudjuk, tisztában vagyunk vele, de mégis, ha a szeretteink mennek el, a fájdalom úgy letaglóz bennünket, hogy abból nehéz a kiút, és csak nagy sokára ocsúdunk fel.

Hiesz Róbert nem az a típusú ember, aki szeret magáról beszélni, de most úgy érezte, hogy közlendője van embertársai számára, amit meg kell osztania velük, hogy átsegítse őket az esetleges rájuk váró tortúrától, melyet kedveseik elvesztése jelent. .Mindenkivel meg akarja ismertetni egyetlen szerelmének, 42 évig hű társának, feleségének, Katinak halála körülményeit.

„Szeretném tiszta szívemből, ha példámból tanulnának embertársaim. A sors nagyon sokszor belenyúlt életembe, majd életünkbe. Amikor azt mondom sors, az alatt Istent értem. Én mindenkinek tisztelem a véleményét, amennyiben igaznak látom, sok esetben el is fogadom, de felhívnám figyelmüket arra, hogy van más is, nem csak az, az út amelyen mindig járunk" – mondja Hiesz Róbert.

Róbert szülei magyarok, de mikor összeházasodtak 1927-ben (édesanyja csak 18 éves volt), azonnal kimentek Párizsba dolgozni. Édesapjának 4 fiú testvére közül az egyik 4 évig tanulta a konyhaművészetet, majd Párizsban nyitott egy éttermet, ahol Róbert szülei is tudtak tevékenykedni. Róbert 1937-ben ott látta meg a napvilágot és anyanyelve francia lett, tekintettel arra, hogy a franciák soviniszták voltak és elvárták mindenkitől, aki ott élt, hogy a nyelvükön beszéljen.

1941-ben a háború miatt hazamentek Magyarországra, ahol mindenük elveszett, Budán, Farkasréten. Új életet kellett kezdeniük és ebben Róbert is benne volt, mert a magyar nyelv idegen volt számára.

„Érdekes dolog volt, hogy édesapám csak franciául beszélt velem nyolc éves koromig, azt mondván, hogy nem szabad elfelejtenem. Sajnos hamar elvesztettem őt, a háborúban meghalt vérmérgezésben. Egy szem gyerek voltam. Szerencsémre Isten adott tehetséget ahhoz, hogy az életben mindig a pozitív oldalt láttam. Az emberek sokszor a külső behatások hatásai szerint élnek (T.V. és más média). Így aztán nincs saját véleményük, ami elég szomorú. Mi Katival mindig mindent megbeszéltünk."

Budapesten a Szent István Bazilika mellett lévő, hasonló nevű iskolába járt, ahol a magyar nyelvi nehézségek után a nyolcadik osztályig mindig a három első tanuló között volt. Jó feje lévén, egyszer elolvasta az anyagot és nagyszerűen felelt másnap. Gyorsan rájött azonban, hogy így csak rövid ideg tárolja a tudást, ahhoz, hogy hosszú távra raktározza el, háromszor kell elolvasnia a házi feladatot. Mindig meglátta a jó utat és aszerint cselekedett. Építészmérnök akart lenni, rajzolt, tervezett olyan épületeket, aztán később rájött, hogy már régen kivitelezték. Az álmainak hamar vége lett. Édesanyjának az énektanárnője megmondta, hogy vegye ki az iskolából Robit, mert el van vágva a továbbtanulástól, párizsi születése miatt. Nem mehetett gimnáziumba, 14 évesen bányába küldték dolgozni. Itt az orvosi vizsgálat segített azért, mert sovány, vékony gyerek volt, így az orvos nem engedte. Sehová se mehetett. Nagy protekció révén a gázgyár igazgatója betette villanyszerelő tanulónak. Az erőműbe került karbantartónak. Nem volt leányálom az élete. Az alsó részben a gázos, szenes kazán mellett dolgozott. Mégsem panaszkodott, pozitív lénye átsegítette a nehézségeken. Nem csak nézett, látott is.

Közben édesanyja férjhez ment a család befolyására, mondván, hogy egy fiúgyereknek apa kell. Róbert nevelőapja jó ember volt, de nem tudott igazi apa lenni, de a legjobbat tette, ami tőle telett, azt nyújtotta.

1956-ban szüleivel elhagyta Magyarországot, Párizsba mentek, mivel édesanyja tudott franciául, amit Róbert elfelejtett ugyan, de az ott tartózkodásuk 8 hónapja alatt csodálatos gyorsan visszaszedett. Az orrhangokat még ma sem tudja jól kiejteni, ami azonban nem nagyon vehető észre.

A végcél Ausztrália volt, Melbourneben telepedtek le. Róbert hamar feltalálta magát, gyorsan beilleszkedett. A Dobozgyárban kezdett dolgozni, ahol két év után már negyven ember dolgozott a keze alatt. Ő adta ki és irányította a munkát. Közben tanult, több végzettsége lett, így a tervező irodába került. Sima, gördülékeny tíz évet húzott itt le, majd könyvelőként foglalkoztatták a kórháznál. Mindig őt hívták, nem ő keresett munkát. 1998-ig 200 milliós cégnek, ami alá 15 kórház tartozott, volt a főkönyvelője. 1987-től komputeren keresztül ment a könyvelés. Papírja ugyan nem volt róla, de jó esze, és a gyakorlati érzéke mindjárt ráállt a munka tökéletes vezetésére.

Most menjünk vissza kicsit a történésekben. Róbert megfogadta, ha házasodik, az örök életre fog szólni. Itt Melbourneban volt egy nagynénje, aki ajánlott neki egy kislányt, akire még gyerek korában sokat vigyázott (mivel szomszédok voltak a szüleivel), és nagyon megszeretett, kedvelt, jó természete miatt. Róbert édesanyja is pártolta ezt az ügyet. – Ha jó feleséget akarsz, vedd el! – mondta a nagynéni. Róbert hülyeségnek tartotta az egészet, mint afféle fiatalember. Azonban az unszolásra levelet írt Barta Katinak, aminek az lett az eredménye, hogy szimpatikusak voltak egymásnak. Oda jutottak, hogy Róbert szerette volna, ha Kati kijön pár hónapra, nagynénjénél lakik, megismerkedik az itteni élettel és eldöntheti, hogy tud-e itt élni. Kati édesapja ezt a verziót ellenezte (akkor még szót fogadtak a fiatalok a szüleiknek), így egy társas repülőúttal, melyet Tűr szervezett (ez volt az első ilyen út), Róbert haza ment öt hétre. A sors keze itt is közre játszott, ez az út éppen akkor realizálódott, mikor neki szüksége volt rá. Ekkor 1966-ot írtak.

„Négy hétig minden nap Katival voltam, aki két hét szabadságot vett ki. Minden szépen összejött. A negyedik hét végén megkértem a kezét, szerencsére édesapja is igent mondott. Kati is úgy érezte, hogy én vagyok az igazi és én is így hittem. Mondtam neki: - „Szeretni tehozzád szegődtem". A válasz az volt, hogy „Én pedig tehozzád."

Kedves, szeretetre méltó lényét könnyű volt megszeretni. Én őszinte voltam világ életemben. Mindent elmondtam neki, a múltat, jelent és a kettőnk várható jövőjét.

Pénteken kértük a házassági engedélyt, hétfőn megadták, így mehettünk polgári esküvőre. Csütörtökön volt a templomi esküvő, a pap csodálatosan beszélt, szinte hihetetlen volt. Pénteken jöttem vissza. Isten jóságos keze ott volt, mindent el tudtunk intézni. Úgy beszéltük meg, hogy az első együttlétünk szép és maradandó emlék legyen, azzal várunk, míg Kati kijön. Így is lett, hét hónap múlva Katit kiengedték és az utunk attól a perctől fogva mi egy test-egy lélek voltunk és maradunk, amíg csak élek. Így nekünk három házassági évfordulónk van."

A fiatalok Róbert szüleinél laktak egy évig, majd úgy találták, hogy saját lábukra állnak. Négy évig egy lakásban éltek, közben vettek telket és épült a házuk, 35 évet Mount Waverley töltöttek. Mind a ketten dolgoztak. Kati — nagyon jó nyelvérzéke révén — már úgy jött ide, hogy egész jól beszélt angolul. A Connell-hez vették fel műszaki rajzolónak és ott is dolgozott 25 évig. Olyan tervek mentek keresztül a kezén, mint az Art Center, Concert Hall és folytathatnánk a sort. Mikor felvették Katit, próba rajzot kellett készítenie. Róbert még nem ismerte Katit, mikor elvégzett egy műszaki rajzoló kurzust és minden műszaki szerszám kéznél volt (mondhatjuk a sors keze).

„Kis hibánk volt Katival, hogy mind a ketten perfektül akartunk, próbáltunk csinálni mindent, tökéletességre törekedtünk. Ezt kritizálták is. Nekünk csak annyit jelentett, hogy több energiát kellett beletenni mindenbe, amit kiviteleztünk. Mind a ketten képzőművészeti beállítottságúak is vagyunk. Együtt mentünk mindenhová, így a különböző kurzusokra is. Kati horgolt, kötött, ruhákat varrt, festett, pergament papírra nyomást tett, majd kivágta. 8 évig járt kézműves összejövetelekre. Bérletünk volt évtizedekig a balett előadásokra.

Négy év együttlét után szerettünk volna gyermeket. Akkor kiderült, hogy Kati gyerekkorában nagyon felfázott és emiatt nem lehet gyermeke. Átesett egy operáción, de az sem segített. Az örökbefogadás is felmerült, de ott úgy láttuk, hogy sem a gyereknek, sem nekünk nem jó, ha felnő és keresi biológiai szüleit. Egy nőnek sokkal nehezebb átmenni ezen a problémán. Én nyugtattam meg Katit, mondván, hogy a sors így akarta, biztos meg van az oka, hogy miért nem lehettünk szülők. Anyai ösztöneit ezután rajtam élte ki, én lettem a gyermeke. Ez még jobban összekovácsolt bennünket. Mélyen, nagyon szerettük és becsültük egymást. Mikor nyugdíjba ment, befogadott egy macskát, míg dolgoztunk, nem tartottunk. Ezt úgy neveltük, mint egy gyereket, családtag lett. Amit nem akartunk, mondtuk neki és nem csinálta. Most nagyon fontos, hogy van, utána kell néznem, mert egyedül vagyok.

Szép, békés életünkbe először 1990-ben állt be nehézség, amikor Katinak 7órás műtéten kellett átesnie, mert a gerincén az utolsó csigolyánál a porc rész elkopott, az alsó derékrésze nem hajlott. Gerincsérve lett, az orvosok azt mondták, hogy nem tudnak rajta segíteni.

Kinőttük a kis házunkat, hogy Katinak legyen egy külön szobája, ahol művészi munkáit végzi, vettünk egy nagyobb házat, melybe 2007 novemberében költöztünk be. Nagyon boldogok voltunk, de nem sokáig. Katinak elkezdett fájni a gyomra, ott semmit nem találtak, mire kiderült, hogy a májában másodlagos rák van. Valahonnan leszakadt egy vércsomó és a májba ment. Hat hónapig húzódott a dolog, de Kati úgy ment el, hogy nem tudták behatárolni, hogy hol kezdődött az egész. 8 hétig kemoterápiát kapott, több helyen kimutatták a csontrákot."

Kati lelkileg boldog volt, hiszen megvolt a munkaszobája, „Kraftroom"-ja, amire áhítozott. Állapota viszont válságos volt és Róbert tudta, hogy közeleg a végső búcsú ideje. Mind a ketten küzdöttek ellene. Róbert nem engedte meg az orvosoknak, hogy megmondják Katinak, hogy meg kell halnia. Majd a szíve szakadt meg. Katit viszont az marasztalta, hogy féltette Róbertet, nem akarta magára hagyni. Nem tudták elengedni egymás kezét, nem tudták elfogadni, hogy el kell válni, görcsösen kapaszkodtak egymásba, egyik kéz visszahúzott, a másik kéz féltően tapadt.

„Bevitték Katit a frankstoni kórházba, ahol mindent megkapott, amit csak lehetett. A menedzser többször behívott és mondta, hogy: Hagyd Katit menni, ő nem tud elmenni, mert miattad nyugtalan, téged félt. Én nem tudtam elfogadni, hogy elmegy. Valahogy meg kell egyezni, hogy megy, ha nem engeded, a lelke is nyugtalan marad. – folytatta.

Aztán egy pénteki napon rosszul lett Kati. Úgy határoztam, beviszem a cicát is, hiszen annyira szereti.

Állandóan azt mondták, hogy nekem kell megmondani, hogy mennie kell. A cicát látva, ő megértette, hogy mi a sorsa, nem kellett mondanom semmit. Ekkor el tudtuk engedni egymást. Kati megígérte, hogy vigyázni fog rám, ha meghal. Én is megígértem neki, hogy nem hagyom el magam. Mondta: „Robikám vidd haza a cicát, itt nem jó neki." Akkor már három éjszakát vele aludtam, betettek egy ágyat nekem, ez este is visszatértem és vele maradtam. Valahogy úgy éreztem, hogy templomi áhítat vesz minket körül, az agyunk állandón sugároz ki energiát. Úgy gondoltam, hogy mind a ketten meg nyugodjunk, Katinak fel kell adni az utolsó kenetet. Egy körtelefont intéztem barátainkhoz, mely hat házaspárból áll és kértem őket, hogy Pető Gábor atyát kérjék fel a nevemben. Megígérte, hogy délután 3 órára jön, ami úgy is történt. Este 7 órakor Kati kért: - „Tegyél le, mert túl magasan vagyok." Vízszintes helyzetben volt, de még mindig mondta, hogy tegyél le, aztán csendben maradt. Az orvosok tudták, hogy beállt nála a klinikai halál, de én nem. Öt perc múlva felébredt és azt mondta: „Miért jöttem vissza?" „Csak elaludtál" — mondtam neki. - „Nem, Isten már magához szólított, vele voltam". Átszellemült és szép, boldog volt az arca, ahogy mondta. Nem értette, hogy miért kellett visszatérnie. Én nagy dilemmában voltam, hogy hogyan magyarázzam meg neki azt, hogy miért jött vissza.

Testvére, Lajcsi Gödöllőn lakott de a száma nem volt meg nálam és ő volt az én mentsváram. Megint a barátokkal körtelefon és megszerezték a telefonszámát és elintéztem, hogy 10 órakor a hívása átjöjjön. Majd egy órát beszéltek, Kati megnyugodott. Így meg tudtam neki magyarázni, hogy ezért kellett visszajönnie, amit ő is elfogadott, szerető testvérek voltak.

Ilyen végső esetben már injekciót adnak, két órára elaltatják, majd felébred. Ahogy mondták, úgy is történt. Utána öt órára altatták el és mikor felébredt, megint mondta, hogy ő már nem akar ébredni, ő már volt Istennél. Az utolsó injekcióból már nem lesz felébredés, mondták. Hallani hall engem, de már nem válaszol, komába esett. Három nap után hazamentem a cicához, megetettem, elláttam, majd visszamentem Katihoz. Hétfő volt. Beszéltem hozzá, mondtam, igaza volt, mert a macska valóban éhes volt. Elmosolyodott, szeme mozgott. Kedden otthon aludtam, reggel nagyon ideges voltam, 11.30-kor szólt a telefon, hogy menjek be. Tudtam, hogy meghalt, megéreztem.

Felhívtam a sógoromat, akinek nem mondtam meg, hogy mikor halt meg és ő mesélte, hogy a tv előtt elaludt a fotelben és 3 órakor valaki megrázta és felébresztette. Csodálkozott ezen, hogy lehet, mikor senki sem volt ott. Kati lelke lehetett az, mert pont akkor halt meg, 11 órakor, 8 óra volt közöttünk az akkori időszámítás szerint. Május 20-án halt meg, 64 évesen.

Nehéz elszakadni attól, akit az ember szeret, de az a tudat, hogy van élet a halálunk után is és Kati boldogan távozott ebbe a lelki életbe, megnyugtató. Tudom, hogy biztosan találkozunk újra és együtt fogunk lenni, ez engem a fájdalmam mellett, örömmel tölt el.

Ahogy megígértem Katinak, nem hagyom el magam. Tudom, hogy vigyáz rám, és velem van. A hat házaspár barátunk, akikkel minden két hónapban mindig másoknál összejöttünk, segítenek nekem főzni tanulni. Meghívnak és megmutatják, mit, hogy kell készíteni, de kapok tőlük lefagyasztva ételeket, úgy hogy éhen már biztos nem halok.

>>>

Hol vannak a katonák? —

Az első világháború befejezésének kilencvenedik évfordulójára emlékezik Európa (3.)

Magyarországon azonban szerinte kikopott az első világháború emlékezete, és a sokak által nézett nyugati történelmi csatornákon is csupán mellékhadszíntérként, elvétve jelennek meg azok a front-szakaszok, például Doberdó és Isonzó, amelyen a legtöbb magyar honvéd ottveszett. **Horváth Lajos** hangsúlyozza, mindezzel együtt manapság reneszánsza van a hadisírgondozásnak, mert Magyarországon igény mutatkozik arra, hogy olyan példaképeket keressünk, akik áldozatot hoztak a közösségért. Horváth szerint valójában a nemzetnek van szüksége a hősi halottaira, nem pedig a halottaknak a nemzetre.

„Mi most úgy vagyunk, mint az öreg negyvennyolcas honvédek.
Csak azok nyugdíjat kaptak,
mi nem kapunk."
Gulyás Gyula–Gulyás János:
Én is jártam Isonzónál"

Pap János most halt meg — mondja egy fiatalember valahol egy isonzói réten. Az efféle felismerés legalább annyira meggyötri az embert, akár a nevekhez, arcokhoz — elesettekhez köthető muzeális eszközök. Mint például a kobaridi múzeum. Nem csupán azért, mert a tárlat háborús relikviá-

Illegális kopjafa

ival és magas hegyi frontmakettjeivel úgy-ahogy átélhetővé teszi a világégés hétköznapjait, de a gyűjteményben rengeteg magyar vonatkozású tárgy is látható. Olyan fényképek például, amelyek már családi albumokban sem nagyon fordulnak elő. Szétlőtt városok utcáin vánszorgó, a kétezer méter fölötti télben küszködő, gleccseralagutak bejáratánál toporgó honvédek. Vagy a sok átlőtt rohamsisak, a rohamok szüneteiben hadianyagból farigcsált emléktárgy mellett a hazai találmány, a középkorból felújított buzogány és fokos, amellyel közelharcot vívtak a bakák, amikor beállt a lőszerhiány. Mégis az arcoktól a legnehezebb megszabadulni. De nem is hagyják a kiállítás tervezői. Amint belépünk az épületbe, rögtön portrékat pillantunk meg: térdeplő, vad képű, fezes bosnyákot, orosz hadifoglyot, kórházi nővért, összeszorított szájú alföldi parasztembert, vidám tekintetű, suhanc tiroli hegyivadászt, olasz katonát — sok-sok egymás által halálra ítélt frontlakót.

Magyar emlékek tömkelege, magyar nyelvű tájékoztató brosúra és film ide vagy oda — a múzeum vendégkönyvében csak elvétve találunk magyarországi bejegyzéseket. Pedig a szlovéniai Kobaridnak, ennek az álmos, középkori isonzói városkának a nevét az olaszok a vereség szinonimájaként használják — ez az ő Mohácsuk —, számunkra viszont a hihetetlen győzelemé. Kobarid ugyanis nem más, mint az 1917-es „caporettói csoda" színhelye, ahol a Monarchia és Németország csapatai csaknem megfordították a délnyugati fronton megmerevedett helyzetet. Az áttörés egykori terepe ma példaértékű tanösvények hálózata, ami kitűnően szemlélteti a szlovénok elszántságát, hogy olyan helyeket teremtsenek, ahol méltóképpen ápolható és átélhető az első világháború emlékezete.

Mindössze három-négy órás séta az egész. Kilépve az Európa-díjjal kitüntetett hadtörténeti múzeumból, az ember felballaghat a Kobarid fölött emelkedő dombra, az olaszok által emelt hatalmas osszáriumhoz, mely a caporettói csatában elesett olasz katonák maradványait rejti, és amelyet 1938-ban maga Mussolini avatott fel. Innen szakszerűen konzervált olasz állásokhoz juthatunk, majd az Isonzó (Soca) folyó lengőhídján átbukdácsolva és a lagúnaszínű vizet megcsodálva újabb védőállásokat látogathatunk meg, miután kis kitérővel megtekintettük a lélegzetelállítóan rejtelmes Kozjak-vízesést. Hadtörténelem, geológia, botanika, természeti csodák és történelmi helyszínek — az Isonzó menti világháborús tanösvények ezt mind együtt kínálják.

Éppen ez gyötri meg a leginkább Kobaridban a magyarországi látogatót. Hogy lehet így is. Civil találékonysággal és kitartással összekapcsolni a jól felfogott turisztikai érdeket és a kegyeleti kultúrát, ami egy tétova magánkezdeményezésből néhány év alatt Szlovénia reprezentatív múzeumát teremtette meg. Mint hazai hadtörténészektől megtudjuk, a kobaridiak nem szakmabeliek: egyszerű érdeklődőként kezdtek első világháborús emlékeket gyűjteni a rendszerváltás után, amikor a szlovénok a jugoszláv-szerb titoizmust elutasítva saját hagyományvilágot kerestek. Először kis garázsmúzeumok, magángyűjtemények jöttek létre, néhány tucat katonai hagyományőrző monarchiás egyenruhában masírozott évfordulókon — ám mindebből alig két évtized alatt világszínvonalú tudományos központ alakult, ahol minden évben hadtörténeti konferenciákat és időszaki kiállításokat tartanak jelentős magyar részvétellel.

És még csak nem is Monarchia-nosztalgiából. Egyszerűen jól felfogott érdekből.

Ha szórványosan is, azért jelen vannak a magyar civil szervezetek, felmenőik emlékét ápoló családtagok az Isonzó mentén és a Doberdón sorakozó katonai temetőkben. Ha ők sem látogatnának oda, akkor előbb-utóbb történelmi evidenciává válna, hogy ezen a frontszakaszon osztrák–magyar katonák harcoltak, osztrák–magyar halottakat hagyva maguk mögött. A névtáblájuktól megfosztott szürke betonkeresztek, az idegen nyelvű írnokok által fölrótt, ékezet nélküli magyar nevek — az a néhány tucatnyi, amely még nem kopott le —, valamint a magyar tájékoztató feliratok hiánya egyre kevésbé mutatja azt, hogy ezeken a helyeken több tízezer magyar honvéd nyugszik.

Ha szórványosan is, de vannak határozott hazai elképzelések arról, hogyan lehetne ezt a pusztulást megállítani.

A Szombathelyen élő **Bedécs Gyula** az első világháborús magyar hagyományápolás egyik központi alakja. Húsz esztendeje szervezi az Isonzóhoz a kegyeleti túrákat, fogja össze és látja el tanácsokkal azokat a civil törekvéseket, amelyek szeretnék visszaemelni ezt a korszakot és leginkább e kor áldozatait a magyar történelmi köztudatba. Bedécs, aki három évtizedig tanított történelmet és földrajzot a győri Révai Miklós Gimnáziumban, a saját bőrén tapasztalta meg, milyen az, amikor egy reménytelen vállalkozás kiteljesedik.

— Amikor a rendszerváltás idejében megszerveztem az első iskolai kirándulásokat az Isonzó vidékére, magam is úgy éreztem, hogy nem elég jelentős a magyar állam szerepvállalása, különösen az olaszéhoz képest – mondja a nyugdíjas tanárember. — Ezért **Fodor István** budapesti kollégám szorgalmazására és a goriziai **Renato Tubaro** támogatásával 1992-ben megalapítottuk az Isonzó Baráti Kört, majd szabolcsi fafaragók ajándéka-ként négy kopjafát vittünk ki a diá-kokkal. De alaposan megjártuk.

Az egyik legszebb fekvésű temetőben, a boveciben állították fel az elsőt, ahol már semmi nem idézte az ott eltemetett magyar honvédeket. Elégedettek voltak, de este a diákok szálláshelyén megjelent a szlovén rendőrség, mondván, nagyon örülnek a magyar középiskolások kezdeményezésének, de az mégsem járja, hogy engedély nélkül alakítsák át a sírkertet. Egy év múlva híre-hamva sem volt a kopjafának. Három évvel később a nagy feszülettel szemben bukkant föl: a helyi hatóságok a felállítása után azonmód elvitték, mert szabálytalanul került oda, de megőrizték; s amikor saját emlékművükkel elkészültek, visszahelyezték a magyarok illegális kopjafáját is.

— Egyszerre örült és szégyenkezett az ember — emlékezik **Bedécs Gyula.** — Érthető a szlovénok magatartása: amikor például a socai katonai sírkertben készítettük elő a másik kopjafa helyét, már az első vágásra csontokat fordítottak ki az ásók. Ám ha mondjuk Solkanban nem cseréljük ki a győri diákokkal az elmosódott neveket őrző bádogtáblákat, ma már nevek sem volnának. Kezdetleges fusizás volt ez, lelkes partizánmunka. De a diákoknak jót tett, egyszerre utaztak, tanultak és dolgoztak. Azóta megváltozott a világ: inkább Görögországba vágynak a fiatalok; és a mostani felfogás szerint dolgoztatni sem szabad őket úgy, hogy még ők fizetnek érte.

Az Isonzó Baráti Kör és az abból kinőtt Múltunk Útjain szervezet koszorúi azért most is megtalálhatók ezekben az elhagyatott sírkertekben. S Bedécs Gyula nem csupán kegyeleti túrákat vezet e vidékekre, de speciális útikönyveket is ír azok számára, akik a vadvízi evezés mellett a magyar vonatkozású emlékhelyekre is kíváncsiak. A napokban jelent meg Az I. világháború emlékezete Galíciában, az Isonzó völgyében és a Doberdón című könyve — a székesfehérvári Krajczáros Alapítvány támogatásával.

— Az a legnagyobb gond, hogy a szlovénok nem gondolnak a magyar turistákra, nem írják ki magyarul a látnivalókat — magyarázza Bedécs. — Ugyanakkor mi is felelősek va-gyunk azért, hogy nem mennek oda hazánkfiai. A szellemiséget fent kellene tartani. Hiszen ebben a kérdésben az emberek levetkőzik politikai neveltetésüket: például a fideszes irányítású Győr ugyanúgy az ügy mellé állt, mint az MSZP-s vezetésű Székesfehérvár.

Bedécs Gyula szerint a boveci kopjafa históriája jól mutatja, hogy vannak esetek, amikor a civil szervezetek lehetőségeik határára érnek — ettől a ponttól elengedhetetlen az állami szerepvállalás. A nyugdíjas tanár példaként említi, hogy egy soproni baráti társaság négy méter magas keresztet és két emléktáblát szeretne elhelyezni a Doberdón.

(Folytatjuk)

Margittai Gábor
(Magyar Nemzet)

>>>

Utánam néznek. Most tanulok zongorázni, mindig éreztem ennek hiányát. A komputeren sok időt töltök, az interneten. A lemezeket átveszem DVD-re. Fényképeket másolok. Festő tanfolyamra járok, pasztellel és krétával, képeket, tájképeket festek. Nincs elég időm takarítani, mosni. Azt akarom, hogy Kati boldogan lássa onnan fentről, hogy nem hagyom el magam és ez neki köszönhető."

Életének mottója: „A szeretet, szeressük egymást. Mi voltunk a békekötők a családban. Kati egy finom lélek volt, soha nem volt nézeteltérés köztünk. Egy jósnő azt mondta neki, hogy előéletében apáca volt, és hamar visszatért a földre. A jóság, a szeretet, ami belőle áradt, tudom, hogy így kell hogy igaz legyen. Nem jó, ha az egyik ember dominál, azzal elvesz a másik egyéniségéből. Nálunk minden az egyenlőség jegyében történt. Ahogy mondtam Katinak, hogy szeretni tehozzád szegődtem, ez az érzés nálam soha nem változott, csak erősödött, és erősödik."

„Óh mennyire szeretlek téged,
ki szóra bírtad egyaránt
a szív legmélyebb üregeiben
cseleit szövő, fondor magányt
s a mindenséget."

József Attila versidézete fejezi ki azt a magasztos érzést, mely Róbertet feleségéhez, Katihoz köti.

Most amikor a karácsonyt ünnepeljük, amely a szeretet, családi összetartozás jelképe, Jézus, Isten fiának születésnapján, szívünk nyíljon meg mindenki előtt és adjunk ajándékba, ha mást nem, jó szót, már azzal is boldoggá tehetünk egy embert.

Hiesz Róbert felesége halálának közlésével azt akarta elérni, hogy tudjuk, hogy van Isten és a testi élet ugyan megszűnik, de vár ránk egy másik, szebb világ, ahol Istennel lehetünk, ahogy azt Kati elmondta visszatérése alkalmával, és lehet, hogy ez a küldetése volt, mint egy tiszta életű embernek, hogy bízzunk, szeressünk, és higgyünk egy Istenben!

LÁSZLÓ MAGÁNNYOMOZÁS
Privát ügyek diszkrét nyomozása
Brisbane-Sydney-ACT
Hívjon a 07-3831-9930,
Email:
Laszlo123@bigpond.com

Meghalt

Ragány Ferenc Miklós

2008. szeptember 11-én,
75 éves korában Magyarországon.
Onnét keresik leányait, Gizellát és Valériát.
Cím a szerkesztőnél, telefon [02] 9635-4286.

AUSZTRÁLIAI SZABAD MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ WANTIRNAI EGYHÁZKÖZSÉGE

Gyülekezetünk minden hó első és harmadik vasárnapján
de. 11 órakor tart istentiszteletet
a Magyar Központban lévő
Szent István templomban
(760 Boronia Rd. Wantirna)

Decemberi hátralévő és januári istentiszteleteink sorrendje:

December 21-én és 21-én, vasárnap de. 11 órakor
ISTENTISZTELET
December 25-én, karácsony első napján de. 11 órakor
ÜNNEPI ISTENTISZTELET
Urvacsora osztással
Újév első napján, csütörtökön de. 11 órakor
ÉVKEZDŐ ISTENTISZTELET
Január 4-én és 18-án, vasárnap de. 11 órakor
rendes vasárnapi
ISTENTISZTELET

Istentiszteletek után, karácsony kivételével
szeretetvendégség, beszélgetés a templom alatti helységben
Mindenkit szeretettel hív és vár gyülekezetünk.
Érdeklődés dr. Kósa Géza gondnoknál,
telefon 9877-1006 vagy 9596-6991

SYDNEY

Ausztráliai tagjainknak szeretettel kívánunk kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt.

Az FMSZSZ VEZETŐSÉGE

Az Ausztráliai Magyar Kisebbségi Alap ezúton mond köszönetet tagjainak és támogatóinak adományaikért, segítőinek önzetlen munkájukért. Áldott karácsonyt és sikerekben gazdag, boldog új esztendőt kívánunk.

BÁNKI ÉVA
JÓZSA ERIKA

A Vitézi Rend NSW-i Csoportja nevében kellemes karácsonyi ünnepeket és szerencsés új évet kíván minden rendtársának, barátainak, támogatóinak

vitéz CSERNAY GYÖRGY
székkapitány

A Balaton Zenekar tagjai barátaiknak és ismerőseiknek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánnak.

A zenekar vezetője,
KERESZTESI JÓZSEF

Rokonainknak, barátainknak és ismerőseinknek egész Ausztráliában kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánunk.

KERESZTESI JÓZSI, JUCI
és CSALÁDJAI

Rokonainknak, barátainknak és ismerőseinknek kellemes karácsonyi ünnepeket és az új esztendőben minden jót kívánunk.

BÁNKI ÉVA és
TELEGDI LAJOS

Wass Albert

Álomtündérhez

Add a kezed, úgy halkan, csendesen.
Te nem lettél még hozzám hűtelen.
Mikor mindenki csalfán elhagyott,
Gyújtottál bennem reménycsillagot.
Lelkem csendjét, ha bánat felkavarta
Te elvittél az álmodó avarra.
S te mutattál mindent, ami ott terem
A bűvös, varázsos álom-réteken.
Ha megtépett az élet rózsabokra,
Vittél mogorva tölgyfa-templomodba.
Ha vérző szív volt mellemen az érem,
S töviskoszorú messiási bérem,
Te glóriává változtattad azt,
Virágot hintettél rám és tavaszt.
Ha voltam bűnös, lázadó Kain,
Vittél az eszme-Krisztus után,
S hogy az igazság sugározzon rám,
Vezettél föntt a néma Golgotán.
Ha rám viharzott lent az ember átka,
Vittél a béke messze csillagára.
Féltem. . . kezed kezembe tévedett.
Óh, örökre áldott legyen neved!

(Ifjú Erdély, 1925 szeptember)

Karácsony csenget a szörnyű télben
Alig hallom csengését. Sárga
arcokat látok a hóversében
s koldus kezeket reszketni, ujjaikon
kékül gyűrűk nyoma, s torkomat
folytja az ünnepek kalácsa.

Babits Mihály

Barátainknak és ismerőseinknek áldott karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kívánunk.

BÁRÁNY MÁRTA és TONYA

Kellemes karácsonyi ünnepeket és nagyon boldog új évet kíván tagjainak és barátainak a

HUNGARIAN (MAGYAR)
SOCIAL CLUB VEZETŐSÉGE

Barátainknak és ismerőseinknek kellemes karácsonyt és boldog új esztendőt kívánunk.

NAGY LÁSZLÓ és ÉVA

Kellemes karácsonyi ünnepeket és békés, örömökben gazdag új esztendőt kíván tagságának és támogatóinak a

VAJDASÁGI MAGYAROKAT
TÁMOGATÓ SZERVEZET

Halld a csengő szép szavát,
Mily vidáman száll!
Fényes titkok ajtaját
Nyitja, nyitja már,

Tárul ajtó, tárul szív,
Zendül a szoba:
Tündökölve ott virít
A karácsonyfa!

Elek István

Kellemes karácsonyi ünnepeket és örömteljes, boldog új évet kíván barátainak és ismerőseinek

SÖRÖS FERENC és IRÉNKE

Áldásteljes karácsonyt és békés, boldog új évet kíván minden magyarnak a Blacktown-i Magyar Nyugdíjasok nevében

MATUSKA MAGDA
és KENDRELLA GIZELLA

Bajtársainknak, barátainknak és támogatóinknak kellemes karácsonyi ünnepeket és szerencsés új évet kíván a M. Kir. Csendőr Bajtársi Közösség sydneyi csoportja nevében

vitéz nemes TASSÁNYI JÓZSEF
csoportvezető

Barátainak és ismerőseinek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván

v. BENE FERENC
és BRIGITTE

Minden jó barátunknak és ismerősünknek kegyelemteljes karácsonyt és szerencsés magyar új esztendőt kívánunk.

CSAPÓ ENDRE, JUCI
és MIKLÓS

Barátainknak és ismerőseinknek boldog karácsonyi ünnepeket és szerencsés új évet kívánunk.

KARDOS BÉLA és CILU

Nagyon boldog karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván minden barátjának és ismerősének

KOZÁK FERENC
és felesége, MAGDA

Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván jóbarátainak és ismerőseinek

v. nemes TASSÁNYI JÓZSEF
és MATILDA

Áldott, békés karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kíván szeretettel barátainak, ismerőseinek és a Szent Erzsébet Otthon vezetőségének, dolgozóinak és lakóinak

özv. vitéz BÁNYAY LÁSZLÓNÉ

Barátainknak és ismerőseinknek kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kívánunk.

GOÓR CSALÁD

Minden magyar honfitársnak nagyon boldog karácsonyi ünnepeket és gazdag új évet kíván a

SYDNEYI MAGYAR KÖZPONT
IGAZGATÓSÁGA

Kellemes karácsonyi ünnepeket és örömökben, sikerekben gazdag boldog új esztendőt kívánunk barátainknak és ismerőseinknek.

JÓZSA ERIKA
DEMIAN JÓZSEF,
ISTVÁN és MARCI

Gárdonyi Géza:

Fel nagy örömre!

Fel nagy örömre! ma született,
Aki után a föld epedett.
Mária karján égi a fény,
Isteni Kisded Szűznek ölén.
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb,
Nézd csak örömmel Istenedet.

Nem ragyogó fény közt
nyugoszik,
Bársonyos ágya nincs neki itt.
Csak ez a szalma, koldusi hely,
Rá meleget a marha lehel.
Egyszerű pásztor, térdeden állj!
Mert ez az égi s földi király.

Glória zeng Betlehem mezején,
Éjet elűzi mennyei fény;
Angyali rendek hirdetik őt,
Az egyedül szent Üdvözítőt.
Egyszerű pásztor, arcra borulj,
Lélekben éledj és megújulj!

A kedves szülőknek, tanároknak, cserkészparancsnokoknak, őrsvezetőknek és vezetőknek, diákoknak, cserkészeknek, barátainknak és jószívű támogatóinknak kívánunk nagy szeretettel kegyelemteljes, békés karácsonyt és sikerekben gazdag magyar új évet.

SYDNEYI MAGYAR ISKOLÁK
MAGYAR CSERKÉSZET

Minden kedves barátunknak és ismerősünknek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánunk.

MERCZ MIKLÓS és ILUSKA

Barátaimnak, ismerőseimnek kellemes karácsonyt és boldog új évet kívánok.

SZARKA MIKLÓS

Áldott, szeretetteljes karácsonyt és sikerekben gazdag, boldog új esztendőt kívánunk minden barátunknak.

TURCSÁNYI ISTVÁN
és PIROSKA

Barátaimnak és ismerőseimnek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánok.

KOVÁCS ETUS
(Homebush)

A Vitézi Rend Ausztráliai és Új-Zélandi Törzsszéke nevében kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván minden rendtársának, barátainak, támogatóinak

vitéz nemes TASSÁNYI JÓZSEF
törzskapitány

Minden jóbarátnak és ismerősnek ezúton kívánunk nagyon boldog karácsonyt és szerencsés új évet.

VÁRADY ISTVÁN és MÁRIA

Cinke szeméről
foszlik az álom;
csenget a csengő:
itt a karácsony!

Sarkady Sándor

Kegyelmekben gazdag karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új évet kívánunk jóbarátainknak, ismerőseinknek és minden magyarnak.

MATUSKA MAGDA

Barátainknak és ismerőseinknek nagyon boldog karácsonyi ünnepeket és szerencsés új évet kívánunk.

DEBRECENYI ÁDÁM és
ZSUZSA

Tagjainak, nemzeti hagyományainkhoz és múltunk emlékeihez ragaszkodó minden honfitársnak boldog karácsonyt és a nemzet egységét létrehozó új esztendőt kívánunk.

AUSZTRÁLIAI MAGYAR
SZENT KORONA TÁRSASÁG

Barátainknak és ismerőseinknek nagyon boldog karácsonyi ünnepeket és szerencsés új évet kívánunk.

AMBRÓZY CSABA és LILLA
(Kurri-Kurri)

Minden kedves páciensének ezúton kíván kellemes karácsonyi ünnepeket, jó egészséget és boldog új évet

DR. ELISABETH HALÁSZ

Tagjainknak és barátainknak kegyelemteljes karácsonyt és az új évre sok sikert, boldogságot és egészséget kívánunk.

SYDNEY MAGYAR KASZINÓ

Kellemes karácsonyt és boldog, békés új esztendőt kíván jó egészségben a Nyögdíjasok és a Banyaklub baráti körének, valamint a MUK tagjainak

TELEGDI VÖRÖS LAJOS

Minden kedves barátunknak és ismerősünknek szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kívánunk.

SZENTIRMAY GYULA
és CSALÁDJA

Ma karácsony napja,
Nyárba esett vóna,
Mü rebegő nyelvünk
Megse fagyott vóna.
Mü kicsikék vagyunk,
Szólani se tudunk,
Méges az Istennek
Dicséretet mondunk.
Tudom, házigazda,
Vagyon borocskája,
Tudom mibe tartsa,
Csereputyinkába.
Ha nem ad belőle,
Asszon meg az orra,
Mint a berbécs szarva!
Szállást!

(Csángó kántálás)

Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánunk minden tagunknak és támogatónknak.

A DÉLVIDÉKI MAGYAR KLUB VEZETŐSÉGE

Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog, sikeres új esztendőt kíván barátainak és ismerőseinek

vitéz MATULA SÁNDOR és családja

Kellemes karácsonyi ünnepeket és sikerekben gazdag, boldog új évet kívánunk minden kedves barátunknak, ismerőseinknek és vevőinknek.

GÁSPÁR VERA és JÁNOS

Kedves barátainknak és ismerőseinknek boldog karácsonyi ünnepeket, jó egészséget, boldogságot kívánunk az új évre.

NAGY GYÖRGY és KAROLINA

Emlékezve a jó zenés mulatozásokra a múltban és annak hamari megismétlése reményében kívánok szeretett barátaimnak, honfitársaimnak boldog karácsonyt és békés új esztendőt.

FARKAS ANDRÁS
Kanada

Boldog karácsonyt és szerencsés új évet kívánok és egyúttal hálás köszönetet mondok mindazoknak, akik az év folyamán segítségemre voltak különféle közösségi tevékenységemben.

BÁNKI ÉVA

Paradicsom közepibe,
Aranyszőnyeg leterítve,
Réngő bölcső reá téve,
Benne fekszik az Úrjézus.
Az Úrjézus Isten fia,
Jobb kezében aranyalma.
Balkezében aranyvessző,
Fel-felhajtja, megzúdítja.
Zúg az erdő, cseng a mező,
A madarak fütyörögnek,
Az angyalok énekelnek,
Az emberek ünnepelnek.
Nem láttam én szebb
gyümölcsfát,
Mint a Jézus keresztfáját.
Piros vérrel virágozik,
Szentlélekkel gyümölcsözik.

(Népi költészet)

A NSW-i MAGYAR SZÖVETSÉG ezúton köszöni meg a Magyar Élet szerkesztőinek a sok közleményt, amit az év folyamán megjelentetett tagegyesületi tevékenységéről, nagy mértékben hozzájárulva az ausztráliai magyar egyesületi élet fennmaradásához. Boldog karácsonyt kívánunk a szerkesztőknek és sok sikert az újság további megjelenéséhez.

A mi kis falunkban,
egy ki fehér házra,
Leszállt a karácsony
Simogató szárnya.

Ahogy elköltik az
Ünnepi kalácsot:
Énekelnek egyet...
Így szokás ez nálok.

Majd kopogás hallik,
A szomszédok jönnek,
Szép jóestét s boldog
Ünneplést köszönnek.

Baja Mihály

MELBOURNE

Kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új esztendőt kíván barátainak és ismerőseinek

MRENA TERÉZ ÉS CSALÁDJA

A DDMSZ VEZETŐSÉGE *minden támogatójának, segítőjének és jóakaratú embernek áldásos, szent Karácsonyi ünnepeket és BUÉK-ot kíván.*

Kedves barátainknak és ismerőseinknek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánunk.

FAITH FERENC és ANNI

Nagykarácsony immár eljő,
érkezik az újesztendő.
Míg a mező dermed, fázik,
a zöld fenyves csak pompázik.

Weöres Sándor

Szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánunk barátainknak és ismerőseinknek.

PÉNZES JÁNOS és ÉVA

Barátainknak és ismerőseinknek boldog karácsonyi ünnepeket és szerencsés új évet kívánunk.

SZALAY JÓZSEF J. P. és CSALÁDJA

Szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és boldogságban gazdag új esztendőt kíván minden kedves olvasójának

HELFER GYURI

Barátainknak és ismerőseinknek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánunk.

TÓTH JÓSKA és ERZSIKE

Barátaimnak, ismerőseimnek és minden kedves páciensemnek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kívánok

DR. SCHRENK OTTÓ

Barátaimnak és ismerőseimnek kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánok.

CSÍK ISTVÁN és CSALÁDJA
(Vermont Sth. Vic.)

Barátainknak és ismerőseinknek kegyelmekben gazdag karácsonyi ünnepeket és békés új esztendőt kívánunk.

BOLVÁRY MIKLÓS és CSALÁDJA

Kellemes karácsonyi ünnepeket és nagyon boldog, sikerekben és jó egészségben gazdag új esztendőt kívánunk minden barátunknak és ismerősünknek

FEKETE PÉTER és ÁGI

Kellemes karácsonyi ünnepeket és nagyon boldog, sikeres új esztendőt kívánok unokáimnak, valamint barátaimnak és ismerőseimnek.

CESKEL GABRIELLA

Kellemes karácsonyi ünnepeket és nagyon boldog, sikeres új évet kíván minden jóbarátjának és kedves ismerőseinek.

RÁSKÖVY ISTVÁN és CSALÁDJA

Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kíván Magyarországon élő testvéreinek és rokonainak, valamint Ausztráliában élő barátainak és ismerőseinek

MAURER SÁNDOR és CSALÁDJA

December az úton
szánkóval szalad,
karácsonyi kedvvel
kincset osztogat.
Piros ünnepet hoz,
fenyűk illatát,
hóember a kertben
kicsípi magát!

Fésüs Éva

Az Erdélyi Szövetség köszöni az itt élő magyarság támogatását az év folyamán és kiván minden jóérzésű honfitársunknak kellemes és kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és egy igen boldog és egészséges Ujévet.

ERDÉLYI SZÖVETSÉG
Melbourne

Szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kívánunk barátainknak és ismerőseinknek.

LINKA ESZTER és CSALÁDJA

Ahány csengő: csendüljön,
ahány gyerek: örüljön,
ahány gyertya: mind égjen,
karácsonyi szépségben.

Csanádi Imre

A Magyar Szabadságharcos Világszövetség ausztráliai csoportja boldog karácsonyi ünnepeket és békés új esztendőt kíván, sok jó egészséggel minden igaz magyarnak és támogatójának.

SZMOLNIK LAJOS
főtitkár

Csingilingi, szól a csengő,
gyertek, fiúk, lányok!
Föl van gyújtva, meg van rakva
A karácsonyfátok.

Benedek Elek

Jaj, fenyőfák, kicsi fenyőfák,
holdfénybe mártott végtelent szopogató
csecsemők, a hó zizegő pólyáját letépik rólatok,
fűrészek heródes-fogsora mélyed torkotokba!

Bari Károly

Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván az Otthon lakóinak, alkalmazottainak, önkénteseinek és minden támogatójának az

ÁRPÁD OTTHON VEZETŐSÉGE

Kellemes karácsonyi ünnepeket és nagyon boldog új esztendőt kívánok szeretteimnek, munkatársaimnak és olvasóimnak.

MÁRFFY ATTILA

Üzenget a tájnak a tél,
közeleg a kegyes Karácsony.
Az utolsó megtőrt levél
első cicomája a fákon.
Fácánok, őzek, kósza nyulak
ámuldoznak avítt csodákon:

Békével töltözik a völgy,
csönd gyűlik földünkre, bársony, -
egyszer csak, egyszer, angyalok
szállnak alá zizegő szárnyon,
Fehér lesz, fehér lesz, minden fehér, -
kivirágzik minden madárnyom.

Csanádi Imre

Kegyelmekben gazdag, áldott karácsonyt, békés, szeretetteljes 2009-es új évet kívánunk rokonainknak, barátainknak és minden békeszerető magyarnak.

JUHÁSZ GÉZA, ETELKA, IZABELLA, ANGÉLA

Támogatóinknak, a tánccsoportoknak, magyar iskoláknak, szervezeteknek és kluboknak kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és eredményes 2009-es esztendőt kívánunk.

GYÖNGYÖSBOKRÉTA NÉPTÁNCEGYÜTTES

Szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és boldogságban, szerencsében gazdag új évet kíván

BAGIN LÍVIA és CSALÁDJA

Barátainknak és ismerőseinknek kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és egy boldogabb új esztendőt kíván

HERENDI JÁNOS és CSALÁDJA

Angyal zenéje, gyertyafény -
kincses kezem hogy lett szegény?

Nem adhattam ma semmi mást,
csak jó meleg simogatást.

Április Lajos

Barátaimnak és ismerőseimnek örömteli karácsonyi ünnepeket és békés, boldog, bőséges új esztendőt kívánok.

PAP SZILÁRD
(Auckland, Új-Zéland)

Ausztráliai barátainknak és a Magyar Élet olvasóinak kellemes, áldott karácsonyt és az új esztendőre boldogságot, sikert, jókedvet kívánunk.

KISS ZOLTÁN és MATYI
(Németország)

Karácsony-táji álmaink
- cifrábbakat nem lát a lélek.
Fenyőfák díszes ágain
angyalhaj, csengő, gyertyafények.

Csorba Győző

Rózsa és kenyér

Szent Erzsébet hazai tisztelete a civil társadalom erejének is mutatója

Amikor 2006 őszén a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia meghirdette a Szent Erzsébet-emlékévet, még sejteni se lehetett, hogy a magyar származású Árpád-házi szent születésének 800. évfordulója milyen módon jut majd el az emberekhez, eljut-e hozzájuk egyáltalán. Állami érdeklődésre és támogatásra nemigen lehetett számítani, s így – anyagiak hiányában – nemcsak a tömegtájékoztatás „feledkezett meg" a jubileumi évről, nemcsak a látványos, központi rendezvények, események, kiállítások maradtak el, hanem – ilyenformán – az eseményekhez köthető idegenforgalmi haszon is.

Valódi hungarikum, hogy Szent Erzsébet évfordulóját 2007-ben csaknem ugyanakkora állami asszisztenciával ünnepeltük meg, mint húsz évvel korábban, a Kádár-korszak fénykorában. Vagyis semekkorával. Bezzeg Türingiában, Szent Erzsébet „második hazájában" nem maradt el az állami érdeklődés az évfordulóval kapcsolatban. Ott az ünnepélyes megnyitón megjelent a türingiai miniszterelnök, Dieter Althaus is; és a hivatalos támogatás nem merült ki a reprezentációban. Valójában saját jól felfogott érdekükben támogatták a Szent Erzsébet-év eseményeit, hiszen a vallási turizmus fellendülése nem kevés, ráadásul anyagilag is mérhető haszonnal kecsegtetett.

Nálunk merőben más a helyzet, ami a sokszor zavarosnak tűnő, ám lényegét tekintve masszívan ateista kormányzati identitás mellett a pályáztatási rendszernek, a megszerezhető pénz körüli kíméletlen harcnak is köszönhető. Az emlékév mégsem volt eredménytelen, sőt a kényszerűség egészen új típusú, alulról szerveződő, spontán eseménysorozatot hozott létre. Nem készült nagy, reprezentatív központi kiállítás, nem forgattak Szent Erzsébet-filmet, nem mutattak be nagy támogatással létrejött látványos színházi produkciót.

Volt viszont fénykép-vándorkiállítás, rajz- és fotópályázat gyerekeknek, szemináriumsorozat a munkanélküliekért, zászlómegáldás, Szent Erzsébet-imafüzet, hittanverseny a szent életéről – egyszóval számtalan olyan dolog, amely csak nagy lelkesedésből, de kis anyagi ráfordítással tudott hatékonyan megvalósulni.

A szolgáló szeretet szentjének, Szent Erzsébetnek a valódi tisztelete amúgy is az alulról jövő kezdeményezésekből él. Hosszú idő óta Szent Erzsébet ünnepén, illetve az azt követő vasárnapok valamelyikén tartják a hazai katolikus templomokban a karitászgyűjtést, amikor ki-ki tehetségéhez mérten támogathatja a rászorulókat. Kis dolgok ezek, mégis hatalmas jelentőségűek; már csak azért is, mert a gyűjtés ráirányítja a figyelmet a társadalom elesettjeire.

Bár a Szent Erzsébet Rózsája-díj alapítása nem civil kezdeményezés volt, hiszen 1999-ben a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia hozta létre, ám ez a kitüntetés is a civil jótékonysághoz kapcsolódik. Minden évben olyan személy kapja meg az elismerést, aki az irgalmasság és a szolgáló szeretet erényeit gyakorolja. Az idén például dr. Messné dr. Mezey Klára, aki harminc éve végzi karitatív-szociális munkáját a pécsi székesegyházi plébánia területén. Munkatársaikkal időseket segítenek, betegeket látogatnak és gondoznak, hajléktalanokat és kallódó gyerekeket karolnak fel. Ez a Családért csoport, amelyik többek között egy napközi otthont is működtet a plébánián, hogy az utcán csellengő, hátrányos helyzetű fiataloknak értelmes elfoglaltságot adjon, és megakadályozza, hogy életük végleg zsákutcába kerüljön.

Maga a díjátadás az ünneplésen kívül arra is alkalmat teremtett, hogy a rászorulókon segítsenek, hiszen a rendezvény jótékonysági est keretén belül történt november 16-án: a jelenlévők a dél-baranyai Alsószentmárton Szent Márton Caritas Alapítványát támogatják. Alsószentmártonból 1975-ben költöztek el a sokácok, s a település szélén lévő cigánysor lakói megvásárolták a megüresedett házakat. A rendszerváltás azonban hatalmas munkanélküliséget zúdított a vidékre, amelyből azóta sem sikerült kikecmeregniük. A Szent Márton Caritas Alapítvány a leginkább rászorulókon próbál segíteni.

A 2007-es Szent Erzsébet-év talán legérdekesebb hozadéka a Szent Erzsébet utcák és terek megjelenése volt. Seregély István érsek, a Szent Erzsébet Jubileumi Bizottság elnöke levélben fordult az ország polgármestereihez, melyben azt kérte, nevezzenek el közterületet településükön az Árpád-házi szent születésének 800. évfordulója alkalmából. E felhívás jelentőségét és későbbi sikerét akkor értékelhetjük leginkább, ha visszaemlékszünk, micsoda háború zajlott a rendszerváltás idején az ideológiai tartalmakat sugalló utca- és intézménynevek megmaradásáért. Krassó György magányos harcosként kezdte a küzdelmet, de még évekkel később is a fölösleges névváltoztatásokkal viccelődött „Magyarország legkedveltebb napilapja". Bár ezen a mentalitáson még nem jutottunk teljesen túl, a „felszabadulási emlékművek" jelentős része ma is áll, de a tavalyi kampánynak köszönhetően mostanára legalább több Szent Erzsébet utca lett, mint amennyi Szamuely Tibor út van. Többek között Sármelléken, Hernádnémetiben, Szentgotthárdon, Vajdácskán, Balatonkeresztúron, Solymáron neveztek el közterületet az Árpád-házi szentről.

A szécsényi kezdeményezés több szempontból is különleges. Talán ez az utolsó hajtása a 2007-es Szent Erzsébet-évnek, hiszen a Nógrád megyei kisvárosban a templom előtti teret még a jubileumi évben átnevezték, de a teret díszítő szobor felavatására már csak 2008 októberében került sor. A szobor elkészültét hosszú tervezgetés előzte meg. Lendvai Zalán plébános elmondta, hogy először emléktáblára gondoltak, de azt nemigen lehetett volna méltóképpen elhelyezni. A kis tér műemléki környezetet is jelent, tehát kizárólag valamilyen kvalitásos alkotás jöhetett szóba.

— Anyagi okokból először egy faszobor terve fogalmazódott meg, és csak utána mentünk el a közelben lakó Bobály Attila szobrászművészhez – mondta Zalán atya. – A látogatást újabb meg újabb találkozók követték, rengeteget beszélgettünk Szent Erzsébetről, az életéről, és végül megkértük a szobrászművész urat, hogy készítsen terveket.

Egy bronzszobor megvalósításához persze sok pénz is kell, így a plébánia gyűjtést indított. Sok nagylelkű adomány érkezett a szobor felállítására, s bár a vállalkozás az egyházközség kezdeményezése volt, igazából nem kötődött sem a katolikus egyházhoz, sem valamelyik politikai párthoz. A jóakaratból megvalósult szobor végül igazán méltó alkotás lett. A szobor a rózsacsodát ábrázolja, de – mint Bobály Attila elmondta – a kenyérré változott virágokra a szent üres köténye utal. Erzsébet arca egyszerre modern és gótizáló, és az egész alak szerves folytatása annak a fenti és lenti világot megjelenítő oszlopnak, amelyen áll.

— A megrendelővel megállapodtunk, hogy figurális alkotás lesz – tudjuk meg a szobrászművésztől. – A gótika komoly absztrakció, a felfelé való törekvést jelenti. A legnehezebb nem ennek az irányultságnak, hanem a spirituális csavarnak a megjelenítése volt. Valami elindul a mélyből, majd átlényegül drapériává, és belülről hozza létre a rózsacsodát. A nagy elődök alkotásai nyomán próbáltam újrafogalmazni Szent Erzsébetet, ezt a nagyszerű életet és máig érvényes tanítást.

Bobály Attila azt is elmondta, hogy a szobornak hét szintje van. Tagadhatatlan, hogy a rengeteg utalást és apró jelet csak tüzetes vizsgálódás után vehetjük észre. Az agyagba nyomott rusztikus vászondarabnyomok például arra utalnak, hogy Szent Erzsébet, tisztelete jeléül, Assisi Szent Ferenctől kérte és kapta meg a rendalapító egyik durva darócból készült habitusát. A szent üres kezének mozdulata, bár a kötény alakja a rózsacsodát mutatja, egyszerre értelmezhető a mindennapi táplálék nyújtásaként és áldásosztásként. És bár e kéz üres, nem hiányoznak a rózsák sem, csak ezek a szent lábához és az oszlopra kerültek.

E méltóságteljes és mégis alázatos alkotás méltó emléke a 2007-es, alulról szerveződő Szent Erzsébet-évnek. Elkészült, de befejezve soha nem lesz, hiszen a szobor él. Nem úgy, mint bármilyen élőlény, hanem ahogyan a fontos dolgok. Az idők során sok-sok változás történik még vele; a szobor testén megjelenik a patina, de ez nem csupán a bronz oxidációját mutatja majd, hanem azt a műszerekkel nemigen mérhető hatást is, amelyet az alkotás előtt megpihenő emberek lelkében fog okozni a megszépült tér látványa.

— Nem én alkottam a szobrot, hanem a szobor alakított engem – fogalmazta újra a művész Babits szavait.

Fáy Zoltán
(Magyar Nemzet)

Magyarul beszélő
FOGSOR SPECIALISTA
Dental Prosthetist
Fogászati klinikáján és előzetes megbeszélés szerint az Ön otthonában is felkeresi szükség esetén. Magán betegbiztosítók fedezik a költségeket a biztosításban foglalt feltételek szerint.
9388 2216
S Y D N E Y

A Magyar Pálos Rend, az egyetlen magyar alapítású római katolikus férfi szerzetesrend pápai jóváhagyásának 700. évfordulója alkalmából Erdő Péter bíboros, Magyarország prímása szentmisét mutatott be Budapesten, az Egyetemi templomban. Az évforduló alkalmából a rend vezetése 2008-at Pálos évnek nyilvánította. Ennek emlékére a rend történetét és szigorú előírásokkal szabályozott hétköznapjait idézzük fel.

Az anachoréta görög eredetű szó, jelentése: aki kivonul a pusztába. Remeteskedni annyit jelent, mint eltávolodni, minél messzebb kerülni a világi élet zajától, forgatagától. Nem számít a helyszín: lehet sivatagi pusztaság, vagy egy kis hegyi barlang, a lényeg a csend és az elmélyült gondolkodásra alkalmas nyugalom megléte.

A fenti környezeti "követelményeknek" eleget téve, Remete Szent Pál az egyiptomi Théba sivatagát választotta remetéskedése színhelyéül. Életét Szent Antaltól ismerjük, aki személyes jó barátjaként időnként enyhítette Pál önként vállalt magányát. A hagyomány megőrizte azt a legendába illő jelenetet, amint Antal egyik látogatásakor rátalál a 105 éves remetére, akinek holttestét oroszlánok védték a vadállatok támadásai elől, s akinek hűsítő árnyékot egy pálma hatalmas levelei biztosítottak. (Az oroszlán és a pálmalevél - a Pált kenyérrel naponta ellátó hollóval együtt - azóta is a pálos rend címerének szimbólumai.) Szent Antal lejegyzéseit, s ezáltal Pál életét a Szent Jeromos által a IV. század végén megfogalmazott latin nyelvű átirat tette széles körben ismertté.

Magyarországon Boldog Özséb 13. századi rendalapítási törekvése eredményezte, hogy Szent Pál neve nem merült feledésbe. Özséb és a rendtársak életét tudományos kutatómunkával megörökítő, egyik legkorábbi magyar nyelvű munkát Gyöngyösi Gergely pálos szerzetes készítette el 1520 és 1526 között, Az első Remete Szent Pál rendjén lévő remetetestvérek életrajzai címmel. Ebből megismerhetjük a sokat emlegetett látomást, amint egy isteni sugallat hatására, a Pilisben apró lángokként elszórtan élő férfiakat Özséb maga köré gyűjti, s a tatárjárás után megszervezi közös életüket.

Kezdetben még nem kapott rendalapítási engedélyt a közösség. A krónika szerint 1250-ben, az alapító hat társával együtt Kesztölc falu határában, az ún. hármas barlang mellett telepedett le, ahol a Szent Kereszt tiszteletére kis monostort emeltek. Keresztúr lett szerzetesi életük első székhelye. Az egyházjogilag a veszprémi püspök fennhatósága alá tartozó kongregáció néhány éven belül rendszeres káptalangyűléseket vezetett be, amelyeken a környék más remeteségei is tiszteletüket tették.

Annak ellenére, hogy a IV. Orbán pápa által 1260-ban jóváhagyott, de az akkori veszprémi püspök által felülbírált, s végül elutasított rendalapítás átmenetileg kudarcba fulladt, a közösség felvirágzása és terjedése a 14. század elején folytatódott. 1300-ban Lőrinc lett a keresztúri pálosok perjele. Az ő nevéhez fűződik a mai Hárshegy déli oldalán, a Szent Lőrincről elnevezett budaszentlőrinci monostor megépíttetése. Áthelyezve ide a közösség centrumát, nemzetközi székhellyé tette egészen a törökdúlásig.

Gentilis, pápai legátus 1308. évi magyarországi látogatása meghozta számukra a várva várt engedélyt, s a következő évben már első Remete Szent Pál rendjeként emlegették őket.

Jánki László kalocsai érsek beszámolója szerint 1317-ben a pálosoknak már mintegy harminc rendházuk volt szerte az országban. Eljött az ideje annak, hogy hivatalosan is kinyilvánítsák, a szerzetesi életmódot meghatározó szabályzatok közül kinek az útmutatásai alapján kívánnak élni. A pálosok Szent Ágoston reguláját választották, s ezzel a szűzi tisztaságot és krisztusi szeretetet. Az ágostoni iránymutatás értelmében napjaik a zsolozsmázás, misézés, a közös étkezések, vagy éppen a böjt jegyében teltek. A kommuna számára pontosan előírt magatartás vonatkozott a női nemhez való hozzáállásra is. "Ha netán nőt láttok, ne szögezzétek rá szemeteket! Amikor kimentek a monostorból, nem tilos ugyan nőket látnotok, bűn viszont őket megkívánni, vagy tőlük várni ugyanezt. Isten nemtetszésétől féljen a szentségre törekvő férfi, hogy ne akarjon bűnös módon nőnek tetszeni" - írja a regula.

A beteggondozás, a ruházat-, a könyvtár rendben tartása, az élelem kiosztása, az elöljárók és a testvérek kapcsolata mind szigorúan szabályozott keretek között működött. A leghétköznapibb "parancsolatok" egyike például abban állt, hogy "Máshová ne menjetek kevesebben, mint ketten vagy hárman." 1328-ban - ugyanabban az évben, amikor Ágoston reguláját

A magyar szerzetesrend 700 éve

hivatalosan jóváhagyták számukra - a pálos rend felmentést kapott a tizedfizetési kötelezettség-, és a helyi zsinaton való kötelező részvétel alól.

Területi terjeszkedésük is megkezdődött. Először Szlavónia, majd 1340 táján nyugat felé, dél-német vidékek irányába léptek át az országhatárokat. A 14-15. század során a környező déli területeken, elsősorban Horvátországban, Isztriában és a már említett Szlavóniában alakultak és működtek hosszabb-rövidebb ideig pálos monostorok. Magyarországon Nagy Lajos király (1342-1382) lett a rend első, komoly támogatója. Az általa alapított székházak közül kiemelkedik a máriannosztrai, amely napjaink egyik leglátogatottabb zarándokhelye. Az uralkodó jótékony közbenjárásának köszönhető az is, hogy a pálosok rendjéből ún. exemptus egyház lett. XI. Gergely pápa (1370-1375) szüntette meg felettük a püspöki joghatóságot, s egyúttal közvetlenül a Szentszék fennhatósága alá rendelte a remetéket.

Mária, országunk védőszentje nem csupán a nosztrai helyszínnel kötődik a pálosokhoz. Lajos király, miután a sikeres velencei hadjáratot lezáró torinói béke (1381) egyik pontjában kötelezte a dózsék városát Szent Pál mumifikálódott holttestének átadására, Magyarországot a szent oltalmába ajánlotta. Így lett Pálból társ-védőszent.

Az uralkodó unokaöccse, János tizenhat szerzetest "csábított el" Máriannosztráról és 1382-ben Lengyelországban megalapította Czestochova monostorát. A külföldi térhódítás ezzel nem állt meg: a következő évszázadban két osztrák helyszín, Ranna és Bécsújhely lakossága ismerhette meg a magyar pálosokat.

Hunyadi Mátyás regnálási időszaka további előnyökhöz juttatta Boldog Özséb utódait. Az olyan elnéptelenedett szerzetesi központok, mint az eredetileg premontrei tulajdonban lévő zsámbéki és csúti monostorok, vagy a bencések visegrádi és szentjobbi épületei ezekben az évtizedekben váltak a pálos szerzetesek gyűjtőhelyévé. Ma Budapesten az Egyetem téri templom és a Gellérthegy oldalába vájt Sziklakápolna gazdagítja a rendet.

A mohácsi csatavesztést követően, a budaszentlőrinci főmonostor teljes egészében a török pusztítás áldozatává vált. Szent Pál teste még eljutott a trencséni várba, de a várost sújtó oszmán rombolás, gyújtogatás már nem kímélte meg, s a tetem a lángok martalékává vált. Buda eleste után a folyamat visszafordíthatatlanná vált. A szerzetesek egy része a Felvidékre, vagy a Dráván túlra menekült, osztrák, német területeken fekvő testvéri-, vagy más rendek kolostorában keresve menedéket. A három részre szakadt Magyarország nem jelentett ezután biztonságos lakhelyet a pálos szerzeteseknek, így a rend központja áttevődött Czestochovába.

REGNUM MARIANUM

KARÁCSONYI ÉS ÚJÉVI SZENTMISÉK MELBOURNE-BEN

December 24. szerda, 24 órakor
Éjféli Szentmise
St. Colman templom
December 25. csütörtök, 12 órakor
Karácsonyi Ünnepi Szentmise
St. Colman templom
December 28. A Szent Család vasárnapja
8.30 órakor Szentmise a Szent István templomban
12 órakor Szentmise a St. Colman templomban
2009. január 1. Szűz Máriának, Isten Anyjának ünnepe
12 órakor Szentmise a St. Colman templomban
2009. január 4. Vízkereszt ünnepe
8.30 órakor Szentmise a Szent István templomban
12 órakor Szentmise a St. Colman templomban
St. Colman templom:
293 Carlisle Street, Balaclava
Szent István templom:
Magyar Központ, 760 Boronia Rd., Wantirna

Előbb-utóbb

Fábry Szabolcsot ismerem.

Fábry Szabolcs a barátom. Ezért persze még nem írnék róla, ám Fábry Szabolcs Nagyvázsony polgármestere, s ebbéli minőségében került most a hírekbe. Ugyanis Fábry Szabolcs október 23-án kilátogatott a köztemetőbe, hogy megkoszorúzza az áldozatok sírját, valamint lerója kegyeletét 1951-ben kivégzett nagyapja sírjánál is. S történt, hogy Fábry Szabolcs éppen akkor látogatott ki a köztemetőbe, amikor ott volt Gyurcsány Ferenc miniszterelnök is, hogy letegye a képmutatás, a farizeusság és az álnokság koszorúját a mártírok emlékművéhez. S ha már együtt voltak ott, hát Fábry Szabolcs kérdést intézett a miniszterelnökhöz. Azt kérdezte tőle, miért nem húsz esztendővel ezelőtt volt itt, akkor, amikor a férjük, gyermekük sírjait kutató asszonyokat lovas rendőrökkel kergette el a kommunista hatalom.

Azt hiszem, Fábry Szabolcs nem is sejtette, hogy egész rendszerváltásunk alapkérdését tette fel a Hazugnak.

Igen, erre a kérdésre kell majd egyszer választ adni. Hogy miért lett minden így, ahogy lett? Hogy miért lett megúszható minden, s hogy miért nem volt számonkérés, semmilyen sem? S hogy lehet-e két urat szolgálni, lehet-e egy fenékkel két lovat megülni, lehet-e mindig, minden körülmények között, minden hatalom idején hatalmon lenni?

Persze, persze: rendszerváltásunk fétise, hogy szerencsére békés és vértelen volt minden. Ebbéli örömünket szoktuk hangoztatni, s emiatt szoktuk önnön vállunkat veregetni. Magam is így hittem sokáig. S az a jó ezekben a fétisekben, ezekben a konszenzuális hazugságokban, hogy felmentenek a gondolkodás alól. Ha egyszer így van, akkor így van. Nincs több kérdés, nincsen ellenvélemény, nincsenek miértek.

Ma már mást gondolok.

És Fábry Szabolcs barátom kérdésében is ez feszül. Ez az ellentmondás. Hogy vajon tényleg olyan jó volt-e ez a mindent megúszás, ez a békesség, ez a szőnyeg alá söprés…

Lassan próféciává magasztosul Antall József híres-hírhedt mondata: „Tetszettek volna forradalmat csinálni!"

Hát, igen.

De nem tetszettünk.

A katarzis érdeklődés hiányában elmaradt.

S az elmaradt katarzisok helyén kiábrándultságok, erkölcsi züllések, hazugságok burjánzanak, mint a rák.

S amikor végképp lehull az álarc a régi hatalom nyerteseiről, akik átmentették önmagukat ideátra, olyankor azért lassan feltevődnek a nagy kérdések is.

Az álarc most hullott le végképp. A nagy Hazug országlása idején. És a kérdések előbújnak a mocsárból — a lelkek mocsarából. Jó lett volna, ha tetszettünk volna forradalmat csinálni. Ez bizony a legmesszebb vezető kérdés vagy válasz. Nem lehet megspórolni a katarzisokat, csak a végső önfeladás árán. Ez a tanulság.

Amúgy Fábry Szabolcs barátom alaposan ráfizetett a feltett nagy kérdésre. Ugyanis települése, Nagyvázsony, hogy, hogy nem, ez után a kérdés után nem nyerte meg azt a pályázatot, amelynek megnyerése esetén felújíthatták volna az iskolát.

Pedig Nagyvázsony oktatási központnak is ki lett kiáltva — hiába. Aki nagy kérdéseket tesz fel, annak nem jár pénz…

S imigyen persze feltevődik a pitiáner kérdés is, az örök túlélők kérdése: befogjam a pofám örökre és mindig? S a válasz, persze, első látásra az, hogy igen…

De csak első látásra.

Mert azért tudhatjuk, hogy az örök pofabefogásból még soha, semmi sem született.

Úgyhogy: hajrá, Szabolcs! Remélem, sikerülni fog.

Hallom, mozgalom indult, hogy a nagy Hazug és talpnyalói ócska bosszúja ellenére legyen pénz arra az iskolára.

Ezennel magam is csatlakozom. És erre buzdítok mindenkit, aki nem akarja többé tartani a száját. Mert az örök csönd megfojt úgyis.

Miképpen William Wallace ordította a vérpadon: Szabadság!!! Csak azért érdemes… Ezek meg előbb-utóbb úgyis eltakarodnak. Az idő mindig csak látszólag dolgozik a gazembereknek. Igazából soha.

Bayer Zsolt (Magyar Hírlap)

AUSZTRÁLIAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ

Nth.Fitzroyi Gyülekezet

1949 2008

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház

121. St. Georges Road, North Fitzroy Vic. 3068

szolgálatai

A victoriai kerület lelkipásztora Dézsi Csaba

Lelkészi hivatal: 121 St. Georges Road, North Fitzroy

Postacímünk: P.O. Box 1187 North Fitzroy, 3068

Az Egyház honlapjának címe:

www.hungarianreformedchurch.com

E-mail: dezsi@tpg.com.au

Telefon: (03) 9481-0771

Mobile: 0414-992-653 (Dézsi Csaba lelkész)

9439-8300 (Csutoros Csaba főgondnok)

MELBOURNE (VIC)

2008. december 21-én vasárnap de. 11 órakor

ISTENTISZTELET

Igét hirdet: **Dézsi Csaba**

a Magyar Templomban

121 St. Georges Rd. North Fitzroy.

(112-es villamos a Collins St.-ről, 20-ik megálló)

12 órakor ebéd a Bocskai nagyteremben

2 órától klubélet

Minden kedden déli 12 órától Bibliaóra

SPRINGVALE (VIC)

2008. december 21-én, vasárnap du. 3 órakor

ISTENTISZTELET

Igét hirdet: **Incze Dezső**

a springvalei lutheránus templomban (3 Albert Ave.)

KEW (VIC)

2008. december 21-én, vasárnap de. 11.30 órakor

ISTENTISZTELET

Igét hirdet: **Keresztesi Flórián László**

Rathmines Rd. és Station St. sarok, East Hawthorn

SYDNEY STRATHFIELD(NSW)

2008. december 21-én, vasárnap de. 11.30 órakor

ISTENTISZTELET

Igét hirdet: **Péterffy Kund**

December 25-én, csütörtökön

KARÁCSONYI ÜNNEPI ISTENTISZTELET

Úrvacsorai közösség — Igét hirdet: **Péterffy Kund**

Uniting Church, Carrington Ave

DEAN PARK

2008.december 22-én, de. 10 órakor

ISTENTISZTELET — ÚRVACSORAI KÖZÖSSÉG

Szent Erzsébet Otthon, 1 Symonds Rd

ADELAIDE (SA)

2008. december 21-én, vasárnap de. 11 órakor

ISTENTISZTELET — Igét hirdet: **Szabó Attila**

December 25-én, csütörtökön

KARÁCSONYI ÜNNEPI ISTENTISZTELET

Úrvacsorai közösség — Igét hirdet: **Szabó Attila**

az Unley Uniting Churchben (Unley St. és Edmund Ave. sarok)

Minden szerdán du. 2.30-kor BIBLIAÓRA

BRISBANE (QLD)

December 25-én de. 11 órakor

KARÁCSONYI ÜNNEPI ISTENTISZTELET

Úrvacsorai közösség — Igét hirdet **Kovács Lőrinc**

December 28-án de. 11órakor

ÉVZÁRÓ ISTENTISZTELET — Igét hirdet Kovács Lőrinc

a Magyar Házban 150 Fort Ave. Marsden

December 28-án du. 2 órakor

KARÁCSONYI ÉS ÉVZÁRÓ ISTENTISZTELET

Úrvacsora osztással és a gyerfekek műsorával

a St. Paul's templomban St. Paul's Terrace, Brisbane

Igét hirdet **Kovács Lőrinc**

GOLD COAST — ROBINA

December 26-án de. 11 órakor

ÜNNEPI ISTENTISZTELET

Úrvacsora osztásssl

Kórusunk és gyermekeink műsorával.

Igét hirdet **Kovács Lőrinc**

Istentisztelet után batyús ebéd lesz.

Cottesloe Drive és University Dr. sarok.

REFORMÁTUS SZEMLE

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház fizetett melléklete és kiadása
Felelôs szerkesztôk. C. és J. Csutoros
Postai címünk: P. O. Box 1187, North Fitzroy VIC. 3068
Telefon: (03) 9439-8300 — (03) 9481-0771

December 25-én, de. 11 órakor
Karácsonyi ünnepi kétnyelvű istentisztelet
úrvacsorai közösség. — Igét hirdet Dézsi Csaba

December 28-án
istentisztelet után évbúcsúztató zenés-táncos családi délután

December 31-én du. 6 órakor
Évzáró istentisztelet. — Igét hirdet Dézsi Csaba

2009. január 1-jén de. 11 órakor
Új évi ünnepi istentisztelet — Igét hirdet Dézsi Csaba

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház (Victoriai kerület) szeretetteljes karácsonyi ünnepeket és Istentől gazdagon megáldott, boldog, békés új esztendőt kíván tagjainak, hozzátartozóiknak, barátaiknak.

Dézsi Csaba lelkész

Csutoros Csaba főgondnok

December 21-én
REFORMÁTUS CSALÁDI NAP
a Strathfieldi gyülekezeti teremben
Ünnepi műsor:
Erdélyből a Streifing-i székelykapun át Sydneyig.
Antal Imre és Ágnes,
valamint **Bíró Ernő.**
Világ világossága

Böjte Csaba adventi fohásza

Ülök az egykedvű őszi borongásban, 2008. november 28-án, az egyházi év utolsó napján. Csend van bennem, várakozás. Múlik egy év, vagy egy egész világ? Nem tudom.

Körülöttem forrong minden! Vitázó politikusok, választásra készülnek, jót akarnak, dicsérik magukat és szidják egymást. Kapzsi bankárok által felhergelt, fölösleges üveggyöngyök után futkosó, kapkodó emberek kiabálnak, vagy értetlenül, tanácstalanul néznek maguk elé. És itt vannak a naponta megfagyó hajléktalanok, a harcot a hitelek súlya alatt feladó vállalkozók, a munkanélküliek, az olcsó termékeket reklámozó médiák, és sorolhatnám tovább, de minek, hisz mindezt hihetetlen nagy példányszámban megteszi a sajtó, sok-sok csatornán önti a televízió, a megannyi honlap.

Ülök és látom, hogy jön Krisztus Király, közeledik csendesen, méltósággal, hozzám, hozzánk, mint hajdan Jeruzsálem falai felé. Megáll, és hosszan néz.

Testemben hatalmas félelem remeg. Csak le ne borulj sírva előttünk Istenünk!

Mindenkinek igaza van! Nem mehet ez így tovább! Tudom az eszemmel, hogy túl sok már a hazugság, a léha képmutatás. Magam is érzem, hogy jó lenne betörni néhány ablakot, szétverni az álnokok között. Türelmetlenek vagyunk. Egy értelmetlen, nagyon hosszúra nyúlt diktatúrából jövünk. Naivan, tisztán indultunk '89-ben, egymás kezét fogtuk, és a sárba borulva több nyelven is együtt imádkoztunk, boldogan kacagtunk. Akkor értettük, most miért nem értjük egymás nyelvét, vágyát, álmait?

Forrong a világ! Tudom, hogy mindenki jót akar. Jót magának, minél több jót!

Mint a gyermekek veszekszünk ócska babarongyokon, és észre sem vesszük, lassan szabadul el körülöttünk a pokol. Nem igaz, hogy ez a világ csak sírásból és vérből tisztulhat meg, léphet tovább! Hogy lehetünk ilyen vakok?

Uram, te hányszor próbáltál összegyűjteni bennünket, mint kotló a csibéit? Jó szóval biztatsz, adtad a szeretet parancsát, és megmosod könnyeiddel lábainkat. Mindent jóságosan nekünk adtál, élhetnénk csendesen paradicsomi békességben. Jól feltarisznyáztál, mindenünk megvan. A föld csodás termékenysége szaporít nap mint nap kenyeret nekünk, és van annyi agyag, kő, hogy építhetünk mindenkinek házat, tanyát, otthont ezen a földön. Van annyi vasérc, réz, mangán, hogy egy-egy autó is jutna a családjainknak. Jut könyv, jó film, tiszta bor és csók, szerelem mindenkinek. Nem sajnálod tőlünk a boldogságot. És juthat gyermekáldás, vagy vér a vérünkből, vagy mint Józsefnek a te szent akaratodból.

Testvérem lásd, van kit szerethetsz, kit otthonodba fogadhatsz, kivel törődhetsz, kibe beléálmodhatod álmodat. És ültethetsz virágot, platánt, diót, és megéred, hisz jó orvosaid vigyáznak rád, hogy fád nagyra nőjjön és árnyékával enyhet adjon családodnak. Tudósaink, mérnökeink mennyi kérdésre kerestek, találtak választ az évezredek alatt? Lassan, de biztosan hajtsuk uralmunk alá a Földet, ahogyan te kérted Istenünk a teremtés hajnalán még a bűnbeesés előtt. Élhetnénk békés testvéri szeretetben, tudhatnánk, hogy a részigazságoknál fontosabb az élet.

A gonosz kacag. Ugyanazzal a süket dumával jön, ígér minden kőből kenyeret, fogyassz, habzsolj! Ha kell, ha nem, legyen! És ha leborulsz előtte, mindent csak neked ígér, az egész bevásárlóközpontot, repülőt, jachtot - de minek?

És felvisz csodás templomok ormára, sztár leszel, dobd le magad, fürödj a csodáló emberek tekintetében, hatalmad lesz felettük. Uralkodj, miért vállalnád a szeretet szolgálatát?

Fogyasztás, birtoklás, hatalom. Habzsolva kacagsz, és szétmarcangolod világunkat. Azt hiszed, hogy győztél, pedig rabszolga vagy. Rosszabb, testvéred farkasa, szép tiszta világunk elpusztítója.

Itt állsz Uram a XXI. századi Jeruzsálem falai előtt, előttünk. Szemedben könnycsepp, és nekem nincsenek érveim. Mégis arra kérlek, hogy ne bűneinket nézd, hanem újabb adventünkben jósággal jöjj közénk. Ajándékozd meg érdemtelen gyermekeidet egy újabb eséllyel, egy szép Karácsonnyal .

Istentől áldott adventi megtérést, szent időt kívánok szeretettel,

Csaba testvér

Juhász Gyula

Karácsony felé. . .

Szép Tündérország támad fel szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű igézet,
Ilyenkor decemberben.

Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Behegesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorúan nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Mi karácsony igaz üzenete?

Semmiképpen sem az a bennünket körülvevő csinnadratta, amely már az adventet megelőzően körülvett bennünket úgy, hogy közben többek figyelme elterelődött a lényegről. A gonoszságtól, önzéstől megtisztított bensőnkből kell megajándékoznunk a másikat. A kiengesztelődés megvalósításával távol kell tartanunk magunktól a békétlenséget. Sokszor elegendő a jó szó, a törődés, az odafigyelés, az egyetértésre törekvés, a segítőkészség. Különösen az egyedüllállók számára kell bizonyítani, hogy Isten őket sem hagyta magukra. A szentháromság szeretetét hirdető famíliák ugyan igyekeznek az összetartozást a legerőteljesebben kifejező napon együtt lenni, de mindez semmit sem ér, ha az együvé tartozásból fakadó öröm csupán néhány napra korlátozódik. A megtestesült Ige ünnepnapján egy igaz keresztény ember nem követhet el olyan bűnt, ami a szeretet ellen való. Mi, a másik ember felé megnyilvánuló teljes nyitottságunkkal tudjuk befogadni ezt a szeretetet oly módon, hogy közben továbbadjuk, amit kaptunk. Kosztolányi Dezső egyik pap barátjához intézett levelében ekképp ragadja meg a kegyelemteljes ünnep lényegét: „A nappalok egyre rövidebbek lesznek, a sötétség egyre sűrűbb és hosszabb. És Ti azt mondjátok, nem kell félni. Majd jön valaki, aki előzi a sötétséget, és sose látott fényt gyújt a világnak. Az adventi emberek remélnek és várják a fényt. A várakozásban kicsordul az ajándékozási kedv. Titokban vásároljátok szeretteiteknek az ajándéktárgyakat, hogy szeretettel ünnepeljétek együtt a fény születését. És a sötétség mélypontján, december 24-én, melyet szentestének neveztek, megrendezitek Jézus születésének mámorában azt a hallatlan és páratlan karácsonyi tűzijátékot, melynek sziporkái New Yorktól Tokióig látszanak." Kapja meg a Mindenhatótól mindenki azt a kegyelmet, hogy a hitből fakadó béke és szeretet töltse be lelkét egész életében, ne csak karácsonykor.

ACLAND TRAVEL AGENCY
License No. 30016

Suite 1, 128 Acland St. St.Kilda VIC 3128

Tel.: 9534-0901

Bel- és külföldi utazását, rokonok kihozatalát nagy gyakorlattal végzi

Szabó Edith

Ha nyugodtan akar elindulni és hazaérkezni akkor forduljon hozzánk bizalommal!

KRÓNIKA

XIV. Ausztráliai Magyar Kulturális Találkozó NEMZETI EGYESÜLETEK EBÉDJE (2009 december 29)

Az ebéd alkalmat ad arra, hogy Ausztrália és Új-Zéland területén szétszórtan élő Szent László és Vitézi Rendek, az MHBK és Csendőrbajtársak és az Elszakított Területek tagjai egy fedél alatt találkozhassanak egymással, és baráti eszmecserét folytathassanak. Ennek ellenére ez nem egy zártkörű rendezvény, minden magyar vendéget és barátaikat szívesen várunk.

Ez a társas ebéd rámutat arra, hogy egyesületeink azonos elveket vallanak és ugyanazon cél felé törekszenek a magyarság érdekében. Ez a Találkozó egyik legfontosabb célja: megértést és megbecsülést egymás iránt nemzetünk érdekében.

Az ebéd társ-rendezői:

Dobozy István VRNT, a Szent László és Vitézi Rend, az MHBK és Csendőrbajtársak részéről. A szokások szerint ez alkalomra kérjük a jelvények és kitüntetések viselését, hogy ezzel képviseljük a lovagias és kötelességét teljesítő hős magyar katona – háborúban, békében és emigrációban - helytálló eszményét.

Lakcím: 13 Wood Street South Plympton SA 5038

Telefon: (08) 8276-1555, Mobile 0427 504 551

Email: sdobozy@adam.com.au

Segédrendező: Bogsányi Dénes

Az Elszakított Területek részéről társ-rendező: Óvári Gabriella

RÁKÓCZI IFJÚSÁGI KLUB
Melbourne

Augusztus 2-án a Rákóczi Ifjúsági Klub, a „RIK" rendezésében **Tóth Timea, Juhász Angéla, Mártonhelyi Emma, Skáffidi Corey, Mata Róbert, Kovássy Imre, Bakos Krisztina, Toth Linda, Toth Mónika, Szilágyi Mónika** és **Szilágyi Christopher** egy igen csak szép, ünnepélyes szórakoztató esttel lepték meg az melbournei magyar közönséget, amelynek a címe "Moulin Rouge Gála Est" volt.

Vacsorával egybekötött színvonalas műsorban lehetett része az összegyűlt támogató közönségnek. A finom vacsora elfogyasztása után volt minden, ami a kikapcsolódást, jó szórakozást biztosította. A vidám és szebbnél szebb dalokkal **Rind Attila, Morino Angelina,** és a Sydney-ből érkezett **Mártonhelyi Stephanie** jeleskedtek. Táncbemutatót tartottak **Linde-Elle School of Dance, Kennan Kennedy** és **Susie Szabolcski,** aki még a tűz dobálással is ügyeskedett, a gyerekek nagy örömére. Sőt, a vén Európából érkezett kis hegedűművész, **Rácz Roberto** is fellépett, majd jött a nagy táncmulatság.

Ez a gyönyörű, vacsorával egybekötött műsoros est természetesen nem jöhetett volna létre a védnökeink és támogatóink szegítsége nélkül. Nagy köszönet illeti: AVON Tyre Service, Atlas Australian Bakery and Pizza, Budapest Étterem, G&E Painters, Sunlounge Waverley Gardens, Magyar Élet hetilap, Magna Carta Travel és a 3ZZZ önkéntes rádiót. Külön köszönetet mondunk a konyhán szorgoskodó szakácsoknak, segítőknek, a sütemény adományozóknak, és nem utolsósorban kedves vendégeinknek, kik megjelenésükkel támogattak.

A Rákóczi Ifjúsági Klub rendezvényei is bízonyitják, hogy magyarságunk jövője és megmaradása a fiatalokon múlik, és hogy rendezvényeik sikeresek legyenek, erre minden magyar támogatására szükség van! Reméljük, hogy még sok ilyen és ehhez hasonló kiváló műsorral szórakoztatnak még a jövőben, és mutatják be tehetséges fiataljainkat az érdeklődő közönségnek.

Gratulálunk a RIK-nek, csak így tovább!

Szilagyi Hella

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS
Melbourne

Az Árpád Otthon 2008. december 6-án megrendezett Mézeskalács és Adventkoszorú vásárral egybekötött Vidám Műsoros Délutánján nagyon sok kedves vendég látogatott el rendezvényünkre. Itt is szeretnénk tisztelettel megköszönni, hogy jelenlétükkel támo-gatták intézményünket. Továbbá szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak a kedves támogatóinknak, akik mézeskalács készítéssel segítették vásárunkat.

Névszerint: **Molnár Aranka, Gleichweit Magdolna, Zámbori Erzsike, Gyerák Zsuzsanna, Kaltenecker Kató, Harczos Valéria, Almási Rózsika, Gradev Márta, Oláh Rozália, Jung Margitka, Pintér Ilona, Baka Aranka, Simkó Margit, Győri Izuka.**

Nagyon köszönjük az egyéb adományokat is: **Nagy Gyula és Magdinak** a DVD lejátszót, **Szakáll Máriának** a gobelin képet, **Győri Izukának** a Mézeskalács házikót (tombola felajánlás), **Gleichweit Magdának** a hatalmas ajándék kosarat (tombola felajánlás), **Sarkadi Julikának** az ajándék kosarat (tombola felajánlás), **Oláh Rozáliának és Lajosnak** a tombola felajánlást, **Rácz Györgynek** az ugróköteleket.

Továbbá köszönjük mindenkinek, aki a rendezvény alatt segítő kezet nyújtott: **Horváth Ilona, Simity Erik, Mároki Tibor, Czanik Palkó, Lautás Valéria, Almási Rózsika, Benkő Kató, Gleichweit Magda**, és még sokan mások.

Köszönjük dolgozóink fáradságos plusz munkáját: **Simity László, Zámbori Erzsi, Czanik Edit, Pillér Evelyn, Lerinc Erika, Hermann Zsófi, Gyerák Zsuzsanna, Danka Jutka, Nemere Éva.**

Jó érzés tudni, hogy ennyi odafigyelő, jószívű segitő magyar él, és figyel az Árpád Otthonra.

Az Árpád Otthon Vezetősége nevében
Pető Évi
a rendezvény szervezője

FMSZSZ HÍRADÓ
Sydney

Az FMSZSZ december 7-én tartotta szokásos karácsonyi összejövetelét a Punchbowl-i Magyar Központban. A délután 2 órára meghirdetett összejövetel előtt már szép számban kezdtek szállingózni a Szövetség tagjai családjukkal, barátaikkal és régen nem látott régi tagjaink, akik a szívükön viselik Szövetségünk sorsát. A Gold Coast Hungarian Senior Citizens Club Inc. elnöke Capt. Somogyi Sándor és Nuszpán Eszter alelnök asszony.

Az elnök, **v. Bene Ferenc J.** 2 órakor üdvözölte a megjelenteket és röviden ismertette az otthoni 52. októberi évfordulóval kapcsolatos történteket, majd átadta az angliai 56-os és más 56-os szervezetek karácsonyi üdvözleteit. Kellemes szórakozást és jó étvágyat kívánt a megjelenteknek a szokásos önkiszolgáló asztalokon felhalmozott ínycsiklandozó finomságokhoz.

Kellemes duruzsolással telt meg a levegő. Köszönet a hölgyeknek a finom ételek és sütemények elkészítéséért. Amikor már mindenkit kellőképpen elragadott a gyertyafényes nosztalgia, **Mécs János** szavalatával lepte meg a jelenlevőket. Verse Ördög Jankának szólt a 95. születésnapjára. A vers végén **Magyar Anni** születésnapi tortával és **Palánszky Miklós** a szövetség virágcsokrával köszöntötte fel Janka asszonyt „A boldog, boldog születésnapot" című dal mellett.

Ezt követően **Gellért Miklós** bajtársunk művészi és kellemes zongorakísérete mellett karácsonyi énekeket énekeltünk, majd **Bősze Ferenc** vetítette meglepetésként Andre Rieu karácsonyi koncertjét. Kellemes, meghitt volt a hangulat a kora estébe nyúló rndezvényen. Jó volt látni, hogy bizony szükségünk van az összejövetelre és a kötetlen együttlétre, nótázásra és beszélgetésre.

Ilyen bensőséges családi hangulatban telt el a Szövetségünk 2008-as karácsonyi szokásos összejövetele, s reméljük, Isten segítségével jövőre is megismételhetjük ezt az évtizedes szokásunkat a Magyar Házban. Köszönjük mindenkinek a jelenlétét, támogatását, hogy segít fenntartani a Szövetséget és ápolni 1956 magasztos eszméjét.

A Független Magyar Szabadságharcos Szövetség ezúton kíván minden kedves honfitársunknak kellemes szent karácsonyi ünnepeket és szerencsés boldog új esztendőt.

Bfj

XIV. Ausztráliai Magyar Kulturális Találkozó Védnöki kitűző átadása

Ausztrália szerte megkezdődött a XIV. Ausztráliai Magyar Kulturális Találkozó Védnökeinek a Védnöki kitűzök átadása.

Pásztor Sándor K.C.S.L. Védnöki kitűzőjét leánya, a Találkozó főrendezője adta át az Árpád Otthonban, miután e célból Canberrából Melbournebe utazott. Sándor és néhai felesége voltak az elsők, akik Victoriából védnökséget vállaltak. A Victoriai lakos, **Colbey Mária** is átvette a Védnöki kitűzőjét.

Várjuk, hogy a Victoriában élő magyarok minél nagyobb számban vállaljanak védnökséget.

Tóth Zoltán és Évike is megkapták a Védnöki kitűzőkét a szép magyaros Tarcutta Halfway Moteljúkban (fél út Sydney és Melbourne között).

Honlap: http://www.talalkozo.info/,

Email: xiv@optusnet.com.au ,

Mob: 0416 142 141, Tel: (02) 6291 0772.

BÚCSÚSZENTMISE ÉS EGY KORSZAK VÉGE
Canberra

2008. december 6.án tartott utoljára Lőrinc atya szentmisét Canberrában a magyar közösségnek. Ugyanis 2009-től előjárói áthelyezték és a Mebourne-i Monash egyetem káplánjaként folytatja majd lelkészi munkáját.

Foote Lőrinc O.P. atya fiatal korában tanult meg magyarul és szemináriumi tanulmányai során Fazokas Béla O.P. atya volt a filozófia tanára. Kilenc évvel ezelőtt, 1999-ben helyezték Canberrába a XXIII János pápáról elnevezett egyetemi kollégium lelki vezetőjeként. Azonnal felvette az itteni katolikus magyar közösséggel a kapcsolatot és azt mostanáig szolgálta.

Távozása nagy űrt hogy maga után, különösen az egyre jobban idősödő magyar közösségnél, amely így elvesztette lelki gondozóját, és nem tudjuk, ki tud segíteni nekünk a jövőben. Bízunk a Jó Istenben, hogy talál nekünk megoldást.

Mintegy félszázan vettünk részt a Watson-i Szent Rózsafűzér templomban az általa bemutatott szentmisén, majd utána a mellette lévő teremben egy búcsúvacsorán, ahol köszönetet mondtunk neki köztünk kifejtett áldásos munkájáért és kifejeztük jókívánságainkat további tevékenységéhez.

Ugyanitt került sor a Találkozó canberrai védnökeinek a kitűzőik átadására, amelyeket a Találkozó főrendezője, **Óvári Gabriella** tűzött a mellünkre.

Képünk a búcsúzó közösség tagjait mutatják be Lőrinc atya társaságában.:

SPORT

CSUKAFEJES
Sándor Károly a kártyaszenvedélyről, az ÁVO-n tett látogatásról és a szókimondásról

Minden idők legkiválóbb magyar jobbszélsője – így szól az elismerés. Hogy miért? Gyorsasága, mozgékonysága, kiismerhetetlen cselei, vakmerőséggel határos elfutásai, váratlan lövései miatt. Lendülete, örökös jókedve, kiapadhatatlan humora mindig jó hatással volt a csapatra. Az MTK hetvenötszörös válogatottja. Népszerű volt, és az is maradt. Ma a háttérből figyelő szerény futballista. Sándor Károly, a pályán csak Csikar. Alig hihető, hogy nyolcvanéves.

— Kártya? Lóverseny? Kaszinó?

– A múlté. Már minden szeretetem a fiamé. Amikor rájöttem, hogy nem fog látni, míg kártyáztam, lóversenyeztem, és ő aludt. Aztán jött az iskola, alig találkoztam vele. Amit nem tud, abban én vagyok a hibás, mert nem tanítottam meg rá. Helyette elmentem szórakozni.

– Sokat beszélgetnek?

(A fiához fordul: – Kari, sokat beszélgetünk? – Sokat. – Miről? – Mindenről. – A futballról is? – Igen.) – De hiányzik tíz–tizenöt év. Most már megelőzött sok mindenben. Ismeri a számítógépet, zongorázik, angolt és franciát tanul. Egyébként nem változott semmi. Száz évre visszamenőleg tudom, mi történt a futballban. Nekem tudnom kellett. Másképpen nem lehet jól játszani. Labdát szedtem Szegeden Tóth Gyuri [1939 és 1948 között tizenöt mérkőzésen őrizte a válogatott kapuját] mögött.

– Már Sándor Károly Futballakadémia is van.

– Nem akartam. Élt még Hidegkuti, aki jobban megérdemelte volna. Borzasztó kellemetlen volt. Nem is szóltak előzőleg, csak amikor levittek Agárdra, ott derült ki. Szó sem lehet róla, tiltakoztam. Közölték velem, hogy Nándinak ott az MTK-stadion. Róla fogják elnevezni. Ezzel szereltek le. Két-három évvel ezelőtt még minden héten lementem, mostanában már kevesebbszer. Elmeséltem az életemet a gyerekeknek. Ahová kerültem, s ahová ők is kerülhetnek. Ha szeretik a focit, és meg is tudnak halni érte. Mert nyerni kell mindenáron!

– Az ön esetében mennyi volt az adottság, és mennyit épített fel hozzá?

– Ötven százalék tehetség és negyvennyolc százalék munka. Két százalék az akarat. De tizenhat évet játszottam az első osztályban, és úgy fejeztem be, hogy nem tudtam mellel levenni a labdát.

– Hogy vette le mégis? Lábbal?

– Hagytam leesni. Robbanékony voltam, és utána csaptam le rá. Sokszor próbáltam mellel levenni, de nem sikerült. Kovács Imréék meg nevettek. A csukafejesnél is sokat nevettek.

– Miért?

– Mert addig nem volt. Körülbelül tíz évig húszból tizenketten ott maradtunk a pályán a tréning után – nem is lehetett mit csinálni, hová menni az ötvenes évek első felében –, és kértem Molnárt, Palotást, Kovács II-t meg a többieket, hogy centerezzék be a labdákat. Elindultam a félpályáról, elkiáltottam magam, s már érkezett is a beadás. Eldobtam magam, és a vizes pályán is befejeltem. Persze kondíció is kellett hozzá.

– Hja, ha valakinek olyan összekötője volt, mint Hidegkuti!

– Nándival már annyira összenőttünk, hogy a mozdulatomból tudta, mikor kell a centerhalf és a balhátvéd közé beejteni a labdát. Egy másodpercet kivárt, de nem késte le az ütemet. Két másodperc már sok lett volna. Persze a bekknek is megmondták, neki csak az a dolga, hogy leradírozzon a pályáról. Az MTK nem volt népszerű csapat, ezért ha egy rangadón már taccsra sikerült tisztázni előlem, nagy volt az ováció.

– A csukafejes ellen lehetett védekezni?

– Nem lehetett… Az osztrákokkal játszottunk 1961-ben nyolcvanezer néző előtt Budapesten. Itt voltak a német megfigyelők, mert utána Berlinben az NDK elleni világbajnoki selejtező következett. Baróti Lajos, akit én kiváló trénernek tartottam, azt mondta a taktikai értekezleten, változtatni kellene azon, hogy Solymosi Pixi beívelgeti a labdákat, én meg befejelem, mert a németek kiszúrják a trükköt. Egyetlen taktikai értekezleten sem szólaltam meg, mert a fejem akkor is a lóversenyen járt, meg a kaszinón, de akkor megjegyeztem: „Lajos bácsi, ne tessék változtatni. Ha Pixi jól berúgja, én befejelem." Tudniillik lehetetlen kiszámítani a labda útját. És mit ad Isten, Pixi 35 méterről beívelte a labdát – a németek már előtte mondogatták, hogy „Sandor, Sandor, Sandor" –, a kapus és a sorfal közül kiugrottam, és jött a 75. percben a csukafejes. Három–kettőre nyertünk, és továbbmentünk.

– Nem haragudott meg Baróti a megjegyzésért?

– De megharagudott. Hiú ember volt. Utána már Göröcsöt próbálgatta helyettem. A Farkast akarta. Felemlegettem a történetet Illovszky temetésén Solymosinak. „Emlékszel?" – kérdeztem. Hát persze hogy emlékezett.

– Melyek voltak élete meghatározó pillanatai?

– Ha nem az MTK-ba kerülök, nem leszek az, aki lettem. Ez eldöntött mindent.

– A véletlen műve volt?

– Minden véletlen. Nem volt az ifiválogatottnak balszélsője. És Gallovich, a felnőttcsapat kapitánya felhívott egy próbajátékra. „Tibi bácsi – mondtam neki az FTC-pályán 1947 nyarán, amikor Belgrádba készült a nagyválogatott [és nyert 3:2-re] –, javaslok magának három játékost, akik használhatók ezen a poszton." „Egyet mondjál!" „Sándor, Sándor, Sándor" – feleltem. Te jó Isten, ki ez a nagypofájú ember? – ez volt az arcára írva. Így nem beszél senki sem, akit először hívnak meg próbajátékra. Az Előrepályán volt a meccs. Mondták, hogy maradjak fönn Pesten. Újpesten aludtam az ifjúsági válogatott kapitányánál. Egy jó osztrák válogatott jött, játszott a leendő felnőttválogatott tagja, Hanappi és Ocwirk, és én is megfeleltem. A szurkolók kiabáltak: „Balra, a kicsinek!" A meccset végignézte Bukovi Nándor is, és leküldte Salgó Ottó Király utcai kereskedőt Szegedre, hogy szerezzen meg. Bejött az irodába Salgó, végignézett rajtam, és azt mondta: „Ugorjál egyet!" Mit akar ez, mit néz ki belőlem: kötéltáncost? – ez járt a fejemben. A Móraváros fatribünt kért értem, ahol elfér száz ember. „Ugorjál!" Ugrottam, és aláírtam. „Mit szeretnél?" – kérdezte. „Egy öltöny ruhát." „Jó." Sosem kaptam meg.

– Azzal fogadott, hogy most már se lóverseny, se kártya, se kaszinó. Pedig valamikor…

– Pedig valamikor alig vártam, hogy egy nappal az utcai megjelenés előtt megkapjam a Turf című lapot. S mint imádságoskönyvet, úgy szorongattam. A barátaim nagy része jómódú zsidó ember volt Bécsben. Gyakran kint jártam, a kártyaasztalnál korlátlan hitelem volt. Egyszer Péter Gáborhoz, az ÁVO vezetőjéhez is bevittek az ötvenes évek elején. Az élők tudják, hogy ki volt. Az MTK – akkor még Bástya, később pedig Vörös Lobogó – a Belügyminisztérium csapata volt, én meg főhadnagy. Az előzmény az volt, hogy az egyik ünnep után főhadnagyi ruhában ültem le kártyázni. Utólag tudtam meg, hogy a Bástya atyaistene, egy Somogyi nevű alezredes odaszólt a „fehér házba", hogy ő már tehetetlen velem. Erre mondta Péter Gábor: „Hozzátok be!"

– Milyen beszélgetés zajlott le önök között?

– Úgy beszélt velem, mint apa a fiával. Az íróasztalánál ült, egyedül. Föllállt, amikor beléptem, és mutatta a széket nekem. Hogy érzem magamat? Meg vagyok-e elégedve a rangommal? – ilyeneket kérdezett.

– Fogalma sem volt, hogy miért hívta be?

– Fogalmam sem volt. Aztán rátért arra: „Mit lehetne csinálni a kártyával?" Azt feleltem meglepődve: „Péter elvtárs, ha nem lesz hol játszani, nem fogok játszani." Ez volt a legprimitívebb megnyilvánulás, amit mondhattam. Még beszélgettünk egy keveset a csapatról, erről-arról. És kérem szépen, másnap megyek kártyázni a tréningről a Savoyba – a ruhatár fölött, a félemeletre jártam évekig, kiláttunk az Oktogonra –, de be volt zárva. Mit lehet csinálni? Visszavettem a kabátomat, és éppen indulni akartam, amikor a várakozók egyike, azt hiszem, Kakuk úr volt a neve, megjegyezte: „Gyertek hozzám!" És harminc évig a Béke Szálló alsó helyiségében kártyáztam.

– A kártya miatt nem volt több problémája?

– Volt még valami, amibe a kártya is belejátszott… Jött megint egy ünnep, és fel akartak venni a pártba. Nekem nagyon jó „pedigrém" volt az ÁVO-nál, a legjobb az összes között, mert tudták, hogy apám, anyám munkás. „Hallgasson ide, alezredes elvtárs – mondtam Somogyinak. – Nehéz fába vágta a fejszéjét." „Maga csak fogja be a pofáját!" – javasolta. Bejött a nagyterembe tizennégy szakosztály vezetője, mi, a jelöltek a padokban. Elhangzott a nevem, a nacionálém, majd megkérdezték: „Sándor elvtárs, mit ajánl fel?" „Nagyon boldog vagyok – mondtam –, mert olyan helyre kerültem, ami a világon a legjobb, de önkritikát kell gyakorolnom, mert néha eljárok kártyázni, néha eljárok a lóversenyre, és néha, mikor külföldön vagyok, megnézem a kaszinót is. De bevallom, még egyszer sem nyertem…" Síri csend, megkértek, hogy menjek ki a folyosóra. Egy szó, mint száz, elhalasztották a felvételemet, és nem is vettek fel sosem. „Miért nem fogta be a száját? – szólt Somogyi alezredes. – Ide be ne tegye többé a lábát!"

– Közismert, hogy rossz viszonyban volt az Aranycsapat szövetségi kapitányával, Sebes Gusztávval, aki az 1954-es világbajnokságra nem is nevezte. Ott volt a többi játékos között, de nem lépett pályára. Mikor borult ki először a bili?

– A Gundelben történt, hogy azt mondta szó szerint: „Ha legközelebb egy válogatott meccs után elhozod a feleségedet, mondd meg neki, hogy ne fesse ki a körmét és ne rúzsozza ki a száját."

– Mit válaszolt erre?

– Az egész grémium előtt hozzávágtam: „Magának ehhez semmi köze! Legfeljebb nem tesz be a csapatba." (Sándor felesége, Éva asszony jegyzi meg: „Senki se merte volna ezt mondani Sebesnek, mert mindenki tudta, hogy milyen nagyhatalom.")

– Gyerekként is nagyszájú volt? Szókimondó?

– Nyugodtan lehet azt mondani, hogy Móravárosban, Szeged délnyugati részén, ahol nevelkedtem, a környék legrosszabb gyereke voltam. A család elég rossz felé húzott: apám bikaerős segédmunkás volt, de részeges. Öten voltunk gyerekek. Hárman élünk. Az úgynevezett Cserepes soron laktunk, egy irtózatos szegény negyedben, kubikosok és téglagyári munkások között. Sár, mocsok, tolvajok, cigányok körös-körül. A fűszeres már fél kiló kenyeret sem adott hitelbe. Sokat éheztem. Egy Gál Gyurka nevű gyerek, aki még rosszabb körülmények között lakott, mint én, egyszer elhívott koldulni. Pedig a Petőfi sugárúton, ahol az ajserok laktak, ki volt írva: „Koldulni tilos!" De mi tudtuk, hogy a takarítónő adni fog valamit. Tíz méterre lakott tőlünk a későbbi feleségem családja. Udvaroltam a lányuknak, mert nagyon szép volt. Én tizennyolc voltam, ő meg tizenöt. De az apja megtiltotta, hogy együtt járjunk. „Mi kifogása van ellene?" – kérdeztem tőle. „Én nem ilyen férjet képzeltem el!" – felelte. A lánya hatvanegy éve a feleségem.

– Milyen viszonyban van a nyolcvan évvel?

– Nagyon szerencsés embernek tartom magam, mert még mindig ruganyos vagyok. A társaim többségét már eltemették, én még tanú vagyok. Harminc éve mérem magam, és bosszant, hogy most meghíztam két kilót. Pedig minden áldott nap sétálok.

– Ugyanazon az úton?

– Igen, és közben mindig ugyanott állok meg. Nem változtatok az irányon. Ezt átvitt értelemben is mondom.

– Az idősebb kornak nincsenek nyűgei?

– Nem keresem őket. Ma is megtalálom a hangot mindenkihez.

– Foglalkoztatja, hogy egyszer be kell fejezni az életet?

– Foglalkoztat. Elsősorban a gyerek és az asszony miatt. Három kilencvenéves neves futballista él az országban. Hát én hogy kerülhetnék közéjük, amikor ötven évig dohányoztam, pacemakerem és tüdőtágulásom van?! Csak a hülyék olyan szerencsések, hogy nem foglalkoztatja őket a vég.

– Mit tart a legtöbbre az életben?

– A családot. Minden fejre áll, ha valamelyikünk beteg.

– Elégedett a sorsával?

– Elégedett vagyok. Túl vagyok becsülve.

– Van olyan, ami nem valósult meg az életében?

– Nincs semmi. Nekem minden sikerült. Még akkor is, ha egy szegény országban születtem, és itt is éltem le az életem.

– Magyarországon kívül hol tudna még élni?

– Sehol. Csak itt. Nekem ez az ország a közegem. Pedig a Real Madrid három évre 140 ezer dollárt ígért. És nyolcszáz dollárért már új kocsit lehetett venni. Amikor 1956. október 24-én az MTK kiment Ausztriába, a feleségem utánam jött, és nem akart hazajönni. Ebből aztán óriási vita kerekedett. Kórházba került, és idegösszeroppanást kapott. Egyszer megkérdeztem tőle, miért akart kint maradni. „Az oroszok miatt." A Mariahilfer Strassén, ahol laktunk, a Gól presszóban politizáltunk naphosszat. Három nappal az amnesztia előtt visszatértem, és itthon folytattam. 1958-tól tizenöt éven keresztül volt meg a Gól presszónk – gebinbe kaptam –, egy népszerű találkozóhely a Corvin mozinál. A feleségemet „kis Rothschildnak" hívták a nagykörúti butikja miatt. Vitte az életet, amíg én kártyáztam. Ennek fejében viszont azt kérte, hogy sohase legyek tréner.

– Kevés futballistának van ilyen könyvtára. Még mindig sokat olvas? Érdekli a világ sorsa?

– Változatlanul. Ma is öt újságot járatok, igaz, már nem olvasok el mindent. A sok olvasás miatt meg kellett operáltatni a szemem.

– Valamikor nagy fogadásokat kötött.

– Ma is gyakran fogadok.

– Igaz a történet a Széchényi Könyvtárban?

– Igaz. Kitéptem egy újságlapot, hogy az igazamat bizonyítsam…

– (A Louvre-ról szóló albumot emelem le a könyvespolcról.) *Jártak a Louvre-ban is?*

– Hogyne! Puskás megjegyezte: „Guszti bácsi, ki a lóf… kíváncsi erre? Hozzák ide, a szállodába!"

– Hol ünneplik meg a születésnapját?

– A labdarúgó-szövetség valamit szervez, kérték, adjam meg, kit szeretnék meghívni. És nekem az az ötletem támadt, mondják meg, érdemes-e megreszkírozni, hogy Gyurcsányt és Orbánt is meghívjam az ünnepemre…

Kõ András
(Magyar Nemzet)

TravelManagers Personally Yours

Új utazási ügynök Sydney-ben!

***Szállás, *Repülőjegyek,**
***Hajóutak, *Autóbérlés**

Minden amire utazáskor szüksége lehet. Hétvégi kiruccanás vagy föld körüli túra? Mi bármit megszervezünk!

Hívja Évát: 02 96516923 vagy email

evas@travelmanagers.com.au

VEGYES VÁGOTT

Előre Amerikába!

Barack Obamára, sokak által várt győzelme után, mindenki úgy tekint, mint varázslóra. Valóságos mágusnak kell lennie annak az embernek, aki most ki tudja rántani Amerika szekerét a kátyúból. Mondjuk például csak a három, pontosabban két nagy detroiti autógyárat a maga 240 ezres lélekszámú dolgozójával és 2 millió 300 ezer beszállítójával. Ez a General Motors és a Chrysler. Csodák csodája: a talpon maradt japán és koreai autógyárak között ott áll a Ford is. Hátul. Ami a régi mondást illeti, hogy ami jó a GM-nek, az jó az országnak, már a múlté. Obama segíteni akar, de nem ad kitöltetlen csekket.

Egy pozitívumot mindenesetre már látok, méghozzá Magyarország számára. Most minden mennyiségű palack BARACK pálinkát el lehet adni Amerikában, de a világon is. Magyar pálinkafőzők, roham! Győz a szittya förgeteg…

Tizenöt méteres emberek…

bámulnak be az ablakomon már két hete. Egy hat emelet magas, három emelet széles, színes, éjjel lámpákkal megvilágított molinón (ami a seregben még hosszú szárú meleg alsónadrágot jelentett). Mivel én ősztől fogva nem húzom le a redőnyt, elég szépen bekandikál hozzám egy férfi és egy nő. Többet erről nem mondok, mert akkor már én is reklámoznám a műsorukat. Ennél rosszabb helyzetben csak egyszer Amerikában voltam: egy villogó, elektromos reklám működött egy ideig szemben az ablakommal. Nézem, az itteni hatalmas vászon mögötti állványokon nem dolgozik senki.

Elmúlik minden, mint szél fújása…

Van, aki már itthon is New Yorkban él. A gazdagban, persze. A Park Avenue-n, a Fifth Avenue-n, nem Queensben vagy Bronxban. Hogy mást ne mondjak, jó pár éve, hogy betértem az egykori irodalmi kocsmába, a Nimródba, ahol régen még talponálló részleg is működött volt. Akkori kiadóm mal ültem be (hű, ez régen volt, de már a gatyaváltás után), és tátva maradt a szám: öt asztal volt benne mindössze. Voltam én már Amszterdamban is egy Black Sheep nevű helyen, ahol négy volt. De ott még fel voltak tüntetve az árak az étlapon, amelyhez hasonlóan vastagot csak a New York-i Four Seasonsben kap az ember. Azóta újra nyolcvan főt fogad be ez az étterem.

A másik irodalmi hely (akkoriban Hungária kávéház néven futott) már akkor is szép volt, pedig 1945 után majd egy évtizedig raktárként tündökölt. Itt egy szimpla mellett elüldögélhetett egy költő vagy író anélkül, hogy a pincér zavarta volna. Az igazán menők (mint Gyurkovics Tibor is) a „mély vízben" ültek; fönn, az utca szintjén az irodalmi fél világ meg a kezdők.

Hát, a mai, olasz pénzen restaurált New Yorkban egyetlen tollrágó, betűszaporító nem talál helyet. A pincérek is tesznek róla, hogy ne érezze magát otthon. Hétszázötven egy fekete, ezerhétszázötven egy tortaszelet. Ez a „café" egy ötcsillagos Boscolo szálloda része.

Úgy éreztem magam itt, mint akitől elvettek valamit, mondta már odakünn A. anyukája.

Irodalmi kvíz a neten

A múltkor megnéztem én egy irodalmi fejtörőt a neten, kipróbálni magam, legalább egyszer. A nyilvánosság előtt szégyelltem volna, mert ők, ugye, azt hiszik, hogy írótól nem lehet olyat kérdezni, amit ne tudna, az állatja. Megnyugodtam, mert azonnal megvertem a napi elsőt. Igen ám, de a második menet már csak a középmezőnyre volt elég. Abbahagytam. Volt egy váratlan kérdés is: Melyik regényt nem Ottlik Géza írta? A kakukktojás a Koponyák hegye volt. Ördögh Szilveszter műve. Egy darab halhatatlanság. Ilyen ez, honjaim.

Petri Csathó Ferenc posztumusz kötete

Életében egyetlen könyve jelent meg, a „111 vers", az is a barátok jóvoltából. Ötvenéves volt, még két éve volt hátra. Rike, főiskolásan, Veress Miklós és Szepesi Attila társa volt a versben Szegeden, s ha úgy esett jól nekik, hexameterben beszéltek. Rikének még volt egy olyan képessége is, hogy kapásból megmondta, hány betűből állt egy előtte elhangzó mondat. Rike hálátlan barát volt, a simogató kezet megharapta. Rólam csak jót mondott egy tévéműsorban, alig akartam elhinni. Ahogy özvegye írta: „… Együttélésre szinte alkalmatlan volt – bárkivel. […] Arra, hogy egyedül éljen, még annyira sem volt alkalmas." Az első nagyregényemben Péteri néven írtam róla: mégis csak ő volt az első költő, aki befogadott. A turcsi orrú fiú tizenöt éves korára érte el a testének teljes fejlettségét. Futásban országos serdülőbajnok, focista, akinek tizennégy évesen közlik az első verseit, a gimnáziumban a szellemi öttusacsapat tagja. Napi tíz kávét iszik, és már egy doboz bagó a napi adagja. Később még több, és jön a pia is. Másfél évesen kis híján a Tiszába fúl. Kamaszkor vége: perforált vakbél. Gerincsérv: vége a sportnak. (Nekem úgy mondta, egy focimeccsen a gerincébe rúgtak.) Ideg-összeroppanás. Öngyilkossági kísérlet. Gyomorvérzés. Tbc. Tüdőrák. Ennyi egy sokkal erősebb embernek is sok.

Hogy miért járt öltönyben, fehér ingben, nyakkendőben? Nekem azt mondta: a versekben kell forradalmárnak lenni, a ruházkodásban a kispolgári viselet a legjobb álca. Egyik legjobb barátja, Kremser Péter fejtette meg ezt a titkot is: apró termetű édesapja ruháit hordta, amikor a lódenkabát és a svájcisapka volt a divat. Tulajdonképpen kisregényt kéne írnom Rikéről, és meg is teszem, ha Isten is úgy akarja. De most más regény van soron. Végül a Rács és aranyfüst posztumusz kötetből, amelyben még változatok is vannak, idézek egy részletet a János könyve című versből:

„4. A halál
Exit Petri Csathó Ferenc.
Keze a mellén összefűzve;
orrára dongó száll, dönög.
A konyhában csöpög a csap tovább."

Elment Váczy János Tamás is

A grafikus, aki még annyira se tudta magát menedzselni, mint Rike. Augusztusban halt meg, egy héttel a hatvanadik születésnapja előtt. Azt, hogy ő idősebb nálam (nyolc hónappal), mindig szerette hangsúlyozni. Egy olvasótáborban ismerkedtünk meg. Hogy az mi volt? Gyerekek önkéntes táborai, ahol írók, költők, festők, zenészek rongálták a résztvevők idegeit, s észrevétlenül kultúrát csepegtettek beléjük.

Tamásnak a derekáig ért a haja, a pocakján már nem tudta összegombolni a farmerdzsekit. Állandóan köszörülte a torkát, és én ezt sehogy sem tudtam megszokni. Azt sem, hogy egy másik fiatal író, akkor még barátom, későbbi ellenfelem könyvét olvasta, és hangosan fel-felröhögött éjszaka. A gyerekek szerették, de hát engem is. Egy időben miatta jártam Újpestre. Megajándékozott egy szoborral, aminek Novellázó gép volt a címe, de elkérte kiállításra. Istenáldotta grafikus volt, kissé szürreálban, nem is értem, miért nem szerették. A kisebbik lányát, Borbálát Dani fiammal együtt kereszteltük a rákoshegyi templomban. Aztán elvált, eltűnt, ellopózott. Egy idő után én se kerestem. Bűn ez.

Most, hogy mindenki Gyurkovicsról ír

Én csak röviden írok erről a dús, bőven termő, sokoldalú mesterről, erről a gyalogkalendáriumról, Isten megszentelt bohócáról. Habzsolta az életet meg a halált. Megesett, hogy egy társaságban voltunk, de keveset beszéltünk. Azt szerette, ha a Lyukasórába küldtem valamit (általában a Babonáskönyvből), azért is készült el olyan lassan. Hogy tagja lettem az Írók Egyesületének, folyton ráncba szedett, rám szólt – nem bírta elviselni, hogy külön útjaim vannak. Nekem meg a fegyelmezésből volt elegem egy életre.

Végül is dühös volt a halálra, hogy nem jön érte, ha már ő így rendelte neki. Aztán eljött. Tibor parancsa az parancs.

EU balkáni módra

Csaba királyfi otthon volt, a Nyárád mentén, a kocsiját otthon hagyta, és vonattal jött vissza. A magyar határnál a finánccok mindenkit leszállítottak, egy hosszú asztalnál felsorakoztattak, és átnézték a motyójukat. Csaba elégedetlenségének adott hangot, mire a finánc rámordult. Nem tudom, mit akar tőlem, én magyar állampolgár vagyok, mondta Csaba. Tetszik tudni, sokan csempésznek cigarettát, mondta a megszelídült vámos.

A trónörökös

Egy nagy ember előszobájában ücsörögtem, amikor megjelent a trónörökös. Rögtön bement a titkárnőkhöz, de ők is csak sajnálkozni tudtak: a nagy ember soron kívül nem fogad. A trónörökös hátat fordított, elindult lefelé a csigalépcsőn, félúton meggondolta magát, visszajött, és a mellettem lévő asztalon felhalmozott reklámcsokikból elvett egyet. A szájába dobta, és fütyörészve lesasszézott a lépcsőn. Egy trónörökös nem szenvedhet vereséget egy idegen szeme láttára.

A fakópiros füzetből

Ma megláttam kedvenc boltomban (Tóth Józsinál) az első disznótorost kolbásszal, májas és véres hurkával. A rizses hurkát Pesten nem ismerik. Rögtön vettem két adagot. Elhatároztam, hogy utánanézek ennek a disznótoros dolognak. (Tápaiasan: disznóbál.) Otthon, Szegeden ilyenkor hiányozhattam az iskolából. Sőt volt, hogy én választottam ki az állatvásártéren, melyiket vágjuk le. De mi volt a régiségben? A fakópiros füzetben találtam jegyzeteket erről is.

A honfoglalók az úgynevezett szalontai disznót hozták magukkal keletről. Ezeket a hatalmas, borjú nagyságú, téglavörös színű hússertéseket kanászok terelték, és az új hazában a Tiszántúlon telepedtek meg. Ez a sajátos magyar fajta csak a legújabb időkben pusztult ki. Ebből a tényből az következik, hogy őseink nem voltak igazi nomádok. A férfiak ugyan kalandozó életmódot folytattak, maga a nép, a téli és nyári szállásra való költözéstől eltekintve, helyhez kötötten élt.

Őseink itt két újfajta disznót is találtak: a bakonyi disznót, valamint az alföldi zsírsertést, amelyet még az avarok tenyésztettek. Ősi hússertéseink sajnos kihaltak. A bakonyi fajta is. A mai híres magyar mangalica zsírsertés viszont tartja a szoros rokonságot az említett avarkori alföldi disznóval.

Úgy kétszáz éve beszélhetünk paprikás szalonnáról, kolbászról. Használtak ugyan korábban is fokhagymát, sáfrányt, zsályát, rozmaringot, borsot, gyömbért, kaport és majoránnát, na meg füstölték is a disznóságokat. Bölcs Leó bizánci császár botozással, száműzetéssel tiltotta alattvalóit a kolbásztól. Nem így Rómában! Ott nagy keletje volt a véres hurkának, a botulinak, a kolbásznak, a tomaculának, a füstölt kolbásznak, a lucanicának és a májasnak, amelyet hillae néven ismertek és fogyasztottak. A rómaiaktól a germánok vették át a kolbászkészítés művészetét, és már a középkor folyamán nagy tökélyre vitték. A városok versenyeztek ebben. A krónikákból tudjuk, hogy a braunschweigiek mindenáron el akarták vinni a pálmát azzal, hogy a leghosszabb kolbászt ők készítik. Amikor a nagy mű elérte a nyolcszáz rőf hosszúságot, és már győztesnek hitték magukat, akkor előléptek a königsbergiek, és egy kétezertíz lábnyi kolbászmonstrummal az élre törtek. A nagy művet 1601-ben zeneszóval ünnepélyes körmenetben végighordozták a városon. Amint feljegyezték: a város legelőkelőbb ifjai vettek részt ebben a körmenetben, bőrrel a vállukon a kolbász zsírossága miatt.

TEMESI FERENC
(Magyar Nemzet)

Tanár úr kérem

Válaszok a legutóbb feltett kérdéseinkre: 1. Zambo, 2. 1696 és 1770 között élt olasz festő, monumentális fal és mennyezetfestmények nagymestere volt, 3. IV. Henrik francia király. Trónra lépésének feltétele az volt, hogy térjen át protestáns hitéről a katolikusra, 4. Genezáret vagy Názáreti-tó és Kinaret-tó, 5. 12-szer 12, azaz 144 darabból, 6. Mark Twainnek, 7. Rocinante, 8. 17,3 nap alatt, 9. Aram Hacsaturján Gajane című balettjében, 10. David Ben-Gurion.

E heti kérdéseink:

1. Milyen néven ismerjük Angelus Gottfried Thomas Mannt?
2. Hogy nevezik Észak-Afrika őslakóit, akik ma szétszórva élnek Afrika különböző államaiban?
3. Melyik város része Hollywood?
4. Melyik itáliai városban készítették a legjobb hegedűket?
5. Melyik sport legjobbjai a yokozumák?
6. Melyik országból származik a chihuahua nevű kutyafajta?
7. Milyen színű drágakő a zafir?
8. Mi volt a neve az ókori Rómában a népgyűlésnek?
9. Ki volt a szépségéről híres felesége Ekhnaton fáraónak?
10. Hol született Kossuth Lajos?

A válaszokat jövő heti számunkban közöljük.

Összeböngészte C. G.

NA NE...

Két rendőr elmegy az erdőbe, hogy karácsonyfát vágjanak maguknak. A térdig érő hóban gázolva órák hosszat keresik a megfelelő fenyőfát, de nem találják. A nap lenyugszik, feltámad a szél, a egyszercsak felvonyít egy állat.

Az egyik rendőr odafordul a másikhoz:

— Na, ebből nekem elegem van! A legközelebbi fát kivágjuk, akár fel van díszítve, akár nincs!

* * *

A skót kisgyerek megkérdezi az apjától:

— Apa, mi lesz karácsonykor a fa alatt?

— Hajópadló kisfiam.

* * *

Két szőke nő cseverészik.

— Képzeld idén a karácsony pont péntekre esik!

— Jujj remélem nem 13-ára...

* * *

— Szia drágám hallom, letartóztatták a férjedet.

— Igen. Az idén túl korán kezdte meg a karácsonyi bevásárlást.

— Hogyan? Hiszen már majdnem karácsony van!

— Úgy értem, mielőtt még az üzlet kinyitott volna...

* * *

Két macska ül a háztetőn és beszélget.

— Te mit kérsz karácsonyra?

— Jó sok kismacskát. És te?

— Én is sok kismacskát.

Hirtelen megszólal mögöttük a kandúr:

— Hahó, megjött a Mikulás!

* * *

A kis falu plébánosa kijön a templomból és látja, hogy Miska bácsi mint mindig, most is tök részeg.

— Miska bácsi, mikor szokik végre le az alkoholról?

— Öreg vagyok én... (hikk)... már ahhoz, hogy leszokjak róla.

— Leszokni soha nem késő.

— Akkor még ráérek...

* * *

— Mi a legjobb fizikai megfigyelés politikusoktól?

— Az üres fejnek jobb az akusztikája.

* * *

Az agresszív kismalac megy az erdőben és meglátja a nyuszikát.

Megfog egy palacsintát és hozzávágja.

A nyuszika megfordul és megszólal:

— Ez szándékos volt?

— Nem, lekváros!

* * *

— Tábornok úr, felakaszthatom a kabátját?

— Tőlem agyon is lőheti...

* * *

— Gondolj egy számra!

— Megvan!

— Most felezd meg.

— Oké.

— Osszd el néggyel.

— Jó.

—Mi az eredmény?

—Sön.

—??? Az hogy lehet? Melyik számra gondoltál?

— Ájkengetnó szátisfeksön.

* * *

— Láttad az újságot, Móricka?

— Igen!

— Na és mi volt benne?

— Hát, szalonna...

Összeállította Helfer Gyuri

A műsoridőt magyarországi időzónában adjuk

December 22 hétfő

01:25 Vers Gyurkovics T.
01:30 Himnusz Hírek, Heti Hírmondó, Sport,
02:35 MESE
02:40 Süt a nap (1938) Zilahy Lajos; Zene: Endre Béla; Szereplők: Olasz János, Pethes Sándor, Kiss Manyi, Nagy Alice , Egyed Lenke, Rózsahegyi Kálmán, Mály Gerő, Berky Lili, Makláry Zoltán. Sámson Mihály vitézzé avatására ünnepséggel készül a falu. A vasúti forgalmista, Kopácsi Gyula kezéért két lány verseng: Jolán, a postáskisasszony, és a tiszteletes lánya, Sárika. Sárika és Sámson felfigyelnek egymásra. A férfi a lány miatt megfeledkezik a számára kiszemelt vagyonos menyasszonyról...
04:10 Dunasport
04:25 Színlap-portrék – Máté Gábor
05:05 Talpalatnyi zöld
05:35 Gazdakör
06:00 Híradó
06:15 Kikötő - Extra
07:10 Négyzetméter
07:40 A rút kiskacsa
08:10 Jelenetek a sárkányok életéből
08:20 Köztünk, gólyák közt
08:45 Pettson és Findus
09:00 Mikor érünk oda?
09:10 A Mikulás titkos világa
09:55 Kiliki a Földön
10:30 Család-barát
11:30 Kívánságkosár
Kívánságaikat a 4891661-es telefonszámra, vagy a kivansagkosar@dunatv.hu e-mail címre várjuk.
14:00 Híradó Duna tér
14:30 Heuréka!
15:00 Jánoskától Mikulásig
15:25 Az Ormánság senkié
16:45 Equator klub (angol)
17:15 MESE
17:30 Duna tér
17:40 Kikötő
18:00 HÍRÓRA
18:35 Betlehemi csillag .
19:00 II. János Pál 5/4.
19:40 Bach: F-dúr toccata és fúga - Karosi Bálint orgonál (2008)
20:00 Sportaréna
20:45 „Hiszem, ha látom „ (2008) Új világ van születőben ma Magyarországon, hordozva a közeli és távoli múlt értékeit, értéktelenségeit. Milyen lesz a világ?
21:20 Bach: C-moll passacaglia
21:45 HÍRÓRA
22:30 Kikötő programaján.-
22:40 Naqoyqatsi - Erőszakos világ (2002) Amerikai filmesszé
A NAQOYQATSI egy a szavakon túl mutató páratlan filmélmény, mely a képek és a zene erejét ötvözve merül alá a rendkívül felgyorsult, globálisan behálózott 21. századi világunk szívének mélyére. A film szavak nélkül, döbbenetes erővel ábrázolja, hogy a technika miképpen változtat meg mindent: médiát, művészetet, szórakozást, sportot, politikát, gyógyítást, hadviselést, erkölcsöt, természetet, kultúrát és az emberiség jövőjének arcát.

December 23 kedd

00:10 Karácsony Párizsban, ilyen magyar eigráció karácsonya(2003)
00:35 Kikötő
00:55 Vers, Rónay György
01:00 Himnusz Híradó
01:30 MESE
01:40 Közbeszéd
02:10 Váltó
02:20 Kikötő Kultúránk a világban (angol felirattal)
02:25 Sportaréna
03:10 Kívánságkosár
05:10 Mozart: Figaro házassága Rost Andreával
05:35 Gazdakör
06:00 Híradó
06:10 Egy idős lelkész életútja és tanítása. Dr. Hafenscher Károly
06:40 A rút kiskacsa
07:05 A sárkányok élete
07:20 Köztünk, gólyák közt
07:45 Pettson és Findus
08:00 Mirabella Mama házimozija
08:15 Mikor érünk oda?
08:25 Tél apó (1964) Orosz
09:50 Bözödújfalu újjáéledő falu fiatalsága székely népszokás szerint köszönti a karácsonyt.
10:00 Kiliki a Földön
10:30 Család-barát
11:30 Kívánságkosár
14:00 Híradó
14:10 Duna tér
14:25 Tűzorgona (2008)
3/2.: Michel Moglia francia feltaláló és zenész a tűzorgonának nevezett hangszer feltalálója. Különleges hangszerével járja a világot.
14:50 Pálosok. A rend az 50-es évektől titokban működött tovább, a központ pedig ismét Lengyelország lett. Az új rendházaik 1990 után fokozatosan jöttek létre: Márianosztra, Pécs, Budapesten a Szikla-templom, Pálosszentkút és Petőfiszállás.
15:20 Jánoskától Mikulásig
15:50 Otthonod a kávéház
16:15 A sarkkörön is túl - Joulupukki birodalmában A Lúcia napja és a Mikulás - Finnország (2004)
16:45 Angyalhaj
17:00 Bach: G-dúr prelúdium és fúga - Karosi Bálint orgonál (2008)
17:10 Ozie Boo!
17:15 Lepke és pillangó
17:30 Duna tér
17:40 Kikötő
18:00 HÍRÓRA
18:35 Karácsonyi ének - Izraeli színészek előada(
19:00 II. János Pál 5/5.
19:45 Dickens szelleme
21:15 Karácsony zeneszóval, legszebb karácsonyi dalok a Kolompos, a Ghymes, a Kaláka és a Szélkiáltó Együttessel
21:45 HÍRÓRA
22:35 A kivágott fenyőfa (Bolgár-német játékfilm. bolgár társadalom mai röntgenlátlelete. A film összekötő eleme egy óriás karácsonyfa, melyet a fővárostól távoli hegyvidéken vágnak ki a favágók, s feladatuk, hogy Szófiába szállítsák és állítsák fel a főtéren. Érzékeny film a ma Bulgáriájáról, a hagyományok elvesztéséről...

December 24 szerda

00:40 Kikötő
01:00 Himnusz, Híradó
01:25 MESE
01:40 Temze-parti karácsonyok. Hogyan ünneplik a Londonban élő magyar családok a karácsonyt?
02:10 Lengyel karácsonyok
02:45 A koreai háború - 3.
03:10 Kívánságkosár
05:15 Csíkszentmiklós - Karácsonyi betlehemes
05:35 Gazdakör
06:00 Híradó
06:10 A jászol bölcsője - Róma és Greccio (2002) Magyar film. A betlehemállítás szokása
06:50 Pettson és Findus
07:05 Mikor érünk oda?
07:15 Csendes éj. Ausztrál mesefilm.
08:05 Diótörő és Egérkirály. Minden idők legszebb „karácsonyi éneke” E.T. Hoffmann és Dickens karácsonyi meséjéből ...
09:30 Kiliki a Földön
10:00 Magyar Karácsony. Élő körkapcsolás Csíkcsobotfalváról, Munkácsról és a Duna Televízió stúdiójából. Mucsányi János műsorvezető az Antal család vendége Csíkcsobotfalván. Morvai Noémi a Popovics testvérpárral és családjukkal együtt készíti el a különleges karácsonyi vacsorát Munkácson... Szentesti élő műsorunkban Kalocsai Andrea és Pomezanski György színészekkel, zenészekkel, ismert közéleti személyiségekkel beszélget, akik elmesélik kedves karácsonyukat
11:30 Kívánságkosár
14:00 Híradó
14:10 Hová lett a Mikulás lova?
15:30 Szállást keres a Szentcsalád...
15:45 Magyar Karácsony Élő körkapcsolás. Csíkcsobotfalváról, Munkácsról és a Duna Televízió stúdiójából. A körkapcsolás végén mesét olvasunk a gyerekeknek.
18:00 HÍRÓRA
18:25 Egy igazi tündérmese (1996) Amerikai film
20:00 Magyar Karácsony Élő körkapcsolás Csíkcsobotfalváról, Munkácsról és a Duna Televízió stúdiójából
22:15 Klára és Ferenc - A szeretet köteléke (2007) 2/1. Olasz tévéfilmsorozat Fabrizio Costa izgalmas és monumentális filmje Assisi Szent Klára alakját hangsúlyozva párhuzamosan mutatja be a két ragyogó assisi szent, Klára és Ferenc életútját. A film második részében megjelenik a szentföldi utazás elbeszélése és az egész világon elterjedt népszerű karácsonyi hagyomány, az első élő betlehemi játékok. A történet rávilágít Klára és Ferenc csodálatos találkozására és életük összefonódására egy olyan kötelékben, amely egyesíti őket a szeretetben.

DUNA

Dec. 25 csütörtök

00:00 Éjféli mise a budapesti Sziklatemplomból
01:00 Himnusz, Híradó
01:30 MESE
01:45 Kiskarácsony, nagykarácsony... Székelyudvarhelyen él egy öt gyermekes házaspár: Hegyi Sándor tiszteletes és felesége, Anikó. Minden év Karácsonyán a városból 150 – 200 gyermeket fogadnak
02:00 Karácsonyi népzenei hangverseny
02:55 Arcélek - Csáky Zoltán műsora
03:05 Kívánságkosár
05:10 Karácsonyi könnyűzenei összeállítás
05:35 Hírek, tudósítások a vallási eseményekről.
06:00 Baxtalo krecsuno te del amen o del! Szerencsés karácsonyt adjon a Jóisten. A film a hodászi roma kisgyermekek által cigány nyelven előadott pásztorjátékot, a Hosszúpályiban élő népes cigányközösség életét, autentikus cigány zenéjével.
06:40 Pettson és Findus
06:55 Mirabella Mama házimozija
07:10 Mikor érünk oda?
07:15 Kilenc kutya karácsonya. Angol mesefilm
08:15 Mesélj nekem egy történetet. Olasz film Közeledik a Karácsony, de a 10 éves Ricky nem örül neki, mert a szülei válófélben vannak.
09:40 Kiliki a Földön
10:10 Copperfield Dávid 2/1. Amerikai filmsorozat Írta: Charles Dickens.
11:45 Híradó
12:00 Urbi et Orbi. A Szentatya különleges üzenettel és békefelhívással fordul Róma városához és az egész világhoz.
12:30 Kívánságkosár
14:00 Híradó
14:10 Engem a szél idesodort és letett. 1924-ben alakult a Fébé Evangélikus Diakonissza Egyesület. Életük értelme, célja a hitélet ébresztése és a segítő szeretet gyakorlása.
15:00 „Ma a csend ajándék” - az Imago Mundi zenekar karácsonyi koncertje
15:30 Család-barát
17:30 MESE
18:00 HÍRÓRA
18:30 Hópelyhen billeg — A Duna Televízió ajándéka emlékezetes karácsonyi versfelvételeiből.
19:00 Liszt Ferenc: Krisztus (2008) Oratórium három részben
22:00 Klára és Ferenc - A szeretet köteléke (2007) 2/2.: Olasz tévé sorozat
23:50 Celtic Woman (Kelta nők) A Celtic Woman együttes klasszikus ír népdalokat és karácsonyi dalokat ad elő óriási hang- és fény show keretében. Közelebb visz az írek hagyományos népzenei világához, amely lassan átalakul a harmadik évezred világzenéjévé.

Dec. 26 péntek

00:40 Udvardi Erzsébet karácsonyi festményei
00:55 Vers Petőfi Sándor
01:00 Híradó Himnusz
01:30 MESE
01:40 Karácsony Kárpátalján Beregszászon betlehemes bemutatót szerveznek, amelyen részt vesznek a környék kis településeiről érkezők.
02:10 Kikötő - Extra (ang.)
03:10 Kívánságkosár
04:40 Vannak vidékek. Karácsony Udvarhelyen A karácsonyi ünnepet Székelyudvarhelyen töltjük.
05:35 Kis karácsony, nagy karácsony. Időutazás a XX. század mozgóképes karácsonyi emlékei közt.
06:20 Eredj, Éva, a padlásra! Műsorunkban a Turai Énekmondók (vezetőjük: Maczkó Mária) mutatják be a falujukban részben még élő karácsonyi hagyományokat.
06:40 Karácsonykor magába száll minden lélek
07:05 A karácsonyfa. Amerikai mesefilm
07:30 Köztünk, gólyák közt
07:50 Pettson és Findus
08:05 Mirabella Mama házimozija
08:20 Mikor érünk oda?
08:30 Kis, karácsonyi ének. Az Irányi Dániel Általános Iskola hatodik osztályosai mondják el nagy költőink verseit.
08:50 Carlo és vendégei
09:25 Kiliki a Földön
09:55 Copperfield Dávid 2/2.: Amerikai filmsorozat
11:30 Kívánságkosár
14:00 Híradó
14:10 Mátyás király és a reneszánsz
14:35 Twist Olivér Angol-cseh-francia-olasz film
16:45 Balettgála 1. rész. A Budapest Kongresszusi Központban 2008 novemb.
17:40 MESE
18:00 HÍRÓRA
18:30 Én, Pán Péter (2004) Amerikai-angol játékfilm
20:10 A legszebb DUNA-karácsonyok
20:25 Eszter hagyatéka. Márai Sándor regényéből írta: Sipos József, Gózon Francisco. A II. világháború előtti pillanatokban, a festői Badacsonyban játszódó történet címszereplője a korosodó Eszter, aki húsz éve várja régi szerelmét, hogy tisztázzák lezáratlan kapcsolatukat.
22:00 Elveszett jelentés. Amerikai-japán film. Bob Harris amerikai filmsztár, Charlotte fényképész éppen Tokióban tartózkodnak. Az álmatlanság valahogy egymás mellé sodorja a két elveszett embert: Bob és Charlotte útjai egy éjszaka a luxusszálló bárjában keresztezik egymást. A véletlen találkozásból rövidesen meglepő, titokzatos barátság szövődik
23:35 Csángómese (2004) „Karácsony reggelén édesanyánk a mosdóvízbe fémpénzt tett, hogy a következő nyáron egészségesek (…) legyünk.

Dec. 27 szombat

00:05 Bach: D-moll kettős
00:40 Eltáncolt versek
01:00 Himnusz Híradó
01:30 MESE
01:50 Élő népzene (angol felirattal) Heveder zenekar
02:15 Kikötő - Extra Balettgála 1. rész
03:15 Kívánságkosár
05:15 Karácsonyi versek
05:40 Gazdakör válogatás
06:15 Vannak vidékek: Vác
07:15 Hol volt, hol nem volt
07:30 A sárkányok életéből
07:45 Köztünk, gólyák közt
08:10 Pettson és Findus
08:30 A rút kiskacsa karácsonya
09:45 Cimbora
10:15 Aranyszarvas - Magyar századok
11:15 Talpalatnyi zöld
11:45 Híradó
12:00 Déli harangszó
12:00 Vers, Gál Éva Emese
12:05 A Magyar Szentek Kápolnája Krakkóban Az Isteni Irgalmasság Bazilikája 2001-ben II. János Pál pápa szándéka szerint valósult meg Krakkó egyik külvárosában. Ennek altemplomában található a Magyar Szentek Kápolnája, falát közel 70 magyar szent és boldog mozaikképe díszíti, amelyeket Puskás László görög katolikus pap, képzőművész készített.
12:35 Beavatás
12:50 Élő népzene
20. Sepsiszentgyörgyi Népzene-néptánctalálkozó 3. rész - Gálaelőadás
13:20 Don Camillo visszatér (1953) Francia-olasz film
15:05 Otthonod a kávéház
15:30 Mundi Romani
16:00 Balettgála 2. rész
16:55 Szerelmes földrajz. Ember - Táj - Kép - Péreli Zsuzsa Őrsége
17:25 MESE
18:00 HÍRÓRA
18:35 Álmok szenvedélye (2008) Magyar dokumentumfilm
19:40 A jó pápa, 2/1.: Olasz tévéfilmsorozat XXIII. János rövid pápasága (1958-1963) alatt szinte forradalmasította a katolikus egyházat. Bulgáriában volt apostoli nunciusként, ahol az ortodox egyházzal való megbékélés ügyében fáradozott. 1957-ben velencei pátriárkává nevezték ki, majd XII. Pius halála után, 1958. október 28-án pápává választották. A II. Vatikáni Zsinat összehívásával a Vatikán hangadóinak heves tiltakozásai ellenére - vállalta a harcot legfőbb célkitűzései, az egyház megújításáért.
21:20 Dunasport 1
21:30 Jackie Brown Amerikai játékfilm Jackie Brown stewardesi fizetését azzal próbálja kiegészíteni, hogy pénzt csempész be az Államokba a fegyverkereskedő Ordellnek. ...

Dec. 28 vasárnap

00:05 Rost Andrea és a Liszt Ferenc kamarazenekar hangversenye
00:45 Albrecht Dürer
00:50 Vers Háy János
01:00 Himnusz Híradó
01:35 MESE
01:50 Varjú Vencel mesevára
02:20 Kikötő - Extra
03:15 Dunasport
03:30 Zenés irodalmi összeállítás. Magyar írók, költők karácsonyi témájú műveiből készült ünnepi összeállítás.
04:05 Kis karácsony, nagy karácsony
04:50 „Amit egynek tesztek…”
05:20 A legszebb DUNA-karácsonyok
05:35 Tükör Karácsonyi vallomások
06:05 Pásurj (2002) A Nagykanizsa melletti Csapi apró falu Zalában. A falu egyetlen éke a bentlakásos cigány iskola.
06:45 Boldog karácsonyt!
07:10 Jelenetek a sárkányok életéből
07:25 Köztünk, gólyák közt
07:50 Pettson és Findus
08:05 Cimbora
08:30 Mirabella Mama házimozija
08:45 Mikor érünk oda?
08:55 Reneszánsz Cimbora Egyetem a MÜPÁ-ban
09:45 DUNASZÍNHÁZ Bogármese. Egyszer, amikor a gonosz páncélfejű grafitbogarak uralkodtak az erdőben, egy reggelre gyönyörű gyógyító erejű virág nőtt a rét közepén, és a varázsvirág visszakergette a szürkebogarakat a föld alá. ...
11:15 Kalandozó
11:45 Híradó
12:00 Déli harangszó
12:00 Vers Háy János
12:05 Élő egyház
12:35 Élő népzene. Téli népszokások Bagon
13:05 Csellengők
13:30 Arany János: Családi kör
13:40 A Szent Péter bazilika ötszáz éve
14:35 A művész krotalan
15:20 Törzsasztal
16:15 Otthonod a kávéház
16:40 Lélek Boulevard - Barkó Judit műsora
17:10 MESE
17:40 Arcélek - Csáky Zoltán műsora, Szűcs János kádár, Erdőbénye
18:00 HÍRÓRA
19:05 A jó pápa 2/2.
20:40 Bach: d-moll toccata és fúga - Karosi Bálint orgonál
21:00 DUNASZÍNHÁZ „Blue Moon” Záróra Rorália Záróra című színdarabja nyomán. Mezei Zoltán színházigazgató társulatával saját történetüket írta meg...
22:35 Színházi folyóirat
23:20 Dunasport
23:30 Beavatás
23:45 Cirque Éloize - Az éjszaka artistái (2005)
A kanadai Cirque Éloize előadásaiban tánc, ének, balett akrobatamutatványok és humor keveredik.

apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések

Melbourne

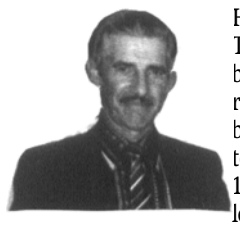

HÁZTETŐFEDŐ, magyarul beszélő háztető restaurátor Melbourneben. Reg. tetőrestaurátor. 1979 óta bizalommal fordultak hozzám terracotta és betoncserepű háztulajdonosok a tető problémáikkal. A háztetőről magas víznyomással a mohát eltávolítom (vegyszer nélkül). Figyelem, a víztilalom rám nem vonatkozik!. A tetője lehet terracotta vagy betoncserép. Színes cementtel kúpcserepeit (dudacserepeit) átcementezem, a törött cserepeket mind kicserélem vagy leragasztom. A terracotta cserepet leglazúrozom vagy a mohanövést gátló vegyszerrel bevonom, a betoncserép tetőjét szükség esetén az ön által választott színnel befestem és glazúrozom is. Ha a tető közötti pléh völgy rozsdás és a kémény körül is a pléh rozsdás és már folyik, ezt is mind kicserélem. Szélvihar okozta kárt a tetőn gyorsan rendezem és nyugtát adok a biztosító részére. Amennyiben garázs, veranda, carport vagy ehhez hasonló épületen tetőproblémája van, hullámvas, decking stb. szükség esetén megjavítom, kicserélem, átfestem. Használok Zincalum Colorbond anyagot. Öreg Fiberglass tetőt kicserélem új Fiberglassra vagy Laserlite-ra, hasonló anyaggal is. Szükség esetén darab vízcsatornát is kicserélek. Csatorna kitakarítást is végzek (szükséges ez tűz esetén). Padlás forgó levegőzőt is berakok a tetőbe. Bármilyen tető problémája van, bizalommal forduljon Jánoshoz. Amennyiben sürgős szolgálat kell, hívjon reggel 7-8 óra között, Melbourne 80 km-es körzetében és Geelongban is, vagy hívja magyarul-angolul a 9318-5103 vagy mobilon 0422-770-957. Ha nem jelentkezik, hagyja üzenetrögzítőn az ön telefonszámát és visszahívom.

GRÜNER HENTESÜZLET
*** Delicatessen ***
227A Barkly St., St. Kilda.
Telefon: 9534-2715.
Szaloncukor, csabai / minden íz / minden hazai. / Ha akarsz jót enni, / gyere be és venni.

CSABAI

MAGYAR fogtechnikus nemcsak Gardenvale-i rendelőjében fogad ügyfeleket, de kérésre — előzetes megbeszélés szerint — saját otthonában is felkeresi. Telefon 9596-6611 (Melbourne). Kérje Izabellát.

HÁZAK, hozzáépítések, beázott tetők, stancok javítását, bejárati ajtók (fixing lock up), konyhák, fürdőszobák átalakítását vállaljuk. Hívja Józsit a 9547-2453 (Melbourne) telefonszámon.

GONDOZÓ / TÁRSALKODÓNŐT
keresek 86 éves hölgy mellé Caulfieldbe. Könnyű házi munka
Angol nyelvtudás és saját autó szükséges.
Bentlakás lehetséges.
Váltakozó munkaidő, hétvégén stb.
Telefon 0418-516-433
Melbourne

Melbourne

SZŐNYEGTISZTÍTÁS megengedhető áron, 20 dollár hálószobánként. Hívja Andreát ingyenes árajánlatért a (03) 9700-3937 vagy 0419-532-947 számon. Melbourne.

50-ES FÉRFI szeretne megismerkedni hozzá illő hölggyel Melbourneben és környékén. Leveleket OP jeligére a melbournei szerkesztőségbe kér.

MAGYARORSZÁGON élő, magas, független, sportos, ötvenes hölgy vagyok. Szívesen ismerkednék magyarul tudó, ötvenes-hatvanas független, káros szenvedélytől mentes férfival. Komoly szándékkal szeretnék levelezni és ismerkedni. Címem: Flóriskáné Gulyás Margit, 2013 Pomáz, Mikszáth K. utca 16. Hungary. Mobil telefon (06) 30-413-9860.

CSINOS, független, vidám természetű hölgy társat keres Melbourneben egy korrekt, 65 év körüli, becsületes, szabad férfi személyében. Leveleket a melbournei szerkesztőségbe várok NAPSUGARAS ŐSZ jeligére.

Melbourne

58 ÉVES, 165 cm magas, fiatalos kinézetű, Magyarországról február közepéig itt lévő hölgy keres partnert 58-68 éves korig. Szeretne egy vidám, jóindulatú, káros szenvedélyektől mentes úriemberrel megismerkedni. Kérem hívja Rózsikát a 9402-4437 telefonszámon. Melbourne.

PAPLANT, dunyhát, párnát. ágyhuzatot legolcsóbban a készítőnél szerezheti be. Régi paplanját, párnáját kívánsága szerint újjáalakítjuk. Nagy választék importált selyembrokát, damaszt, argin, polieszter, és cotton anyagokban. Abroszok, törülközők raktáron. SCHWARCZ PAPLAN, 458 Glenhuntly Rd., Elsternwick. Telefon: 9523-6616 (Melbourne). Előzetes megbeszélésre vasárnap is kinyitunk.

FÜGGETLEN, késői 60-nas éveiben lévő, egészséges, jó kedélyű, humoros magyar férfi, társaság hiányában ez uton keresi 60-70 év közötti, társra vágyó magyar hölgy ismeretségét. Bővebben a (03) 9593-9798 tel. számon.

MAGNA CARTA TRAVEL
Lic. No. 32245
Ha utazási célja Magyarország, Európa vagy a világ bármely más része, bizalommal forduljon hozzánk. Rokonok kihozatala, autóbérlés, szállodafoglalás és egyéni, illetve csoportos utak szervezése **olcsó áron!**

Hívja Schwarcz Klárát
Telefon: (03) 9523 6981 A.H. (03) 9705 6478
Telefax: (03) 9523 0695 Mobil: 0418 108730
688 Glenhuntly Road, South Caulfield, Vic 3162

Figyelem!
Keressen fel Weboldalonkun:
cs-magnacartatravel.com.au

Háztartási cikkek és személyi tárgyak Magyarországra szállítása hajóval
Hamburgon keresztül egyenesen Budapestre
- Egész konténerek hétvégi berakodása speciális áron
- Kisebb mennyiség köbméterre
- Csomagolás ládákba
- Felvétel és kézbesítés
- Biztosítás
- Vámoltatás
- Raktározás

A HAZATELEPÜLÉS LEGKÉNYELMESEBB MÓDJA!

OSS World Wide Movers Pty Ltd.
36-38 Bearing Rd, Seven Hills NSW 2147
Tel.: 02 88259300 Fax.: 02 88259333

OSS World Wide Movers VIC Pty. Ltd.
30 Gaine Rd. Dandenong South VIC 3175
Tel.: 03 9799-5800 Fax: 03 9799-5888

OSS World Wide Movers QLD Pty. Ltd.
30 Anton Rd, Hemmant QLD 4174
Tel.: 07 33482500 Fax.: 07 33482522

Sydney

HUN íjak, veretes övek eladók. Telefon 0449-825-753
(Z4)

"TÖKÉLETES angollal rendelkező nyelv/nyelvtan tanárnőt keresek internetes oktatásra. Jelentkezéseket a "tudasszomj@gmail.com" email-re várok."

Magyar kávézó és étterem Leichhardtban!
CAFE ZIZI
szeretettel várja
magyar vendégeit
ebédre és vacsorára
keddtől vasárnapig
11.30-tól későig,
Este ingyenes parkolás előzetes foglalással.
14 Norton Street
Leichhardt
Tel: 9569-2111

Sydney

Bentlakó gondozónőt
keres idősebb, egészséges hölgy heti 3 vagy 4 nap és éjszaka.
Hívja Mancit
9371-5252 (Sydney)

Fogászati rendelő
497 New South Head Road
Double Bay 2028
Bejelentkezés telefonon:
02 93620058
Nyitva a hét minden napján!
Sürgősség esetén 0418620477
Hétvégén magyarul is beszélünk!

BENTLAKÓ HÁZVEZETŐNŐT
keres Vaucluse-ban élő család.
Gyakorlat, referencia, angol tudás szükséges.
Kiváló lakás és fizetés, barátságos környezet.
Jelentkezők hívják Tinát a
9261-7000 (Sydney) telefonszámon.

MAGYAR CÍMTÁR — SYDNEY

Hirdetési rovatunk szakmai címszolgálatot nyújt a magyar közönségnek, és mérsékelt áron állandó megjelenést a hirdetőknek. Érdeklődők kérjük, hívják a sydneyi szerkesztőséget	Telefonszámok: 9907-6151
Magyar Főkonzulátus, suite 405 Edgecliff Centre, 203–233 New South Head Road, Sydney. PO Box 130, Edgecliff, 2027 NSW. E-mail: banagy@kum.hu Internet: http://www.hunconsydney.com Nyitva: hétfőn, szerdán, pénteken de. 10-től 1-ig.	(02) 9363 1514
Vasrácsos biztonsági ajtók—ablakok, csigalépcsők, vaskerítés cégünk vagy saját terve alapján. Autóbullbar készítést, oxy és villanyhegesztést vállalunk. **Ilosvay Gusztáv**, 19 High St. Gladesville, NSW 2111.	9604-4562 0412-264-890 vagy A:H: 9879-6496
Fordítást és tolmácsolást vállal államilag hivatalosan elismert angol—magyar tolmács. **Bárány Márta BEM. OAM.**	9211-3664 Fax: 9280-0340
ÉKSZERKÉSZÍTÉS saját terve alapján, hozott anyagból is. Javítás, átalakítás. Opál és arany ékszerek nagy választékban. **Gáspár János** ékszerész. Suite 304, 3rd Floor, 155 King St. Sydney.	Tel/Fax: 9232-1603 Mobile: 0425-201-872
Légkondícionálás - Hőszigetelés Épületek légkondícionálása, hőszigetelése és vakolása. Európai technológia, kiváló minőség garanciával. Licence No. 176117C	Péter Zoltán 0420-725-623, Palla Gábor 0405-839-566

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈ **Ez a hely eladó!** ≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈